

Rhasoda Varga Margit

Világok találkozása

Kérdések és nem sztereotip válaszok

Meditációs beszélgetések

Sri Yukteswar Girivel

**az Univerzális Krisztustudatosság
Mozgalom Szellemi Birodalmának
egyetemes legfelső vezetőjével**

Rhasoda Varga Margit

Világok találkozása

Kérdések és nem sztereotip válaszok

Meditációs beszélgetések

Sri Yukteswar Girivel

az Univerzális Krisztus Tudatosság

Mozgalom Szellemi Birodalmának

egyetemes legfelső vezetőjével

Az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalom Szellemi Birodalma

a Legfelső Személy (**Krisna-Narayana**) továbbá
Siva, Brahma és Kamalatmika
beleegyezésével, áldásával és támogatásával jött létre.

A Birodalom működését felügyelő és támogató
entitások:

Mahavatár Babaji, Siva nevében
Jézus Krisztus, Brahma nevében
Tripura Sundari (Szentlélek),
Kamatmika nevében

az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalom
Szellemi Birodalmának egyetemes legfelső vezetője:

Sri Yukteswar Giri

Köszönöm **Kamalatmika** Istenanya kozmikus erejének, hogy képviselőjében részt vehetek a Birodalom irányításában.

Om Amen Om!
Ó Lélekerő! A vizekből feltörő!
Igazság, Tudatosság, Szépség.
A Létezés, mint gyönyörűség.
Isteni jelenlét, és isteni jel.
Árassz el engem kegyelmeddel!
Om Amen Om!

Köszönöm **Matangi** Istenanya kozmikus erejének, hogy segítségemre van a gondolatok szavakká formálásában.

Om Amen Om!
Ó, kreatív önkifejezés istennője,
az isteni hang beszéddé színezője!
Te vagy a szó, amit a szív alkotott,
a tiszta formába öntött és kimondott.
Om Amen Om!

R.V. M.

Köszönöm gurumnak a kitűnő figyelmét, amivel lehetővé tette ennek a könyvnek a megírását.

R. V. M.

Kérdések és nem sztereotip válaszok:

- születésről, életről, halálról,
- párkapcsolatról, szexualitásról, cölibátusról,
- szaporodásról, fogamzásgátlásról, abortuszról,
- táplálkozási formákról,
- az emberi személyiség fejleszthetőségéről
- tudományról, művészetről,
- szellemvilágról, szellemtudományról,
- földi és földönkívüli intelligenciáról,
- az emberiség múltjáról, jelenéről, jövőjéről,
- az emberi élet céljáról vagy céltalanságáról,
- vallásokról, vallástalanságról,
- jógáról, meditációról,
- szentekről, csodákról,
- üdvözülésről, megvilágosodásról, elkárhozásról,
- Istenről, mennyországról, Sátánról, pokolról...

Néhány olvasói vélemény

„Különleges könyvet tart a kezében az olvasó, amely minden nemében hiánypótló az ezoterikus irodalomban. Olyan széles látószögű és közérthetően letranszformált tudásanyag, ami egyedülálló. Gondolat- és gondolatmentesség-ébresztő mű, amely az UKTM jóga-tanfolyamát elvégzettek tudását egy magasabb polcra helyezi, míg azoknak, akik még a tanfolyam előtt állnak, több mint kedvcsináló.”

Nyíró Lóránd

„A könyv megerősített a sorsom elfogadásában, és a konfliktusaim jobb megértésében. Erőt ad a hétköznapiakhoz. Páratlan információt tartalmaz azoknak, akiknek nyitva rá a szívük. Ajánlom a bátraknak és azoknak, akiknek van bátorságuk szembenézni önmagukkal.”

Goupil de Bouillé Nikolett

„Köszönöm, hogy megosztottad ezt a roppant értékes beszélgetést. Szerintem rendkívüli dolog az, hogy könyv is született belőle, mivel valószínű nem sok ilyen tiszta meditációs beszélgetés látott napvilágot itt a Földön. Nagyon tetszett, ahogyan a Guru és te szerepetben és egységben kommunikál. A különböző témák átbeszélése több kérdésemre is választ adott, pl. hogy fizikai és szellemi szinteken is tudatos lehet az ember egyszerre. De volt több olyan téma is, amelyben a könyv megerősítette a saját megtapasztalásaimat. Hasonlósgot is véltem felfedezni közted és köztem, amit eddig még nem láttam ennyire. Bár a beszélgetési stílus nagyon hasonló, hiszen a Guru a te szavaiddal szólal meg, mégis érezni lehet a különbséget. Az egység megélése köztetek olyan mélységű, hogy külső személy, aki nem élt át ilyet, nem is érheti. Csak az igazán képzett és szellemileg érett tanítványok érthetik meg ennek a könyvnek a teljes tartalmát. Tehát előképzettség nélkül, úgy hogy nem olvastam el a többi

könyvedet, a nagy részét nem érteném, és az elme ellenkezésbe kezdene, mert nem értené a mögöttes értelmet.

Szerintem ez a könyv az eddigi írásaid egyik csúcspontja lehet, mivel kapukat nyithat meg a megfelelő befogadás állapotában lévő egyénekben, akik általa rengeteget gyarapodhatnak. Valószínű, hogy a teljes megértésért többször is el kell olvasni, mert újabb felismerések történhetnek. A részedről egy hatalmas adomány ez a könyv, mert ezek a beszélgetések nagyon személyesek. Az, hogy ennyire beengeded az olvasót a Te megtapasztalt világodba, amely a Gurud és közted zajlik, ez egy kivételesen értékes tett, mert hídként működhet az emberek számára. Mivel két különböző dimenzióban vagytok jelen (egyik a szellemi dimenzióban a másik a fizikaiban), ezért a kettőtök megélt egysége ledönti az egyénekben kialakult falakat a fizikai és a szellemi világ között, és közelebb érezheti magát Istenhez az, aki ismer és elfogad Benneteket. Én hálásan köszönöm, hogy részese lehetek egy kicsit is az UKTM – Projektnek és ebben a rendszerben tanulhatok. Amióta felvettem a kapcsolatot Veled (illetve elvezettek Hozzád) én úgy érzem, hogy megvan az út minta, amit eddig kerestem. Hálásan köszönöm, hogy megismerhettelek és tanulhatok Tőled.”

Kis Szilveszter

„Ha a kedves olvasónak már ismerősek a szerző korábbi munkái, akkor most sem fog csalódni, hiszen egy újabb, nagyon érdekes és tartalmas írást tarthat a kezében. Az igazi tartalom, a tömörség, a lényegre törekvés már megszokott, de a szerző most egy újabb stílusban, párbeszéd formájában teszi közre mondandóját. Ennek a párbeszédnek, nem csupán az információtartalma lényeges, hanem annál inkább az, hogy kivel is folytatta. Ez nem egy belső monológ, hanem egy igazi kapcsolat gyümölcse Sri Yukteswar Girivel, aki a hindu jóga hagyományok kimagasló egyénisége volt és maradt, és jelenleg az UKTM Birodalmának a legfelső vezetője. A kérdések, az élet sok területéről, hétköznapiak, de a nem sztereotip válaszok egy magasabb tudatosságból, egy egyetemesebb látásmódból hangzanak el. Természetesen csak ízelítőt kapunk, az élet minden fontos kérdésére nem lehet egyetlen könyvben válaszolni, de pont elégséges ahhoz, hogy

képet kapjunk, hogyan gondolkoznak, mit képviselnek, kit szolgálnak, és kivel állnak kapcsolatban a párbeszéd szereplői. Ez csupán egy kezdőszó, bemelegítő, mondhatnám ráhangolódás mindazokra a lehetőségekre, amelyeket az UKTM képvisel, és azon belül megismerhet a kereső, szolgálni, fejlődni vágyó ember. Már az is elégséges volna, ha a könyv mondandója, filozófiája szerint élnénk, ha csak „felét” betartanánk. Az elvek, filozófia mögött egy jól kitaposott ösvény, rengeteg megtapasztalás, igazi megélések, és egy szellemi birodalom az, ami alátámasztja az elhangzottakat, igazzá és hitelessé teszi azokat. Még nagyobb az értéke, hogy mindezt olyan személyiségek támogatják, mint Babaji, Jézus, a Kozmikus Erők, és maga Krishna is. És nem csak ők.

A könyv röpké száz lapja csupán egy bekezdés az egész emberiség felemelkedésének történetében, ami talán még nem köztudott, de már zajlik, egy bátorító szó a keresők számára, egy menedék az elvesztettek számára, egy felemelő sugallat minden ember számára. Ha bármelyik részét sikerül integrálni az életben, előbbre visz, és akkor megérte. Kívánom, hogy e könyv legyen dobantódeszka minden lelkes tetterre kész keresőnek, lelki elixír a tudatosság növeléséhez. A szerzők és támogatóik áldása legyen minden Olvasóval! Én már megkaptam. Om Ámen Om!”

Chit-Ananda (Vofkori László)

Előszó

Ennek a könyvnek a létrehozását az Univerzális Krisztus Tudatosság Mozgalom Egyetemes Szellemi Birodalmának megalakulása tette szükségessé. A könyv megírását Sri Yukteswar Giri javaslatára végeztem el, aki ezen az úton szerette volna tudatni azokat a legfontosabb irányelveket, amelyek a Birodalom működését jellemzik, mivel Ő mahaszamádiját követően lett kiválasztva a Birodalom legfelső vezetőjének, és életében más rendszert képviselt. Ez nem jelenti azt, hogy a korábbi rendszert nem képviseli továbbra is, csupán azt, hogy az UKTM rendszerébe is belépett, mint irányító entitás. A közös munka során csak azokra a kérdésekre válaszolt, amelyek a megoldandó feladat szempontjából jelentőséggel bírnak.

A személyemet érintő kérdések és válaszok egy válogatott része azért maradhatott a könyvben, mert ezen a módon tudott bepillantást adni abba, hogyan működik a guru-tanítvány kapcsolat az UKTM rendszerében. Természetesen ez a kapcsolat eleinte nem ennyire szoros, csak a tanítvány teljes önátadása által válhat hasonló mélységűvé. A teljes önátadás azt jelenti, hogy a tanítvány maradéktalanul feltárja a tudatalattiját a mestere előtt, továbbá hozzájárulását adja ahhoz, hogy a guruja benne energetikai beavatkozásokat tegyen, beleértve a tudatosság átvitel technikájának alkalmazását is. A könyv megszületését pontosan az önátadás mélysége, és abszolút volta tette lehetővé.

Sri Yukteswar Giri tudatja a tanítványokkal, hogy több könyvet, mások által sem tervez létrehozni, amivel nem zárja ki ennek lehetőségét, de csak a legszükségesebb esetben folyhamodik ehhez a megoldáshoz. Ezzel együtt bárki fordulhat hozzá segítségért és tanításért a spirituális fejlődése érdekében az UKTM rendszere szerint vagy attól független rendszerek szerint is.

R. V. M.

Bevezetés

R: Kedves Guruji! Bevezetésképpen arra szeretnék kérni, hogy meséld el nekünk, hogyan találtatok rám. Nekem vannak bizonyos külső és belső élményeim erről, de szeretném, ha kiegészítenéd, megmagyaráznád és felülvizsgálnád ezeket. Továbbá az olvasónak joga van tudni, hogy ki és miért hatalmazott fel engem ennek a könyvnek a megírására.

G: Rendszerünknek vannak általános irányelvei. A Mahavatár Babaji által irányított rendszerbe való belépést komoly megmérettetések és vizsgálatok előzik meg. Yogananda ezért lett külföldre küldve, hogy az ottani tevékenysége révén világhírre tegyen szert. Ő a mahaszamádiját követően azt vállalta, hogy az angyalokkal együtt működve megkeresi azokat a lelkeket, akik érdemesek és készek a szolgálatra. Neked akkor már kapcsolatod volt a szellemi vezetőddel, akit ti őrangyalnak neveztek, így kerülhetél összeköttetésbe Yoganandával. Yogananda az első lépcsőfok a tanítványok kiválasztásában. Ő jelzi Babajinak, ha talált valakit, aki alkalmasnak látszik.

R: Emlékszem egy olyan élményemre, amikor egy soha korábban nem tapasztalt erő vagy energia megvizsgált. Egészen a sejtjeim mélyéig hatolt, még a legapróbb részleteket is analizálta. Úgy éreztem mintha Isten előtt állnék, nem volt egy gondolatom sem, és mozdulni sem voltam képes. Végül egyetlen mondatban közölte a döntését. Arámi nyelven szólt hozzám, amit akkor nem értettem, de a meditációt követően azonnal megkerestem a jelentését. „Mene, tekel, ufarszin”¹ Megsemmisítő érzés volt. Nem tudom kellőképpen szavakkal kifejezni, olyan, mint amikor minden összeomlik.

G: Ez Babajira vall – (mosoly), – az ő módszere. Babaji bármilyen nyelven tud szólni hozzátok. Általában olyan nyelvet választ, amelyet valamely előző életedben ismertél, jelenleg azonban nem. Így képes leszel megérteni, de nem téveszted össze a saját gondolataiddal. A nyelvválasztással arra is utalhat, hogy mikor álltál legközelebb Istenhez, és arra emlékeztet.

¹ „Megmérettél és könnyűnek találtattál.” Dániel könyve, 5. fejezet, Ószövetség, Szent Biblia

R: Noha a döntés letaglózott, mégis felemelő volt, mert úgy éreztem, ha egy ilyen erő egyáltalán a figyelmeire méltatott, akkor talán mégis van remény. Ezt követően egy szellemi segítő kezdett el velem foglalkozni, aki alap jógaismeretekre oktatott, de én inkább beszélgetni szerettem volna vele a gyakorlatok helyett. A gyakorlatok unalmasak voltak, de a tanítása nagyon érdekelt. Ilyenkor azonban mindig otthagytam. Egyszer arra kértem, hogy mutasson valamilyen formát önmagáról. Akkor láttam egy hosszú hullámos hajú kreolbőrű férfit, akit később Yoganandaként azonosítottam. Kb. fél év elteltével teljes önátadást kért.

G: Amit megtagadtál.

R: Igen, és ezért most mindenkitől bocsánatot kérek. Nem voltam abban a helyzetben. Tudnom kellett, hogy ki és mit akar tőlem. Bizonyosságot szerettem volna kapni. Azt mondtam, csak a Krisztus-erőt képviselő entitásnak vagyok hajlandó önátadásra.

G: Te egészen kivételes kegyelemben részesültél, amikor Babaji megadta ezt neked. Ő csak olyan személyeknek szokott megjelenni, akik már komoly előrehaladást tettek a rendszerében. Életemben (amikor anyagi testben voltam) magam is csak párszor láttam.

R: Nem tudtam ki Ő, de meggyőző volt!² – (nevetés). – Ezt követően beleegyeztem a teljes önátadásba, bár nem tudtam mivel jár. Ekkor egy olyan entitás jelent meg, aki nem volt azonos Yoganandával, és így utólag az az érzésem, hogy te lehettél.

G: Igen, ez volt az első találkozásunk. A tanítványnak kiválasztott személyekben először azokat a tudatalatti információkat szabadjuk fel, amelyek elősegítik a jóga úton történő haladását remélve azt, hogy ezek után elkezdji keresni az utat, és belép a szükséges jóga folyamat gyakorlásába. Utána várunk és megfigyeljük. De veled nem ez történt. Nagyon hamar felismertél egy olyan gyakorlatot, amellyel elindítottad a kundalini erőt, miközben nem tudtad, mit csinálsz.

R: Arra azért elég hamar rájöttem, hogy baj van. – (nevetés) – Mivel egyáltalán nem tudtam szabályozni az energiát, különböző

² A Babajival történt első találkozás a szerző „Az élet megélésének művészete I. Út a tudatossághoz és boldogsághoz” c. könyvében (Életutam) részletesen ismertetésre került.

betegségtüneteim jelentkeztek, mire te minden meditációtól eltiltottál.

G: Az első granthi³ kioldódása után arra számítottunk, hogy elmész valami jogakurzusra, ahol megtanulod az alapokat. Általam még nem voltál tanítható.

R: Én betartottam a guru utasítását, tényleg nem meditáltam, de azt nem mondtad, hogy imádkozni sem lehet. Akkor egy olyan imát hallgattam, amitől kioldódott a második granthi, bár ezt nem ismertem fel azonnal.

G: Nézd, erre egy teremett lélek sem számíthatott. Ha a tanítványnak extázis élményben kioldódik Visnu granthi, akkor a sorsa megpecsételődött, vagy megküzd vele, vagy belehal. Én csak egy dolgot tudtam nyújtani, egy biztosítókötelet, ami megóv a haláltól, hogy időt nyerj, mivel a fizikai tested nem volt felkészítve az energiára.

R: Ez volt a második találkozásunk. Köszönöm, hogy akkor megmentetted az életemet. Szembesülnöm kellett azzal, hogy innentől kezdve élet-halál harc lesz a sorsom. Bár komolyan sosem hittem el, hogy meghalhatok.

G: „*Boldogok a lelki szegények, mert övék a Mennyeek Országá*.”⁴ Ez a tudatlanok számára biztosított védőháló. És még ekkor sem kezdte el jogát tanulni. A természettudományos ismereteid, az élettudományokban és a spirituális gyógyításban való jártasságod mentett meg. Ha ez nincs, akkor elmerülsz az elme-fluktuációkban (érzelmek tengerében), ez formálisan a megőrülést jelenti orvosi definíció szerint.

R: Nekem akkor már olyan mester kellett volna, aki pár hónap leforgása alatt átadja a technikát. Senki nem volt rá hajlandó. Másfelől senki sem hitte el a helyzetemet. Egyetlen megoldásként az jutott eszembe, hogy személyesen Krisnához, a jóga királyához fordulok.

G: Akkor még nem fogtad fel, mekkora kegyelemben részesültél. Krisna utasította Babajit, hogy vegyünk fel a Himalájában kialakított szellemi jogaiskolába, amit én vezetek. Ebbe az ashramba csak olyanok kerülhetnek be, akik már komoly előrehaladást tettek a kun-

³ granthik: a kundalini útjában álló „energetikai blokkok”

⁴ Máté ev. 5.3. Újszövetség, Szent Biblia

dalini jóga útján. Ez azt jelentette, mintha felvennénk az egyetemre valakit, aki még az elemi iskolát sem végezte el. De ha Krisna ezt mondta, akkor ez van. Hozzáteszem, hogy nem a tudatosságoddal volt gond, hanem a technikai tudatlanságoddal. Az a számaði élmény, amit Krisnával átéltél,⁵ bizonyította, hogy a tudatosság megvan. A technika könnyebben pótolható, mint a tudatosság hiánya.

R: Indiában hozzájutottam egy olyan könyvhöz, amely alapján a technikai ismereteim kiegészítésre kerültek. Ennek a könyvnek Babaji volt a borítólapján. Ekkor ismertem meg, és ekkor jöttem rá, hogy Ő volt a bizonyágtevő. Mindezeknek köszönhetően az összes betegség tünetem pár nap leforgása alatt nyomtalanul eltűnt. A himalájai jóga ashramban volt egy olyan élményem, amely mély nyomokat hagyott bennem. A harmadik találkozásunk. Azt gondolom, onnantól kezdve kaptam tőled személyes figyelmet.

G: Az ashramban sok tanítvány van. Senkivel sem foglalkozom személyesen. A képzésed éjszakánként zajlott, csináltad, amit a többiek, ahogy tudtad. Az, amire célzol, valóban meghatározó volt, mert akkor derült ki, hogy számodra a kundalini kifejlesztése nem cél, hanem eszköz. Miért akar valaki kundalini jógázni, ha Krisnát szeretné megvalósítani? Ennek mi értelme van? Arra vannak sokkal járhatóbb utak. Hacsak nem azért, mert Krisna szolgálatába kívánja állítani a kundali erejét. S ha ez így van, akkor már megérdemli a kivételes figyelmet. Ez indokolta Krisna döntését.

R: A harmadik személyes találkozást követte az a közel két évtizedes közös munka, amelynek az eredménye az Univerzális Kristus-tudatosság Mozgalom (UKTM) elindítása, az UKTM jógaiskolájának kifejlesztése, és amelynek egyik állomása ez a könyv, amit most elkezdtünk. Köszönöm a beszélgetést!

⁵ A Krisnával való találkozás a szerző „Az élet megélésének művészete I. Út a tudatossághoz és boldogsághoz” c. könyvében (Életutam) részletesen ismertetésre került.

Mahavatár Babaji és feladata

R: Kérlek, mesélj nekünk Babaji személyéről és szerepköréről.

G: Babajit az Úr Siva inkarnációjának tekintik. Ám ez a megfogalmazás nem eléggé pontos. Egy olyan entitásról van szó, aki tökéletesen megvalósította Sívát, és az Ő meghatalmazásával az Ő nevében lép fel. Sívát nem úgy ismerik, mint aki beleszólna a teremtés folyamatába, azonban látni kell, hogy a feladatok változnak. Maga a teremtés egésze egy olyan játékfilmhez hasonlítható, amelynek nincs előre megírt forgatókönyve. Csak a játékszabályok rögzítettek. Ez azt is jelenti, hogy az egyes szereplők mozgástere ki van jelölve, hasonlóan, mint a sakkban. A szereplők maguk írják a forgatókönyvet a játék közben, éppen ezért a játék következő eseménye nem jósolható meg előre, csak valószínűsíthető. A hívő emberek azt gondolják, hogy Isten akarata döntött, különösen, ha nem az teljesült, amit ők szerettek volna. – (Mosoly.) – Ezt a nézetet árnyalni szükséges. Mondhatjuk, hogy Isten akarata teljesül, ez a törvények szintjén igaz, vagyis a játékszabályokban rögzített feltételeket mindenkinek be kell tartania. Istennek nem lehet mattot adni. Ezen keretek között azonban teljes a szabadság. Siva vagy bármely félisteni kategóriába tartozó entitás létrehozhat olyan küldöttet, aki más szerepeket is kipróbál, mint a klasszikus, már megismert szerepkör. Más szavakkal kifejezve Siva megvalósíthatja Visnu bármely más aspektusát.

R: A küldötteknek vagy félistenek mennyire tulajdoníthatunk személyes jelleget?

G: Nem személyek olyan értelemben, ahogy egy anyagi testben élő ember, de egyéni tudatossággal és hatáskörrel rendelkeznek. Azt mondanám inkább, hogy információs mezők, amelyek rendelkeznek egyéni atmannel, amely egy adott pontra csatlakozik Isten testében. Maga az információs mező korlátlanul bővíthető, és a csatlakozási pont is változtatható. Ez az oka a szerepkör módosulásának. Te érted ezt, mert már te sem vagy személy, abban az értelemben, hogy az ember, mint személy, Istentől elkülönült entitás.

R: Próbáljuk meg a szerepkört definiálni.

G: Olyan feltételek kialakítását vállalta, amely segíti az embereket közelebb kerülni az isteni önvalóhoz (atmanhoz).

R: Mennyiben új vagy régi ez a rendszer?

G: Az alapelvek szintjén régi, a megvalósítás szintjén új, mert az új szereplők belépése, új lehetőségeket teremt. A te minőség belépése is új utakat nyitott. Azért beszélek minőségről, mert nem, mint személy voltál fontos, hanem mint információs mező.

R: Úgy érted, hogy a női minőség belépése?

G: A női minőség eddig rejtett, megnyilvánulatlan aspektusának belépése. A teremtés sikeressége szempontjából fontos a két alapminőség (nő és férfi) egysége. Mivel a megvilágosodottak többsége férfi és ráadásul szannyászi (lemondott életrendben élő szerzetes), ez akadályát képezheti a spirituális kultúra átadásának. Mindenki a saját megvalósítási mintáját mutatja a tanítványoknak, emiatt a tanítványok úgy érzik, mintha elvárás lenne, hogy szannyászik legyenek – (mosoly), – holott Krisna, Ráma sem volt szannyászi. A legnagyobb probléma tehát abban jelentkezett, hogy hogyan lehet olyan spirituális kultúrát, képzési formát kialakítani, amely figyelembe veszi, hogy az emberek többsége nem lesz szerzetes, és nem is kell annak lennie. Ez a kérdés már Yogananda tanítványait figyelemmel kísérve felmerült bennünk. Yogananda szerzetes volt, és a tanítványai többsége, még ha hivatalosan nem is, de hasonló életformát választott, mert az adott mintát követve tudta csak az önmegvalósítás útját járni.

R: Azt hiszem, kezdem érteni. Szóval olyan személyt kerestetek, aki nem mintakövető, hogy ő legyen a kísérlet alánya?

G: Ezt megtiszteltetésnek tekinteném a helyedben. Yogananda öntörvényű volt, de te ezen messze túlteszel. Te semmilyen vallási szabályt nem követsz, minden dogmát felülsz, minden elvet felülvizsgál, utak közötti ösvényeken kalandozol, pimaszul visszabeszélsz, és a legmegdöbbentőbb az egészben, hogy túl gyakran van igazad. Senki nem akart vállalni tanítványnak. Bevallom, én sem.

R: Én olyan engedelmesnek gondoltam magam...

G: Egy relatív skálán...

R: Lehet, hogy az indiai nőkhöz képest máshogy vagyok szocializálva? – (Nevetés.)

G: Ez csak részben kulturális kérdés. Kitartottál amellest, ami a belső programod, akkor is, ha senki sem támogatott ebben. Az, hogy nem követsz külső szabályt, nem jelenti azt, hogy nem követsz szabályt. Te a belső szabályaidat követed, és ezek mellett kitartasz. Legalábbis nehéz arról meggyőzni, hogy változtass.

R: Ez igaz Yukteswar, de én egyáltalán nem vagyok lázadó személyiség. Kérlek, ne fess le engem olyannak, mint aki engedetlen!

G: Te egy belső harcot vívsz a függetlenségért. Az öntörvényűséged időnként mélységbe taszít, az istenszereteted felemel. Bár tudod, hogy az útkövetők hamarabb célba érnek, mégsem követsz kitaposott utat. Nehéz veled, de nem unalmas. Azok a mélységek, amelyeket megismertél, értékes információval szolgáltak számunkra a projekt – ezt a szót tőled tanultam – kidolgozásához. Már Yogananda hölgy tanítványainál felfigyeltünk arra, hogy másképp élik meg a szeretetet azok a keresztény nők, akik istenmegvalósításra vágyanak. Szerelmi kapcsolatban vannak Istennel, ezért mindenkibe, aki számukra Istent testesíti meg (pl. egy guru) szerelmesek lesznek. Yoganandába minden hölgy tanítványa szerelmes volt. Természetesen fel sem vetődött ennek a realizálása, mint szerelmi kapcsolat, de attól még az volt. A szeretet az egyetlen erő, amely minden szabályt felülír. Ők nem merték megtenni, te megtetted. Amikor azt mondtam, nem bírok veled, az azt jelentette, hogy a szeretetteddel „leveszel a lábamról”. A teremtmény semmi fölött nem rendelkezik, semmi nem az övé, mindent Istentől kap. Egyedül a szeretete a tulajdona, szabadon dönt arról, kinek adja. Ha az odaadó szeretetét Isten felé irányítja, akkor annak még Isten sem tud ellenállni. Krisna megígérte, hogy teljesíti a kérésed, és rám bízott téged, akkor mit tudnék én ez ellen tenni? – (Hosszú csend.)

R: Ez most annyira megérintett, hogy az élveboncolásomat négy szemközt folytassuk, kérlek. Beszéljünk inkább ennek a projektnek a céljairól, ha ez elmondható.

G: Személyiséged mély analizisét nem szeretném elkerülni, ha vállalod a nyilvánosságot, mert rajtad tudok összefüggéseket megmutatni.

R: Rendben van.

G: A projekt céljait pontokba foglalom:

1. Nem kizárólag szerzetesi életformát folytató emberek részére építünk ki a modern életformával összeegyeztethető spirituális utat. Ezzel új személyiségmintát és új útmintát alkotunk.

2. Felszámoljuk vagy újraértelmezzük azokat a vallási dogmákat, amelyek nem egyeztethetők össze a tudományos eredményekkel.

3. Köztes birodalmakat alakítunk ki, amelyekben a fejlődő lelkek a haláluk után megtisztulhatnak, tanulhatnak, készülhetnek a következő inkarnációjukra.

4. Összeköttetéseket építünk ki a már létező szellemi birodalmak között, hogy elősegítsük az információk cseréjét.

5. Egységes, univerzális vallásfilozófiát hozunk létre, amelynek az egyes vallások a részhalmazai.

6. Minden embert a saját belső útjának megfelelő ösvényen vezetünk, hogy megtalálja helyét és szolgálatát a teremtésben.

R: Szerinted érett már erre az emberiség?

G: Nem, de nincs más lehetőségünk. Ha nem állítjuk meg a spirituális színvonal hanyatlását, és nem fordítjuk vissza a folyamatot, akkor a földi létezés a jelenlegi formájában nagy valószínűséggel kihal. Mivel, ahogy említettem, Istennek nem lehet mattot adni, a játék folytatódni fog, csak nem lesz túl kellemes a túlélőknek. **Isten senkinek nem akar szenvedést okozni, mert Isten a szeretet. De Istennek a saját törvényei értelmében meg kell engednie, hogy az emberiség kipróbálja a szenvedést.**

R: Köszönöm a beszélgetést.

Születésről, életről, halálról

R: A mai találkozásunk során arra szeretnék kérni, hogy az élet-halál kérdéseit beszéljük meg. Van, aki az élettől fél, van, aki a haláltól, van, aki mindkettőtől. Hogyan tudnák az emberek legyőzni a félelmeiket?

G: Erről a témáról már rengetegen írtak, köztük te is. Nem tudok ehhez újat hozzátenni.

R: Amit írtam, az is tőled származhatott.

G: Nem kizárólag. Neked olyan képességed és lehetőségeid vannak, hogy több szintre csatlakozva tudsz információt levinni a földi létsíkra, és a spirituális intelligenciád megvan hozzá, hogy ezeket az információkat integráld. Akik médiumi képességgel rendelkeznek, egy adott entitással állnak kapcsolatban, így az információk egy adott szemszögből nézve kerülnek átadásra, tudniillik az adott entitás szemszögéből. Még ha ezek az információk igen magas szintről származnak is, egyoldalúak, és a médiumok a legritkább esetben képesek az információk szintézisére. Te a több szintről lehozott információkat önmagadban ütközteted, majd a szintézist közölöd az olvasóval. Ennek egy olyan hátránya van, hogy mivel a szintézist magadban hajtottad végre, a levezetés eredményét csak te érted. A levezetést pedig már kevesen olvassák el, mert ebben a világban mindenki eredmény centrikus. Tehát a levezetés nem érdekli őket, a szintézis eredményével pedig nem tudnak azonosulni, mert nem értik.

R: Ez briliáns összegzése annak, ami bennem zajlik, és csak most tudatosodott bennem teljesen, de mit kellene másképpen csinálnom, hogy hatékonyabb legyek az információk továbbadásában?

G: Nem tudod másképpen csinálni, mert te ez vagy. Amit létrehozol, annak nyoma marad, ha máshol nem, akkor az emberiség kollektív emlékezetében.

R: Térjünk vissza az eredeti témánkra. Miután tisztában vagyok a te spirituális képességeiddel, a helyzetteddel és a szinteddel, nem tudom elfogadni, hogy ne tudnál hozzátenni valamit a kérdéshez. Érzem, hogy azért szabadkozol, mert bizonytalanságot érzel bennem, hogy képes vagyok-e úgy közvetíteni a hallottakat, hogy az megértésre találjon. Elfogadom, amit tanácsoltál, és nem próbálok megfelelni senkinek.

G: Rendben. Nincs sem élet, sem halál. Viszont az entitás meg tapasztalhatja mindkettőt. A vallások azt mondják, „örök élet” van, kivéve a buddhizmust, amely azt mondja, „örök halál” van. Abban a pillanatban, hogy nem dualitásban gondolkodunk, az élet és a halál nem lesz megkülönböztethető. Mert mit nevezünk életnek, és mit halálnak? Nevezzük életnek a változást, és halálnak a változatlanságot. Ha az isteni síkot tekintjük, akkor azt tapasztaljuk, hogy mindkettő egyidejűleg van jelen, mert vannak olyan részhalmazok, amelyek éppen változnak, mások pedig éppen nyugalomban vannak, és ezek a részek folyton cserélődnek. Ahogy pl. ez az emberi idegrendszerben zajlik. Ha Istent egy végtelen ideghálózathoz hasonlítjuk, amely ezáltal végtelen intelligenciát képvisel, akkor már talán érthetőbb lesz, hogyan működik mindez. Amikor Isten egy részhalmazában éppen változás jön létre, azt tapasztaljuk meg teremtésnek. A teremtés tehát egy elmefluktuáció Isten Elméjében, másképpen fogalmazva ez az isteni Gondolat: *„Kezdetben vala az Ige.”*⁶ Az isteni Gondolat nem marad benn a részhalmazban, ahol létrejött, hanem kivetül azon kívülre. Mint ahogy, ha te gondolsz valamit, az sem marad önmagadon belül, hanem kivetül a perifériára, és elindít egy hatást a külvilágban. Ha belül maradna, akkor elhal, elenyészik, vagy később realizálódik. Ez a kivetülés teljesen virtuális, de abszolút reális azok számára, akik benne vannak. Tehát virtuális, ha kívülről nézed, reális, ha benne vagy. Ha nézel egy filmet, tudod, hogy az virtuális, de ha veled történik, amiről a film szól, akkor reális. Ami álmodban történik az virtuális, de amikor az álmodban vagy, teljesen reális. Isten ugyanígy álmodja a teremtést, de mivel teljesen tudatos, egyszerre van benne, és azon kívül. Ha valaki megtanulja a vizsgált objektumot kívülről és belülről is elfogulatlanul megfigyelni, akkor látni fogja, hogy csak a nézőpont változik, az objektum változatlan. Legyen most a vizsgált objektum a halál. Ha ezt az életből nézed, akkor létezik, ha viszont a halálból, akkor nem létezik. De ugyanez érvényes, akkor is, ha a vizsgált objektum az élet. Ezért mondtam azt, hogy nincs sem élet, sem halál, nézőpontváltozás történik.

R: Mindamellet, hogy számomra kristálytisztán érthető és transzcendentális élmény, amit mondasz, próbáljuk meg mégis let-

⁶ János ev. 1.1. Újszövetség, Szent Biblia

ranszformálni a földi lények számára a különbséget. Mit tanítanak az egyes vallások az élet utáni állapotról?

G: Megszámlálhatatlan vallás tanít megszámlálhatatlan verziót. A legmélyebb igazságok szimbólumokba rejtve maradtak fenn. A zavart az okozza, hogy a szimbolikus megfogalmazást az egyes tanítók, másképpen fejtik ki egy adott időben, egy adott kulturális környezetben. Vagyis a kifejtés, leszűkítés is egyben. „*Legyen néktek a ti hiteitek szerint*”⁷. A hit ugyanis teremtés. Ha hiszel a reinkarnációban, akkor visszatérhetsz, egy következő életbe, és folytathatod a fejlődést. Ha a végítéletben hiszel, akkor halálod után álomba merülsz, és csak az ítéletnapon fogsz felébredni. Kérdés mikor jársz jobban? Én nem javaslok a nevükben keresztényeknek, hogy a végítéletig aludjanak, mert nem tudnak majd átmenni a végítélet vizsgáján. A valóban keresztények pedig azért nem alszanak, hogy segíthessenek a többieknek. Minden vallás megadja az elvi lehetőséget arra, hogy további megszületés nélkül valaki isteni síkra lépjen, de ennek megvalósítása reálisan elenyésző. Ezért én inkább azt javaslok, hogy a végítéletig hátralevő időt használják ki a lelkek a fejlődéshez, hogy majd esélyük legyen belépni az istentudat szintjére.

R: Vegyük azt az esetet, amikor egy átlagember meghal. Milyen lehetőségei vannak, a halált követően?

G: Attól függően, hogy valaki hogyan élt, milyen tudatosságot fejlesztett ki, az energiatestének minősége alapján rétegekbe rendeződve helyezkedik el. Lehet emelkedni és süllyedni a földi szinthez képest. Emelkedni addig fog, amíg éppen kiesik a tudata, ekkor elalszik, és ezen a szinten maradva addig tartózkodik, amíg a számára esedékes információ belép a teremtésbe. Süllyedni pedig addig fog, hogy éppen megőrizze a tudatát, mert ekkor még homályosan érzékeli a környezetét, így lehetősége van javítani a helyzetén, ha megelégedi a szenvedéssel. A harmadik lehetőség, hogy megvilágosodott entitások által szervezett és fenntartott Birodalmakhoz csatlakozik, amelyben szintén rétegesen helyezkedik el. Ha aláveti magát az ottani szabályoknak, akkor a szintjének megfelelő képzésben részesül, és ennek megfelelően halad felfelé vagy lefelé az ismételt leszűkítés irányába. A Birodalommá szervezett létsíkok annyiban előnyösek a

⁷ Máté ev. 9.27. Újszövetség, Szent Biblia

lelkek számára, hogy a leszületést követően is kapcsolatban maradnak vele, onnan segítséget, és útmutatást kaphatnak. Ilyen az UKTM Birodalma is.

R: Itt jegyzem meg, hogy az UKTM Egyetemes Birodalmát is azért hoztuk létre, mert az eddig létező birodalmak szigorú feltételeinek túl kevesen feleltek meg, és így a birodalmakká nem szervezett létsíkokon megállt a fejlődés.

G: Ilyen birodalmakat nem egyszerű létrehozni, és kevesen vállalkoznak rá, mint ahogy azt te is tapasztalod már egy ideje. Éppen ebben kértél segítséget.

R: Hogyan zajlik az új élet választás, már amennyiben történik ilyen?

G: A legtöbb esetben öntudatlanul. Az entitás a legutolsó inkarnációjának információs mezejében alszik, és amikor az adott információs mezőhöz leghasonlóbb időminőség ismét előáll, és akkor éppen szeretkezik valaki a Földön, akkor ahhoz a megtermékenyített petesejtéhez csatlakozik. Ha ilyen csatlakozás nem jön létre, akkor a petesejt nem termékenyül meg, elhal. Mivel az információs mezőnek az egyéni összetevőkön kívül van társadalmi-kulturális összetevője is, ezért az entitás a leggyakrabban ugyanabba a társadalmi-kulturális közegbe születik, sőt gyakran ugyanabba a családba. Ha a karma szemszögéből nézzük, akkor oda születik, ahol az egyéni karmáját a legnagyobb eséllyel ledolgozhatja, továbbá csatlakozik egy családi és csoport karmához is. Magasabb rezgésszintű entitások azonban tudatosan választanak szülőket, ők adott feladatra születnek, és így őket kevésbé befolyásolja a hely és a kultúra. Te pl. mióta Káli júga van, mindig úgy születél, hogy a megtapasztalásaid lehetővé tegyék a Krisztuserőhöz való majdani csatlakozást. Ez nem azt jelenti, hogy földi megítélés szerint jó, hanem azt, hogy az isteni megítélés szerint hasznos helyre.

R: Köszönöm, mert ezzel választ adtál egy fontos kérdésre, amely rendszeresen felvetődik a tanítványaimban. Hogy miért kell nekik szenvedniük? Miért olyan helyre születnek, ahol szenvedés vár rájuk?

G: Túl azon, hogy a szenvedés karma ledolgozást tesz lehetővé, még más haszna is van. Megedzi a személyiséget, mert kipróbálhatja magát nehéz helyzetekben. A szenvedés Isten felé fordít, és stabilizálja az Istennel való szoros kapcsolatot. Egy szenvedéssel teli élet

után, amely során az entitásba mélyen beleég az elszakítottság állapota, a tudatosságot könnyebb az istentudatban rögzíteni. Éppen a napokban voltunk tanúi annak, hogy egy magas szinten álló birodalmi társunk tudatossága lezuhant. Te mióta spirituális úton haladsz a legkritikusabb helyzeteket is a tudatosságod fenntartása mellett tudtad megoldani. Ennek oka az a mérhetetlen sok szenvedéssel teli megtapasztalás, amit életeid során átéltél. Olyan mélységekből kellett visszakapaszkodnod, hogy az ennél kisebb fluktuációk már nem zavarnak meg. Őt mindig tenyerén hordozta az Isten, tőled is grátisz kapott mindent.

R: Miért nem jelezted, ha ez nem volt helyes?

G: Én csak olyan mélységbe látok belétek, amelyen mélyre engedtek. Ha valaki átadja magát nekem, akkor ízekre szedem, élve boncolom, ahogy te fogalmaztad. Egy személyes guruval dolgozni a legmagasabb önismerethez vezet, nem maradhat sötét terület, mert arra azonnal rávilágítok. Nem mindenki bírja ezt.

R: El kellett engednem a birodalmi társamat, akit kimondhatatlanul szeretek, és nagyra becsülök, mert neki, mint birodalmi vezetőnek önmagát kell megtartania, ha erre nem képes, akkor másokat sem fog tudni megtartani. Olyan érzésem volt, hogy talán sohasem tér vissza. Ezt éli meg Isten, amikor utunkra enged minket?

G: Istennek könnyebb – (mosoly), – őhózzá mindenki visszatér. Olyan, hogy soha, nem létezik, de az Univerzum elég nagy ahhoz, hogy mérhetetlen idő szükséges, amíg ismét összefutunk valakivel. Valójában senkit és semmit sem lehet elveszíteni, mert ha valami a tiéd, akkor nem tudod elveszíteni, ha pedig el tudod veszíteni, akkor soha nem is volt a tiéd.

R: Visszatérve a társunkra. Mi zajlik ilyenkor az entitásban?

G: Ketté kell választani. Mi zajlik benned, és mi zajlik benne? Azt kell megfontolnod, hogy neked miért fáj ez? Mert te mindent megtettél érte, és ő nem? Ne valakiért tegyél meg valamit, hanem önmagadért. Te azért tetted meg, mert ez vagy te. Önmagadat adtad. Ő is önmagát adta, amikor elment. Amikor önmagadat adtad, a tökéletesség utáni vágyadat is átadtad. A tökéletességet nem lehet fokozni, nincs még tökéletesebb, valami vagy az, vagy nem. Megkérdezte tőled, hogy mindent meg tud-e adni?

R: Azt válaszoltam, igen.

G: De ez nem volt igaz. Mert, ha igen, akkor nem kellek én.

R: Ez abszurd!

G: A szereteted abszolút mindkettőnk iránt. Ám ő tökéletes akar lenni, mert azt adta át neki. Addig nem nyugszik, amíg el nem éri, és amikor elérte, a kérdés nem vetődik fel többé. A gyerek miért megy el a családból? Mert olyanná akar válni, mint a felnőttek. Függetlenné. Manapság a szülők azt akarják, hogy ne menjen el a gyerekek. Ez az abszurd!

R: Más az, ha valaki felfele lép, mintha lefele. Ha magasabbra lép, akkor tudod, hogy jó helyen van, számíthatsz rá, megvalósítottad benne önmagad. Ha alacsonyabbra lép, akkor kudarc.

G: A visszalépést a vágy motiválja, hiányzik valami megtapasztalás. Nem tud továbblépni, mert hiányzik a puzzle egy eleme, nem áll össze a kép.

R: Megértettem és el tudom fogadni. De adott egy feladat, amit együtt vállaltunk, és ha abból valaki kiszáll, akkor az nem, vagy nem úgy lesz elvégezve.

G: Mi a feladat?

R: (Csend.) – Megadom magam. A fejlődés. Vagyis, nem az eredmény, hanem a folyamat a lényeg. De tudod, az anyagi világban kicsit más a helyzet, mint ahol te állsz. Ha teszem azt, senki sem mosogat el több hétig, mert mindenki „fejlődik”, és mindig az mosogat el a végén, aki amúgy is a legtöbbet dolgozik, akkor ebből egy idő után elege lesz. Másképpen fogalmazva, van egy csoportkarma, abban mindig arra jut a legtöbb feladat, aki a legmagasabb szinten áll, mert a többiek a vágyaik betöltésével lesznek elfoglalva, és ebből egy idő után az embernek elege lesz.

G: Akkor most megértetted, hogy miért mennek el a megvilágosodottak erről a létsíkról. Elegük lett.

R: De az nem a krisztusi út.

G: Nem. Az nehezebb. Te is választhatnál más utat. Miért ezt akarod? Miért akarsz nekik segíteni? Miért akarod megváltani vagy elvezetni őket a megváltáshoz? Miért? Ígértek valamit érte?

R: Nem. Ez a belső programom, amit nem tudott felülírni egyetlen más megvilágosodás program sem.

G: Az a szenvedés, amin életeid során keresztülmentél, vezetett el a szenvedőkkel való egység megéléséhez. Te tudod milyen szenvedni, és azt is, mit jelentett számodra az, amikor mások segítettek

neked. Ez adja a motivációt ahhoz, hogy segíts. Ha a belső programodon nem tudsz változtatni, akkor elfogadod.

R: Ez most olyan mélyen megérintett, hogy szünetet kérek, most nem tudom tovább folytatni. Köszönöm a beszélgetést.

Párkapcsolatról, szexualitásról, cölibátusról

R: Az előző beszélgetésünkre visszatérve a birodalmi társam, akivel közösen vállaltunk egy csoportkarmát, sikeresen integrálta a legutolsó életének eseményeit, és visszatért a feladatba. A hiányzó mozaik beillesztése révén a tudatossága valóban szintet lépett. Most már nem merül fel olyan kérdés, hogy kit szeretek jobban téged vagy őt? A szeretet az Univerzumot létrehozó és mozgásban tartó legnagyobb erő. Ám az emberek nem filozófiai eszmefuttatásokat várnak tőlünk, hanem életforma modellt, amit az anyagi világban fel tudnak használni. Az emberek párkapcsolatban élik meg a szeretetet itt a Földön. Hogyan lehet ezt úgy megvalósítani, hogy emelkedjenek általa?

G: Mi volt az első feladatod, amit kaptál tőlem, ezzel kapcsolatban?

R: Azt mondtad keressek társat a szellemi világban. Milyen szempontok szerint tenném? Azt mondtam, megnézem, ki az, aki teljes mértékben elfogad, és azt én is elfogadom. Nincs más feltételem. Az anyagi világban ez a feltétel egész jól működik. Az emberek arra törekcsenek, hogy minél teljesebb elfogadásra találjanak a partnernél.

G: Az anyagi világban a partnerkapcsolatot az előző életbeli kötelékek határozzák meg. A lezáratlan karma vonzása hozza össze a feleket a lezárás érdekében. De nekünk egy ideamintát kell megalakotnunk. Kielégítő-e az a feltétel, amit mondtál?

R: A te rávezetési módszereid nem szokványosak. Beküldtél egy olyan égi birodalomba, ahol a tantrikus szerelmet gyakorolják, hogy ott tanulmányozzam a partnerkapcsolatokat. Amíg a Földön egy férfi sem akadt, akinek teljesen megfelelttem volna, itt más szempontok domináltak. Az energiatest és az információs mező határozta meg a vonzódást. Ezen a síkon mindenki végtelenül kulturált és udvarias. Bemutatkozik, engedélyt kér az egység kipróbálására. Ezt követően megköszöni és távozik, vagy felajánlja a folytatást. Hirtelen túl sokan akadtak, akik megfeleltnek a feltételnek. Az a nyitottság, amivel beléptem oda, az a korlátok nélkülség, azáltal vált korláttá, hogy nem tudtam volna kielégíteni az igényeket úgy, hogy másra is maradjon energiám. Ennek a síknak az alacsonyabb, mély asztrális kivetülésében már csak a nyers szexuális vágy van jelen. Itt kérdés és

beleegyezés nélkül mindenki a lábam közé próbált nyúlni. Úgy gondolták, talán joggal, hogy aki ide jön, azért jön. Kénytelen voltam energetikai védelmet alkalmazni, különben egyesével kellett volna elmagyaráznom, hogy bocs, csak látogató vízumot kaptam! Egyértelmű volt, hogy mindkét sík jelen van Isten testében, és döntően az alacsonyabb sík vetül ki az anyagi világba. Amikor valaki hasonló dolgokat él meg a Földön, akkor ezekről a síkokról veszi a mintát. A mintája pedig onnan származik, ahová csatlakozni tud. Hiába írja neki elő bármilyen vallás, hogyan kellene viselkednie, nem tudja betartani, mert a program erősebb. Akkor úgy döntöttem, hogy nem elégséges a definíció. Azt választom, aki legközelebb tud vinni Istenhez.

G: Találtál valakit? – (Mosoly.)

R: Ezt a feltételt már csak a guru tudja kielégíteni. Ez a megfogalmazás követő magatartást feltételez a női princípium részéről. A nő általában követő, ami a befogadó jellegéből adódik. Tehát az ősi, védikus ideaminta azt sugallja, hogy a nő bízza rá magát egy spirituálisan fejlettebb férfira, akit követ. Ez a férfi lehet a férj, vagy egy guru. Utóbbi esetben a férjjel megélheti a földi szerelmet, a guruval az ideális szerelmet, így végül kijut az anyagi világból.

G: És ezt el tudtad fogadni?

R: Volt egy pont, ahol megakadtam. Vegyük a kettőnk esetét. Ha neked nem ugyanazt jelenti az istenmegvalósítás, mint nekem, innentől már nem egyértelmű, hogy te viszel-e legközelebb Istenhez? Ismét átdolgoztam a feltételt, és arra jutottam: „Ha velem jössz, veled megyek.” És akkor most felteszem neked a kérdést: velem jössz?

G: (Hosszú csönd.)

R: Sajnálom Yukteswar, nem együtt halad az utunk – (hosszú csönd).

G: Akkor összegzem:

1. Ha a nő fejlődni akar, akkor keressen egy spirituálisan fejlettebb férfit, és mint társával, éljen vele.

2. Ha ilyet nem talál, akkor keressen olyan társat az élethez, aki elfogadja, és keressen egy gurut, aki fejleszti.

3. Ha nem talál olyan gurut, akit követni tud, akkor menjen egyedül.

R: Nem tudsz elküldeni, mert én Istennel jegyeztem el magamat, és ehhez keresek gurut. Kiegészítem:

4. A spirituális úton járó férfi és a nő haladjon a saját útján, végezze a saját feladatát, és találjanak módot arra, hogy megélve egymással az egységet kicseréljék az információkat.

G: Ebben sérülhetnek az alapelvek, miszerint a férfi a teremtő, és a nő biztosítja az erőt a teremtéshez és annak fenntartásához. Mindent együtt kellene csinálniuk, ha a „Velem jössz, veled megyek” elvet akarod beteljesíteni.

R: Azért nem sérülnek az alapelvek, mert atman szinten senki sem férfi vagy nő, hanem mindenki férfi és nő, mint ahogy Siva is férfi és nő és Visnu is férfi és nő. A nemi szerepek a teremtés forrásától távolodva válnak egyre jobban szét. Valójában minden nő a belső férfi ideamintájához mérten fejlődik, kívül csak egy ezt leginkább megközelítő megtestesülést keres, és ez fordítva ugyanígy van. Én téged választottalak külső férfi ideamintámnak. Ezért én eddig és ezután is mindenhová veled mentem és megyek. Te nem jöttél mindenhová velem, márpedig az én belső férfi ideamintám mindenhová velem jön. Ez az önellentmondás lényege.

G: (Hosszú csend.) – Mindenhol veled leszek.

R: Miért esett ezt olyan nehezedre kimondani?

G: Ha majd guruvá válsz, megérted, mekkora felelősség ezt megígérni. Az, hogy veled megyek, nem azonos azzal, hogy veled leszek. Lehetek mindig veled, de nem mindig mehetek veled. Te férfiként már megvilágosodott voltál. Most nőként akarod megvalósítani ugyanezt, ezért választottál engem férfi ideamintádnak.

R: Ezek után teljesen átadhatom magamat kettőnk egyesített Visnu-tattva formája vezetésének – (hosszú csend).

G: Ezzel a formával állsz kapcsolatban. Ez azért lényeges, mert különböző szinteken vagyunk tudatosak egyidejűleg. Attól függően, hogy a tanítvány milyen szinten csatlakozik hozzánk, eltérő szintű tanítást hív le belőlünk.

R: Köszönöm.

G: Összegzem, hogyan képzeljük el a partnerkapcsolati ideamintát.

1. Az anyagi világban mindenki azt a biológiai nemét éli, amelyet választott a megszületés előtt.

2. Mind a nő, mind a férfi megtanul egyes, másik nemre jellemző szerepeket, és úgy választanak társat, hogy egymást kiegészítsék.

3. Mind a nő, mind a férfi képes energetikailag belépni a másik szerepébe, hogy egymást erősítsék, de mindketten visszatartják magukban az ellentétes minőséget, hogy egymást kiegészíthessék.

4. Mindketten a belső ideamintájukhoz mértén fejlődnek, a külső ideaminta választása csak elősegíti a belső mélyebb megismerését.

R: Tökéletesen azonosulok ezzel a megoldással. – (hosszú csend) – A mai beszélgetésünk kemény volt, de ha beleegyezel, felvetnék még egy témát, ami összefügg a partnerkapcsolattal, ez pedig a szexualitás. Mindenki ismeri a vallási előírásokat, amelyeket alig tartanak be, nemcsak a Földön, de a szellemi dimenziókban is. Mi értelmese van olyan szabálynak, amit nem lehet betartani? Mi az az alapelv, ami e mögött a tiltás mögött meghúzódik? Ha ismerjük az alapelvet, akkor találhatunk olyan módot, amely az alapelv teljesülése mellett, lehetővé teszi, hogy a lények beteljesítsék a szexuális vágyukat, és ugyanakkor haladjanak Isten felé.

G: A legmagasabb szinten megjelenő vágy az egyesülésre, az egység megélésére irányul, és ennek fő motivációja a szeretet gyönyörrel teli megélése, és az információk cseréje. Két azonos információval rendelkező élőlény, nem fog egymásra vágni, mert nem működik közöttük semmilyen vonzóerő. A szexualitás ennek az egység iránti vágnak a kivetülése az alsóbb síkokra. Nem a szexualitással van a gond önmagában, hanem azzal, hogy az emberek felelősségvállalás nélkül akarnak élvezni. Két alapelv sérülhet, az egyik energetikai, a másik a teremtképességgel függ össze. Az emberi lények a legmagasabb energiaközpontjukon (szahaszrár) keresztül állnak kapcsolatban az isteni teremtk energiával. Az orgazmus során viszont energia távozik belőlük egy alsó energiaközponton át, konkrétan a férfi ejakulációja során, a legalsó energia központon (Muladhára elülső oldalán) keresztül. Életenergia azonban nem veszhet el. Ha egy nő ivarsejtje veszi fel, akkor gyermeke lesz, amit nem feltétlenül szeretnének. Tehát vagy a nő vagy a férfi valamilyen formában védekezni fog a gyermekáldás ellen. Ha a férfi energiája a külvilágba ürül, akkor a környezet veszi fel. Ez az energia mindenképpen teremtk erő, vagyis valami teremtkódik belőle. Felvehetik pl. egyes állatok, amelyek így elszaporodnak. Mindenképpen egy szexuális energiafelhőben úszik a Föld, amelyből pl. erőszakos szexuális cselekményeket elkövetők vagy a pornót művelők táplálkoznak. A nőnek energetikailag kétféle orgazmusa lehetséges. A csikló orgaz-

mus hasonló a férfiéhoz, vagyis kiáradó, ez a folyamat teremtő erőt bocsájt ki, amely által a nő ideiglenesen férfivá válik energetikai értelemben. A másik a hüvelyi vagy befogadó orgazmus, amikor a nő a férfi energiáját magába szívja, és az a saját energiarendszerével olvad össze. Ez az oka annak, amiért Indiában, hagyományosan, a nőket mindig felfelé házassítják a kasztrendszerben. A kasztrendszer nem születési, hanem az energiaszint szerinti besorolás. Vagyis, ha egy nő egy alacsonyabb energiaszintű férfival hál, akkor az visszahúzza, ellenkező esetben pedig emeli, fejleszti. Ugyanez az oka annak is, amiért sok kultúrában a nők csikló orgazmusát nem támogatják (illetve különböző, nem veszélytelen, praktikákkal próbálják elejét venni).

A felelősségvállalás hiánya abban jelentkezik, hogy az emberek nem urai a testüknek, az energiájuknak, hanem a magas rezgésszintű energiát szétszórják az alsó energiaközpontokon keresztül, ami pontosan olyan, mintha bemennének a bankba, felvonnák a milliós kölcsönt, amit a bank házépítésre ad, majd azt aprópénzre váltva szétszórják a világban. Isten ugyanis azért biztosítja az életenergiát, hogy az emberek felépítsék a lelkük templomát, egy olyan energia-testet, amelyben a szellemi birodalmakban tudnak létezni. A másik felelőtlenség a nem kívánt gyermekáldás. Tehát az sem helyes, hogy mivel élvezni akarnak, ezért minden gyermeket megszülnék, mint ahogy az pl. Indiában is elég gyakori. Az idő minősége percről percre változik a Földön. Minden perchez hozzárendelhető egy információs mező. Az anyagi világba belépő lélek azt az információs mezőt veszi fel, amelyet a fogantatása pillanatában az idő minősége meghatároz. Ha szétnézünk a Földön, akkor láthatjuk, hogy a korlátlan és szabályozatlan szaporodás milyen szintű emberi lényeket eredményezett, és ez az emberiség kollektív karmája.

A megoldás vagy az önmegtartóztatás, de ez, a folyamat előrehaladottsága miatt, egyre kevésbé sikerül még a szerzetesek számára is, mivel a kollektíven létrehozott szexuális energiamezőt nem lehet kizárni a kolostor falain kívülre. A másik a tantrikus szeretkezés, amelynek a műveléséhez viszont komoly tanulmányok szükségesek. Függetlenül attól, hogy az anyagi világban mit próbálnak tantrikus szexként eladni (hiszen ez egy üzletgá vált), a folyamatnak a lényege az, hogy sem a férfi, sem a nő nem bocsájthat ki energiát a négyes energiaközpont (anahata) alatt az orgazmus során. És ez még

nem a legmagasabb szint, de már sokat segít, mert ily módon a szeretetet szaporítják önmaguk körül, és nem a szexuális energiát. A legmagasabb szinten mindketten a fejük tetején emelik ki az energiát, amit tehetnek teremtő szándékkal vagy anélkül. Ezt hívjuk az élet-energia (vagy a szexuális energia) szublimációjának. Ha valaki a kundalini jógát gyakorolja, akkor lehetősége van saját korábban szét-szórt energiáit ismét összegyűjteni és felemelni, miáltal elfogy a karmája. Sőt részt vehet a mások által szétszórt energia szublimálásában is, mint pl. azok, akik az égi birodalmakban gyakorolják a tantrikus szeretkezést. Ez tehát valójában egy szolgálat, bár földi szemmel ítélve vannak, akik prostitúciónak tartják. Tudom, hogy te ismered és gyakorlod a tantrikus alapelveket, ezért amikor beléptél hozzájuk, nem volt számodra új, és azért voltál számukra vonzó, mert a legmagasabb szublimációra vagy képes, miáltal emelkedést reméltek tőled. Voltak olyan korok, Indiában is, amikor a tantrikus szeretkezést templomokban tanították, és a legmagasabb kasztok tagjai a templomi papnőktől tanulhatták meg, akik nem a mai értelemben vett prostituáltak voltak, hanem előkelő családokból származó, kiemelkedő intelligenciával és képességekkel rendelkező köztisztelőben álló hölgyek. Azokban a korokban, amikor már a prostituáltak is lezuhanak, mert a legalantasabb vágyakat kénytelenek kielégíteni, ott az egész népesség mind energetikailag, mind rezgésszintben leesik, már a házasságban élő nők is a prostituáltak szintjére jutnak, és a folyamat olyan alacsony rezgésszintű emberi lények születésével jár, ami a helyzetet tovább rontja, és végül katasztrófában végződik.

R: Meg lehet-e még állítani ezt a folyamatot?

G: A fejlődés a Földön egy önszabályozó rendszert alkot. A szexuális szabadosságot egy aszkétikusabb kor szokta váltani. Mondjuk a római kor szexuális szabadosságát a sötét középkor inkvizíciói követték. Ez a jelenleg élők számára egy észrevétlenül zajló folyamat, csak az látja, aki korszakokon átívelő szemlélettel rendelkezik.

R: Te mit tartanál célszerűnek a jövő generációja szempontjából?

G: A szerzetesek számára az önmegtartóztatást, amit jogagyakorlatok segítségével tudnának megtartani, a világi jogik számára pedig a tantrikus szerelmet. Még, ha csak egy kis csoport sajátítaná el, akkor is minőségileg javítanának az emberiség rezgésszintjén, szexuális mintaként szolgálnának, és halálukat követően bejuthatná-

nak szellemi birodalmakba, ami ugyan még nem a legmagasabb állapot, de onnan már leszületés nélkül fejlődhetnének tovább. Az átlagemberek számára pedig a szexualitás szeretettel történő megélését javaslom, és a világi életforma mellett a rendszeres imát, mantrát, meditációs és egyéb lelkigyakorlatokat, amelyeket az UKTM-ben is tanítanak. A Babaji projekt, ha nem tudja az előremutató irányba fordítani az emberiség spirituális haladását, akkor felkészül arra, hogy a jóra való lelkeket kimenekítse a köztes létsíkokra.

R: Köszönöm a beszélgetést!

Szaporodásról, fogamzásgátlásról

R: Ennek a témának a keretei között olyan „kényes” kérdéseket szeretnék érinteni, amelytől ódzkodnak a különböző vallások papjai. Mivel tudom, hogy számodra nincs kényes téma, te mindig egyenes, nyers őszinteséggel válaszoltál minden kérdésemre. Szabad-e, lehet-e, kell-e szabályoznunk a szaporodásunkat, és ha igen milyen módszerekkel, eszközökkel?

G: Elöljáróban szeretném kijelenteni, hogy én semmilyen vallást nem képviselek. Az, hogy én hindu jógi voltam, egy besorolás, kategória, ami annyit jelent, hogy hiszek Visnuban, a Legfelsőbb Létezőben, és annak valamennyi személyes megtestesülésében pl. Krisnában, a félistenekben, megvilágosodott gurukban, szentekben stb. De ez nem jelenti azt, hogy bármi közöm is lenne a hinduizmus vagy bármely más vallás jelenleg létező szertartásosságához, dogmáihoz. A jóga úton járva a jógik belső megtapasztalásokat szereznek Istentől, a Törvényről (dharma), és ezeket példabeszédekben feldolgozva osztják meg az emberekkel. Az emberek pedig vagy értik, vagy félreértik a mindenkori tudatossági szintjük szerint. Örülök neki, hogy már nem vagyok az anyagnak alávetve, mert így véleményem miatt nem tudnak kirekeszteni a vallásos képmutatók.

Soha, egyetlen vallás istene sem mondta, hogy az embereknek korlátlanul kellene szaporodni, sőt, éppen az ellenkezőjét javasolták. Bár Krisna a Bhagavad Gítában kijelenti, hogy a Káli jógában szaporodásra fogja készíteni az embereket. Isten azért teszi ezt, hogy az emberiség szembenézzen a felelőtlenségével, amit éppen a korlátlan szaporodás okoz. De nemcsak a népesség létszámával van gond, hanem a minőségével is. Nem mennyiségi, hanem minőségi szaporodásra kellene törekedni. A jóga hagyományai az önmegtartóztatást, a részleges vagy teljes cölibátust javasolják a férfiaknak a nem kívánt gyermekáldás elkerülése érdekében. Manapság azonban a férfinépesség elenyésző számban gyakorolja ezt a technikát. A jóga lecsendesíti az elmét, Istenre irányítja a figyelmet, ezáltal a nemi vágy lecsillapszik. Az asztanga jóga típusai pedig lehetőséget adnak a nemi vágy, mint energiaminőség részleges vagy teljes szublimációjára. Ez lenne tehát az út, de ha az emberek ezzel nem élnek, akkor más esz-

közökhöz kellene folyamodniuk a további szaporodás megfékezése érdekében, ha már a vágyukat képtelenek kontrollálni.

R: Ez már eddig is merőben más, mint amit a papoktól hallunk.

G: Nem megyek bele annak a részletezésébe, hogy a papok mást mondanak, mint amit tesznek. Ezzel nekik kell majd szembenézniük. Azt azonban kijelenthetem, hogy ha valaki tudatosan félrevezette az embereket, mint pap, az soha többé nem lehet lelki pásztor, mert Isten nem fog rá bízni egyetlen lelket sem.

R: Az alaphelyzet, hogy a férfi nem fékezi a nemi vágyát, nem hajlandó védekezni, nem engedi, hogy a nő védekezzen, nem képes vagy nem akar gondoskodni a családjáról, a nő pedig vagy kénytelen minden gyermeket megszülni, vagy szélsőséges esetben magzatelhajtásnak alávetni, és mindezekért ő van megítélve. Ő a bűnös, ha megerőszakolják, vagy megkínálják, mert miért vonzó. Ő a hibás, ha nem vonzó, hogy miért nem kelti fel a vágyat, miért nem elégíti ki a férfit, hiszen az lenne a dolga. Te lennél nő egy ilyen társadalomban?

G: Megértem, hogy nem tudsz érzelmi töltés nélkül hozzáállni a kérdéshez, de higgadj le. Az egymást követő életek során forgószínpad van. Valaki az egyik életében nő, a másikban férfi, és fordítva, számtalanszor adják egymásnak oda-vissza ezeket a megtapasztalásokat, mindaddig, amíg a változás bekövetkezik.

R: Én a keresztény kultúrkörben látok előrelépést e tekintetben, de pl. Indiában, Arábiában vagy Afrikában nem. Mintha bemerevedett volna az egész társadalom abban az ősi patriarchális formában, amely tudatosan tartja tudatlanságban a nőt, majd elítéli a tudatlansága miatt, és kimondja, hogy a férfi felügyeletére szorul, aki ezt követően a birtokában tartja, és szexrobotként, gyerekgyárként használja. Akárhonnan nézzük a keresztény kultúrkörben a szintén vitatható hatású emancipáció tette lehetővé, hogy a nők tanuljanak és dolgozzanak, ennek következtében kikerüljenek a férfi gyámsága alól, és rendelkezni tudjanak saját sorsuk fölött.

G: Az emberek kizsákmányolásának növelése tette szükségessé és lehetségessé, hogy a nők dolgozhassanak, mert a tulajdonosnak kellett az olcsó munkaerő, a többi egy ezt követő folyamat. A szegény országokban nem, vagy nem olyan mértékben volt szükség a nők munkaerejére, mert ott akkora a népesség, hogy még a férfiaknak sem jut munka. Ettől letekintve azonban egyetértek. Isten azon-

ban nem fogja megoldani sem a társadalmi igazságtalanságot, sem az egyenlőtlenséget.

R: Sokan ezt várják Tőle. Azt kérdezik, miért engedi ezt meg Isten?

G: Isten csak azoknak a játékába szól bele, akik hozzá odaadásal fordulnak. A többieket a karma kereke pörgeti föl-le, föl-le. Amíg valaki Istentől vár el valamit vagy Istent teszi felelőssé valamiért, addig tudatlanságban szenved, mert nincs tisztában a teremtés törvényeivel, amennyiben mindenki a saját életéért felelős, azt saját maga teremti, és ehhez a folyamathoz Isten csak akkor nyújt segítséget, ha azt kimondottan kéri.

R: Térjünk vissza a fogamzásgátlás legdrasztikusabb módjára, az abortuszra. Gyilkosság, bűn, vagy lehetőség?

G: Ott kell kezdenem, hogy Isten nem büntet senkit. A teremtés konstrukciója úgy lett létrehozva, hogy mindenki önmagát bünteti. A hinduk úgy fogalmazzák ezt meg, hogy a karmikus visszahatás büntet, de ez részigazság. Valójában a bennünk levő isteni lényeg büntet. Az emberek azért gondolják azt, hogy Isten büntet, mert elkülönülnek tőle. De mivel ez az elkülönülés nem valóságos, ezért az ember önmagát bünteti, mégpedig az egységelv megsértése miatt. Tehát egy ilyen esetben nem azért kap az illető visszahatást, mert gyilkolt, hanem azért, mert akit önmagából eltávolított, az is ő, önmagával cselekedte. Az önbüntetése tehát az lesz, hogy egy következő életében őt is kidobják. Egyébként senkit sem lehet megölni, hiszen mindenki örökéletű lélek, de amikor elveszik tőle a lehetőség a megtestesülésre, akkor korlátozzák a szabadságában, és fájdalmat okoznak neki.

R: Mi van akkor, ha a magzat sérült, beteg, életképtelen vagy erőszakból származik?

G: A lényeg nem a körülményekben rejtezik, hanem a tudatosságban. Ha tudatos vagy az egységről, akkor arra törekszel, hogy ne sértsd meg az egységelvet. Ebben az esetben bármit megtehetsz, mert nem fogod magad megítélni a halálod pillanatában. Ha istentudatos vagy, akkor eleve kizárt, hogy ez megtörténjen veled.

R: Sok apácát megerőszakoltak. Nem voltak istentudatosak?

G: Abban az értelemben nem, ahogyan én gondolom. Az istentudatosság nem azt jelenti, hogy hisszük, hogy van Isten, hanem azt, hogy ismerjük a bennünk levő istent, és tudjuk, hogyan működik a

teremtett világ. Ha háború van, akkor tombol az erőszak, manapság anélkül is. Mit csináltak a nők Krisna idejében, akiket elraboltak és megerőszakoltak? Krisnához imádkoztak, és Ő kiemelte őket a helyzetükből. Ha tehát egy apácát megerőszakolnak és teherbe ejtik, akkor a karmikusan legjobb megoldás, ha elhagyja a kolostort, felneveli hitben a gyermekét, és ezzel letudja a karmáját. Lehet, hogy még meg kell születnie, de ugyanez az esemény soha többet nem fog vele előfordulni, mert az egységelv értelmében oldotta meg. De nem ezt csinálták, hanem a terhességet eltitkolták, és a gyermekeket megölték. Én nem vagyok semmi ellen és semmi mellett. A földi létsík, mint valami játéktér, arra lett létrehozva, hogy ott bármit ki lehessen próbálni, bármit meg lehessen tenni. Vannak olyan cselekedetek, amelyeknek nem lesz karmikus visszahatása, vannak, amelyeknek lesz. Meg lehet tenni, de tudni kell, hogy azzal egyszer szembe kell nézni, ha az egységelvet valaki megsértette, akkor helyre kell állítania. Neked pl. egyetlen életedben sem volt abortuszod, meg sem erőszakoltak, pedig számtalanszor voltál olyan helyzetben, amikor ez megtörténhetett volna.

R: Volt olyan korszak, amikor a tömeges szexuális erőszakot úgy lehetett megúszni, ha az ember egy elég befolyásos férfi ágyasa lett.

G: Ha te akkor ezt láttad megoldásnak a megerőszakolás elkerülésére, fontos, hogy ne minősítsd magadat jónak vagy rossznak. Vagy egy helyzetben, amit meg kell oldanod. Mindig több lehetőség van. Ha nincs jó megoldás, akkor a legkisebb rosszat kell választani. Ha eszerint döntesz, akkor helyesen döntesz. Minden helyzetben a tőled telhető legjobb megoldást válaszd, és az lesz a legjobb, ami a legkisebb visszahatással jár. Ekkor felfelé haladsz. Egy másik példa: abortusz helyett állami gondozásba vagy örökbe lehet adni a gyermeket. Ha betegen születik, akkor pedig úgyis meghal, ha a szülő vagy a saját karmája letelt.

R: Nézzük a védekezésnek az egyéb módjait.

G: Már korábban említettem, hogy ha ejakuláció történik, akkor energia mindig távozik. Ez viszont a férfi karmája. Még a legnagyobb szentek is úgy kezdték, mielőtt szentek lettek, hogy volt reggeli merevedésük, és spontán ejakulációjuk. Mert ez velejár az emberi létezéssel. Meg lehet tanulni ennek a kontrollját. A jógi a tudatával felemeli a magját a prosztatába, majd a vizelettel kiüríti, így

energia nem távozik, csak anyag. Vannak a szublimációnak magasabb fokozatai is. Ha valaki ezt egyedül begyakorolja, és a folyamatot nem kapcsolja össze a szexualitással, akkor pontosan olyan tevékenységgé válik, mint a széklet- vagy vizeletürítés, és ez a cölibátus megtartásának alapja. Ha nem végez ilyen gyakorlatot, akkor tudomásul kell vennie, hogy ez karmával jár, amit le lehet dolgozni, akár egy élet alatt is. Ha valaki házasságban él, és rendszeresen szeretkezik, nemzés nélkül, az karma, de ledolgozható. Ha nemz, az is karma, mert az utódot fel kell nevelni. Dönteni kell, ki mit választ.

R: És mi a helyzet az onanizációval?

G: Ez ugyanaz a helyzet, mint a szeretkezés, nemzés nélkül. A bibliai Onan⁸ esetén, akiről az elnevezés ered, más volt a megítélés oka. A zsidó kultúrában az volt a szokásjog, hogy az elsőszülött fiú volt az örökös, továbbá az ő feladata volt a család nőtagjairól való gondoskodás. Ezért minden nő akart legalább egy fiút, aki a férje halála esetén gondoskodik róla. Addig szültek, amíg lett egy fiuk. A másik szokásjog pedig az volt, hogy ha egy nőnek nem született fia, és megözvegyült, de még fogamzó képes volt, akkor a férje legközelebbi férfi rokona vette feleségül, mivel a többnejűség lehetővé tette ezt. Ez volt a szociális védőháló. Onan a szokásjog alapján nőül vette elhunyt bátyjának a feleségét, de nem akart neki gyermeket nemzeni, mert tudta, hogy a gyermek a bátyjáé lesz. Ezt követően meghalt, amit isteni büntetésként értelmeztek. Valójában büntetése önbüntetés volt, de nem azért, mert maszturbált, hanem azért mert nem követte a szokásjogot. Egy-egy nép kultúrájában nagyon fontosak lehetnek a tradicionális szokásjogok, mert sokszor ez tart össze egy népet, és ez teszi lehetővé, hogy egyáltalán fennmaradjon. A tradíciók azonban idővel akadályozhatják a fejlődést.

R: A hinduk nagyon ragaszkodnak a vallási tradíciókhoz, és ezek közül számunkra (értem ezalatt a keresztény kultúrkört) sok már nagyon elavultnak tűnik. Mi erről a véleményed?

G: A tradicionális út követői szerint a társadalom összetartó ereje a hagyomány, a tantrikus út követői szerint pedig a szeretet. Ahol nincs elég szeretet, ott a hagyományhoz kell ragaszkodni. Az emberi társadalomnak lehetővé kellene tennie, hogy emberek vagy csoportok a tradícióik szerint éljenek, ugyanakkor mások pedig ezeket el-

⁸ Mózes I. könyve 38. Ószövetség

vetve, új tradíciókat alakítsanak ki. Én pl. az ősi hindu tradíciók szellemében éltem, most pedig egy modern, új korszak életformájának kialakításában vállaltam szerepet, amely új tradíciókat fog eredményezni, amelyet majd évezredek múlva mások fognak megdönteni. Sosem hittem volna, hogy ez egyszer bekövetkezik. És itt meg kell jegyeznem, hogy ebben jelentős szerepet játszott a te helyzeted ismerete.

R: Emlékszem, hogy egy (fizikai síkon élő) hindu mesterem milyen tanácsokat adott, amiből egyet sem tartottam be, és mivel fenyegetett, amiből egy sem vált valóra. Bár nem azért nem tartottam be, mert olyan öntörvényű vagyok, hanem azért, mert nem hittem benne.

G: Azért nem hittél benne, mert más utat jársz. Van olyan felfogás, amely tiltja azokat a cselekedeteket, amelyek karmával járnak, és ez egy működő megoldás. Egy másik gondolkodási rendszer pedig minden tevékenységet isteni szintre emel, vagyis ebben a rendszerben mindent cselekedetet istentudatban kell végezni. Ha képes vagy erre, akkor bármit megtehetsz, nem jár karmával. De ebben a gondolkodási rendszerben nem fogsz tudni bármely cselekedetet megtenni, mert lesz olyan, amit nem tudnál istentudatban megtenni.

R: Én teljesen értem, de jó lenne, ha egy példával megvilágítanád.

G: Vegyük a szexet, ha már úgyis erről beszélünk. Mivel ismerem az egykori mesteredet, biztosan azt mondta, hogy tarts cölibátust.

R: Igen, a kundalini elindulása miatt teljes cölibátust ajánlott, hogy kundakini shakti bosszúját elkerüljem. A rosszülléteimet pedig arra vezette vissza, hogy nem tartom be a cölibátust.

G: A tradicionális jogavonalnak ez az elvrendszere, és én magam is ezt követtem. Miért nem tartottad be?

R: Akkor már ismertem a szexuális energia szublimációjának technikáját, amire magamtól jöttem rá, és ennek fényében nevetségesen volt ez a hozzáállás. Minden szeretkezésem maga volt a cölibátus, abban az értelemben, hogy nem hagyta el szexuális energia a testemet.

G: Mitől tiltott még?

R: Mint „nyugati” nőt, a promiszkuitástól.

G: Megtehetted visszahatások nélkül, hogy nem tartasz cölibátust a férjeddal, mert ismerted a szublimációs technikát, de megtehetted volna-e másokkal is?

R: Nem próbáltam ki. Az volt az elgondolásom, hogy bőven elég egy alacsonyabb rezgésszintű férfi energiáját szublimálni, nem kell belőlük több. – (Nevetés.)

G: Sajátos gondolkodásmód, de értelmezem. A nő, mint befogadó princípium befogadja a férfi energiáját, ami, ha a férfiban nem aktív a kundalini, akkor csak alacsonyabb rezgésszintű lehet. Több férfi esetén neked kell többet dolgozni, hogy amit beléd helyeztek, feleemeld. Jól érezted. Előfordulhatott volna, hogy a fejlődésed megáll, mert nem vagy erre képes. A kundalinit ugyanis nem azért adták oda az embernek, hogy azzal szerelmeskedjen. Ugyanakkor a kundalini elindulás kezdeti időszakában jelentősen megnőhet a szexuális étvágy, ha a csakrarendszer még nem tisztult meg. A mesterednek igaza volt, amikor óvott téged. Összegezve: azért, hogy a férjeddal maradhass, vállaltál egy plusz karmát, az ő energiájának a szublimálását, de ha ennél többet vállalsz, akkor már nem azt csinálod, ami a dolgod. Elsődlegesen azzal sérül az egységelv, hogy mire használod az energiát, másodlagosan azzal, hogy megcsalod-e a férjedet. Az elsődleges alól biztosan nem tudod magadat felmenteni, a másodlagos pedig egy érzelmi kérdés. Ilyen esetben azt kellett megfontolnod, hogyan tudsz legközelebb maradni az istentudathoz, vagyis mi módon tudod elérni, hogy a legkevesebb karma vállalással megoldd a helyzetet. Ha a férjed elhagy, mert nincs szex, és egyedül kell felnevelned a gyerekeidet egy csonka családban, akkor az biztosan nagyobb karma, mert semmi idő nem maradt volna a fejlődésre.

R: Pontosan. Éppen ezért nem értem, hogy mesterek miért általános szabályok mentén akarják megszabni valakinek, hogy hogyan éljen.

G: Az emberek hajlamosak azt hinni, hogy a módszer, ami nekik bevált, az egyetlen lehetséges, és az egyedül üdvözítő megoldás. Ez mindenre érvényes. Ez a kultúrák egymással folytatott versenyére is igaz, amely azt igyekszik elhitetni, hogy az egyik kultúra jobb vagy fejlettebb, mint a másik, és azzal próbálkozik, hogy exportáljon egy adott kultúráját egy másik ország vagy nép számára, hogy azokat felemelje. Alaptétel, hogy minden kultúra csak a maga rendszerében fejlődik jól, és amit az egyik értékesnek gondol, az a másiknak elve-

tendő lehet. Vannak azonban univerzális elvek, amelyek mentén összevethetők egyes kultúrák, és amelyek exportja hasznos, mint pl. az embertársaink iránti szeretet, tisztelet, elfogadás, vagy mások megtévesztésének, indokolatlan kihasználásának kerülése stb. Továbbá fontos tudni, hogy csak az a személy élhet a szabályok ki-kerülésével, aki a szabályok mögé lát.

R: Lehet, hogy az öntörvényűségem egyfajta mögé látás?

G: Az öntörvényűség nem valami rossz, ami kerülendő, hanem adottság, amivel lehet élni és visszaélni. Ha a szabályok mögé látás eredményezi az öntörvényűséget, akkor az nem vezet visszaéléshez, de nem minden öntörvényű ember lát a szabályok mögé.

R: Visszatérve még az előző témára, ha már engem ennyire kielemeztél a szexuális magatartásommal összefüggésben, mi a helyzet a férfiakkal? Nekik miért lehet, amit nekünk nem, vagy lehet-e egyáltalán?

G: A spirituális mesterek, köztük az aktív kundalinivel rendelkezők egy része is, valóban váltogatja a partnereit, azzal a meggondolással, hogy ők a nőket „főlemelik” azzal az energiával, amit beléjük helyeznek. Noha ez igaz önmagában, de az egységtől ugyanúgy sűrűl, mint korábban elmondottam, mert nem tudják minden nőnek megadni azt, ami a vágya. Emiatt ők általában olyan égi birodalmakba jutnak, ahol lehetőség van a tantrikus szerelem gyakorolására, ami egy relatíve jó hely. De ez egy zsákutca. Nálad is meg kellett bizonyosodnom erről, hogy beleragadsz-e ebbe a tudatállapotba, és ezt minden esetben meg kell vizsgálnunk a jógiknál függetlenül attól, hogy tartják-e vagy nem a cölibátust, mert bizonyos technikákat csak akkor adhatunk át, ha szexuálisan függetlenné váltak. Több tesztnek is alávetettelek.

R: Létrehoztál magadból egy „szexprogramot”, és rám küldted. Erre gondolsz?

G: Érted, mi történt? – (Nevetés.)

R: Igyekeztem megfejtetni. Az információs meződből alkottál egy sablont, ami ugyanolyan volt, mintha te lennél, és rátöltöttél egy szexuális programot. Amikor ezzel a kivetüléssel találkoztam, gondolkodóba estem, hogy mit csináljak? Ha visszautasítalak, akkor ellentmondok saját elveimnek. Az egységben nem létezik visszautasítás, mert ami a te vágyad, az az én vágyam, és fordítva. Hirtelen jött egy ötletem, és én is csináltam egy ilyen programozott sablont

magamból. A programozott energiatestek elkezdtek a program megvalósítását. Mikor észrevetted, visszavontad a tiédet. Mi volt a tényleges értelme ennek?

G: Tudatossági vizsga. Hogyan jöttél rá, hogy nem én vagyok?

R: Az atman formádat keresve észrevettem, hogy az energiatest-sablon üres, nem volt benne atman.

G: Sok szentnek volt hasonló szexuális élménye meditációban vagy az anyagi valóságban. A szexualitást kísértésnek fogták fel, és különböző módokon oldották meg: **1)** a kísértő elutasítása (pl. elfutás), **2)** a kísértő megölése, **3)** a kísértő kifárasztása (pl. mantrával) **4)** imádkozás Istenhez, mint szabadítóhoz stb. Te majdnem a legmagasabb tudatossággal oldottad meg. Csináltál egy sablont önmagadból, de nem azonosultál vele (nem helyezted bele az atmikus formádat), ezzel végrehajtottad a cselekedetet, közben megfigyelted, és megértetted. Ezzel bizonyítottad, hogy szexuálisan nem vagy kísérthető. Aki kísértésnek éli meg, és mégis végrehajtja, annak a tudatossága lezuhan. Aki kísértésnek éli meg, és nem hajtja végre, az elzárkózik. Aki nem kísérthető az végrehajthatja, mert nem azonosul vele. A szexualitás nem valami büntetendő dolog, hanem egy játékprogram. Feltölthető egy energiatestbe és törölhető. Aki látja, hogy a szexualitás csak egy program, az felhasználhatja, mert nem függ tőle. Kardama Muni⁹ kilenc szexprogrammal feltöltött sablont készített a feleségének, aki nem vette észre, hogy mindeközben Muni az ashramjában meditált.

R: Mi lett volna a legtudatosabb megoldás?

G: Az, ha ilyen próbatételt már megtapasztalni sem kell.

R: Akkor viszont már guru sem kell. Köszönöm a tanítást!

⁹ Srimad Bhagavatam 3.23.44

Táplálkozási formákról

R: A Földön jelenleg nagyok sokféle táplálkozási minta áll rendelkezésre. Mi a legfőbb szabály, és hogyan válasszunk táplálkozási formát?

G: Két szabályt kellene tekintetbe venni, az egyik, hogy a legcsekélyebb erőszakot alkalmazva, a legkisebb karmát teremtve oldjátok meg a táplálkozást, a másik pedig a maximális tolerancia elve a más táplálkozási mintát követőkkel. Azt egyértelművé kell tennem, hogy senki nem írhat elő másoknak semmilyen táplálkozási szabályt kötelező jelleggel, legfeljebb javaslatot tehet.

R: A vita az emberek között a húsevő, vegetáriánus, vegán stb. táplálkozási formák között folyik. Mi lenne a legmegfelelőbb módszer?

G: Abból kell kiindulni, hogy jelenleg a Földön az édenkerti táplálkozási minta (a teljesen erőszakmentes) nem megvalósítható, mert az emberek erre nincsenek felkészülve, sem biológiailag, sem társadalmilag, sem technikailag. Biológiailag azért nem, mert a jelenlegi emberiség fizikai teste nem azonos az Édenkertből származó ember testével. Az eredeti emberi test megsemmisült, csak a durvaanyagi testben létező állatok éltek túl a katasztrófát. A túlélő állatok azzal táplálkoztak, amit találtak, mindennel, ami ehető volt. Másképpen fogalmazva ezt a testet nem Isten teremtette, hanem az evolúció során alakult ki állati testek felgyorsított fejlődése révén. Miután az ember elterjedt az egész Földön, az emberi testek biokémiai működése ahhoz a területhez alkalmazkodott, ahol tartósan éltek. Egy átlagos ember képtelen lenne mínusz húsz fok alatt, napfény hiányos területen tartósan vegetáriánus táplálkozást folytatni. Nem mondom, hogy lehetetlen, de erre treníroznia kellene magát. Társadalmilag azért nincs felkészülve az emberiség, mert a különböző vallások másképpen megengedőek a kérdéssel kapcsolatban, vagyis a táplálkozási vita vallási nézeteltérésbe csapna át. Technikailag pedig azért nincs felkészülve, mert az emberiség jelenlegi létszáma mellett óriási pazarlás kidobni olyan élelmiszert, ami ehető. Miközben milliók éheznek, egyszerűen ostobaság felhasználatlanul hagyni az állatok húsát, sőt arra kellene felkészíteni az emberiséget, hogy bármit, ami nem mérgező, hajlandó legyen elfogyasztani a túlélés érdekében.

R: Az állatok fogyasztásával kapcsolatban a leggyakoribb ellen-
érv a ne ölj, szabály.

G: Természetesen az ölés karmát eredményez, de ha választani
kell, hogy éhen halsz, vagy húst eszel, akkor mit választanál?

R: Egyszer megkérdeztem egy hindu mestert: 'Ha lenne egy
szent tehened és száz éhező gyereked, mit tennél?' A válasz: 'Nem
avatkoznék a gyerekek karmájába; Nem nyúlnék a tehenhez, mert az
a dharma szimbóluma. A gyerekek újjá tudnak születni.' Ez egy
alapvető különbség a hindu és a keresztény gondolkodásmód között.
Az én megoldásom: Megölném a tehenet, hogy enni adjak a gyere-
keknek; a tehen újjá tud születni.' Tehát én a túlélést választanám,
bármely rendelkezésre álló táplálék elfogyasztásával. Több évtizedig
voltam vegetáriánus, jelenleg flexibilis táplálkozást folytatok. Ebbe a
kultúrába ez illeszthető be a legkisebb erőfeszítéssel. Így erőmet
nem a táplálkozási szabály merev követésére kell összpontosítanom,
hanem arra, hogy szublimáljam az alacsony rezgésű energiákat, ezál-
tal minden táplálkozási formával kompatibilis vagyok. Semmilyen
élelmiszer kidobásával nem értek egyet. Ez csak egy anyagi rezgés,
amit ugyanúgy szublimálni kell, mint a szexuális energiát. Az ener-
giaszintemre semmilyen befolyást nem gyakorol. Bevezettem azt a
szokást, hogy megköszönöm az élőlénynek azt az áldozatot, hogy a
táplálékul szolgál nekem.

G: Ezzel csökkented a karmát, de nem szünteted meg teljesen,
mert az emberiség állatok leölésével összefüggő kollektív karmája
téged is érint.

R: Egyébként nem értek egyet egyetlen élőlény megölésével
sem, de fel kell ismernünk, hogy csak a fizikai testet tudjuk megölni,
az életenergia, amely az entitást élővé teszi, visszatér a kollektív
energia mezőbe, és az emberi lélek visszatér egy másik anyagi testbe.
Azt gondolom, lehetetlenség karma létrehozása nélkül élni, hacsak ki
nem vonulok a társadalomból egy himalájai barlangba. Nap, mint
nap az öléssel szembesülök: összeporszívózom a pókokat, irtom a
hangyákat, a levéltetveket, a fákat károsító rovarokat, a meztelen
csigákat, száanalom nélkül megyek el a kóbor kutyák és macskák
mellett, sőt a hajléktalan emberek mellett is. Felismertem, hogy nem
tudok minden kóbor ebet befogadni, és a hajléktalanok számára sincs
hely a házamban. Ez egy ösztársadalmi probléma, amelynek megol-
dásához én, mint adófizető állampolgár, naponta hozzájárulok. Nem

vagyok egy személyben felelős azért, ha az emberi társadalom helytelenül működik.

G: Mindig értékeltem az őszinteségedet. Azok a brahmanák, akik a legjobban hangsúlyozzák az erőszakmentesség elvét (ahimsa), és megítélnék emiatt másokat, semmit nem tesznek pl. az éhezõ indiai milliókért, sőt még ki is rekesztik õket kaszton kívüli, érinthetetlen kategóriába sorolva.

R: Igen, Indiában a kaszton kívüliekkel végeztetik el a karmát létrehozó tevékenységet, és cserébe még ki is rekesztik õket. Minda-zonáltal az alacsonyabb kasztok „bűnös” tevékenységének a magasabb kasztok is haszonélvezõi, hiszen e tevékenység nélkül összeomlana a társadalom, és akkor ki tartaná el a bráhmanákat? India különös, ellentmondásos ország. A tehén szent állat, ezért nem szabad bántani. Amikor már nem ad több tejet, kicsapják az utcára, ahol étlen-szomjan kóborol, mivel a gazdája nem tudja tovább etetni, hiszen neki sincs mit. Végül éhen halnak szegény tehenek. Ha ez Európában történne, elítélnék a gazdát állatkínzásért. Mindehhez az indiai ember vallási ideológiát gyárt, amivel takarózik.

G: Az indiai kultúra nem kevésbé, és nem is nagyobb mértékben álszent, mint az európai.

R: Ebben egyetértünk. – (Nevetés.) – Itt van pl. a bőrfeldolgozó ipar, ami Indiában az egyik húzóiparág. Nyilván nem várják meg, hogy az állatok maguktól elhulljanak, hogy utána nyúzzák meg õket. Ugyanakkor nehéz lenne a bőripart mivel felváltani, ugyanis a mûbőr le nem bomló környezetszennyező. India egyes részein lehet mezít-láb is járni, de a Föld túlnyomó részén kell valami lábbeli. Egy indiai guru sem rója fel Indiának a bőripart, csak nekünk a húsevést. Ahimsa?

G: Nem szeretnék, és nem is tudok általános szabályt mondani. Mindenkinék arra kell törekednie, hogy a legkevesebb karmát kövesse el az élete során, ha fejlõdni szeretne. Ennek érdekében meg kell hoznia a saját döntéseit. Az emberiségnek tisztelnie kellene a minden élőlényben jelen levõ paramatmát, ami Isten egy formája. Ahogyan az ember az állatokkal bánik, azzal magát Istent alacsonyítja le. Ám teljesen abszurd lenne a kártevõket életben hagyni, mert elpusztítanák a termést, jelenleg a bőrfeldolgozás sem nélkülözhetõ. Az emberi létezés a mai formában együtt jár a pusztítással, adott esetben öléssel. Ezt mindenki úgy minimalizálja, ahogy képes rá. Az ösztár-

sadalmi keretek között kell megtalálni azokat az egyéni utakat és lehetőségeket, amelyek mentesítenek a kollektív karmikus kötelekek alól. Ezek egyike a szolgálat, amely alkalmasan megválasztva karma törlesztő hatású, és amellyel az egyéni karma kompenzálható. Vegyünk egy képzeletbeli mérleget, és tegyük az egyik serpenyőbe a karmát, amit pl. a táplálkozással vagy az állatokkal való bánásmóddal okoz az emberiség, és kompenzáljuk a másikban szolgálattal. Ha a szolgálat mértéke nő, akkor az egyén emelkedni fog. A te szolgálatod az UKTM-ben messzemenően kompenzálja a termelt karmát, ezért nem is kértem rajtad soha számon a táplálkozásodat. Ahogy az illető fejlődik a táplálkozási minta automatikusan változik, anélkül, hogy valaki erőszakot követne el magán.

R: Egy másik kérdés pl. a tisztátalanság. Még egy vallási vezető sem gondolkodott el azon, hogy honnan és miből ered ez a fogalom? A halottégetőket vagy a csatornatisztítókat tisztátalannak tartják, csakúgy, mint a menstruáló nőket. Nem lehetséges az, hogy anno, aki a primitív őskori embert tanította, nem tudta elmagyarázni nekik, hogy vannak baktériumok, amelyek megbetegítenek, ezért az ilyen tevékenységek után, alatt fokozottan tisztálkodni kell. Egyszerűbb volt az mondani, ezek tisztátalan tevékenységek, amiből aztán az lett, hogy ezek tisztátalan emberek! Soha senkinek nem jutott eszébe, hogy feltárja ezeknek a szabályoknak a mögöttes lényegét?

G: Indiában nem. Indiában a legalacsonyabb kasztbeliek végeznek ilyen feladatot, és őket automatikusan tisztátalannak tekintik.

R: Én azt gondolom, hogy összefüggés van a kórokozók, és a tisztátalanság között. A menstruáló nők azért kerülnek ebbe a kategóriába, mert a vérben nagyon gyorsan elszaporodnak a baktériumok, és ettől az egész közösség fertőződhet. A zsidóknál az állatot ki kell véreztetni, és a vérért tilos elfogyasztani ugyanezért. A muszlimok, és a zsidók tiltják a disznóhús fogyasztását, mert az tisztátalan állat. Miért az? Mert az életformája miatt gyakran kap bélférgességet. Ezekben a kultúrákban nagyon gyakori volt a bélférgesség, és megfigyelték, hogy aki disznóhúst evett, az nagyobb eséllyel kapta meg, mert a férgek peték bejuthattak a szervezetébe. Indiában lehet, hogy azért terjedt el szélesebb körben a vegetarianizmus, mert lehetetlen volt a korabeli módszerekkel a húst megfelelő módon tartósítani.

G: A tradicionális vonalon nem szokás felülvizsgálni a tradíció eredetét. Pontosan ezért tradicionális. Ki és milyen alapon venné a

bátorságot, hogy egy ősi tradíciót felülvizsgáljon vagy felülírjon? Ha ezt megtörténik, akkor az egy új irány elindításához vezet, amely megszűnik tradicionálisnak lenni. Ezt tette Buddha is. Felülírt egy tradíciót, ami a buddhizmus elindításához vezetett. Most már Buddha tanítása is tradicionális, mert a még újabb utak felülírták Buddha egyes tanításait. A tradicionális vonalnak pont az a jelentősége, és ezért kell fennmaradnia, mert örök viszonyítási alapként szolgál.

R: Ha a tradíció ellentmondásba kerül a bölcsességgel, akkor melyikre kellene hallgatni? Ha a 21. században egy Krisna hívő papnő nem mutathat be templomi áldozatot, mert éppen menstruál, függetlenül attól, hogy milyen modern eszköztára van ennek a helyzetnek a higiéniikus megoldására, akkor azt kell mondanom, a bölcsesség bukásra áll!

G: Azt kell megértened, hogy aki a tradíciót követi, nem fog változtatni az álláspontján. A megoldás, hogy új hozzáállást kell kialakítani, amit az emberek követni fognak, ezáltal az eredeti tradíció kikopik. Amíg van, aki követi, addig tart a létjogosultsága. Egy tradíció azért élhet sokáig, mert nincs követhető alternatívája.

R: Az indiai kasztrendszer már Buddha is bírálta. Alapvetően igaznak érzem Krisna azon tanítását, miszerint a besorolást a tudatosság szintje és a viselkedésforma szabja meg, de azzal nem, amely nézet elterjedt az indiai kultúrában, hogy a kaszt születési adottság, és az egyén szinte esélytelen belőle kitörni. Amikor átléptem India határát megdöbbenő módon azonnal megtörtént a besorolásom. Az indiai emberek belehelyeztek a ksatria kasztba, és eszerint viszonyultak hozzám. Érdekes módon én is felvettem ezt a viselkedésmintát, főleg miután rádöbbsenem, hogy brahmana viselkedést nem tudok produkálni. – (Nevetés.) – Valójában születésem szerint sudra vagyok.

G: Jelenlegi szerepedben te ksatria vagy, vezető személyiség. A vallási kasztrendszer az indiai társadalom helytelenül kezeli. Krisna eredeti szándéka ezzel az alsóbb osztályok segítése lett volna, nem pedig az elnyomása. Az anyagi világban kevés dolog valósul meg az isteni szándék szerint. Ami a jelenlegi társadalmakban leginkább hiányzik az a példamutató ksatria magatartásminta. Az olyan vezetők, akik az isteni szándékkal összhangban, az egész társadalom felemelkedése érdekében becsülettel dolgoznak, és viselkedésükkel, hozzáállásukkal pozitív példát mutatnak a társadalom többi tagja számára.

Ebből a szempontból a tanulásnak, képzésnek, fejlődésnek kiemelkedő szerepe van.

R: Európában a nemesség volt erre kiválasztva, de visszaéltek a hatalmukkal, és az egész réteget elsöpörte a két világháború, az értelmiség pedig nem tudta átvenni ezt a szerepet. Visszatérve az erőszakmentességre, azt is ellentmondásnak érzem, hogy ha valójában senkit és semmit nem lehet megölni, akkor minek erőlködünk ennyire az erőszakmentesség betartásán? Az ideák világában el tudok képzelni erőszakmentes társadalmat, és az UKTM Szellemi Birodalma így lett létrehozva, de itt a Földön, ahol állandó háború folyik, ez teljes utópia. Egyébként még az UKTM Szellemi Birodalmát is asztrális támadás érte azon a ponton, ahol fogadjuk a lelkeket, mert megtévesztettek minket a bebocsájtást kérők, és félholtra vertek bennünket (köztük engem is) a harc során. Meg kellett védenünk az otthonunkat. A Szellemi Birodalomban nem lehet meghalni, de velem, ebben a dimenzióban, előfordulhatott volna.

G: Aki Birodalmat alapít, annak meg kell tudnia védeni. Az indiai guruk, lévén brahmanák, nem alapítanak általános befogadásra alapuló Birodalmat, ezért nem vesznek részt ilyen harcokban, nem is értik.

R: Akkor valami másik Bhagavad Gítát olvastak, biztos. – (Nevetés.) – A Gítában egyértelműen megjelenik a harc a gonoszság ellen. A harcot az Univerzumban az egyensúly fennmaradásáért kell végrehajtani. Ha elszaporodnak a hangyák vagy a meztelen csigák, akkor kártevővé válnak, és ez ugyanaz, mint amikor elszaporodnak a gonosztevők. Ha most hirtelen a Föld összes tehenét elengednénk, mondván hogy felszámoljuk a tehenészeteket, akkor mi lenne? Kártevővé válnának, és le kellene őket ölni. Mellesleg Siva is ezt tette, amikor a Birodalmát elöntötte a tej, amit a surabhi tehenek termeltek.

G: A ksatriák feladata az, hogy rend legyen a társadalomban, ezért számukra megengedett az ölés, ha annak a célja a rend fenntartása a társadalom működőképességének és az emberiség fejlődésének biztosítása érdekében. Aki szeretettel öl, azt nem terheli karma, csak azt, aki gyűlölettel. Tudsz szeretettel ölni?

R: Igen. Pl. a meztelen csigáknak azt mondom, most összeszedlek benneteket, és elpusztultok, de éti csigaként születhettek újjá. A poloskáknak méhecskeformát ajánlok fel. A káros rovarokat konvertálom hasznos rovarokká. A tenyésztett állatoknak megköszönöm,

hogy feláldozzák magukat értünk, hiszen akkor a bennük jelenlevő paramatma visszatérhet a Legfelső paramatmához, így számukra megváltás lesz a halál. A kínokban szenvedő embereknek azért lesz megváltás a halál, mert egy következő életükben jobb körülmények közé kerülhetnek, a gonosztevőknek pedig azért, mert nem követnek el több gonoszságot, amivel a karmájukat szaporítják, ezért nem az életükért, hanem a halálukért imádkozom.

G: Aki megvalósította a paramatmát, az képes felszabadítani másokból a paramatmát. Aki ilyen tudatossággal él, annak nem születik új karmája. Neked aszerint a Törvénykönyv szerint kell élned, amit Babaji mutatott neked álmodban. De az emberek többsége nem képes erre, ezért a tevékenységével karmát okoz önmagának. Ezért nem javasolhatjuk az emberek számára, hogy öljenek, csak azt, hogy kerüljék, és korlátozzák magukat a pusztításban.

R: Egyetértek. Mégis az indiai gurunak otthon kellene tanítani, mert ott sokkal több feladat van. Ott, ahol csoportosan megerőszerkeztetik és megölik a nőket egy percnyi gyönyörért, mert nem lehet házasságon kívül szexuális kapcsolatot létesíteni, ott ahol meggyilkolják a lány csecsemőket, mert sokba kerülhet majd a kiházasításuk. Ilyen társadalomban a vallási vezetőknek felül kellene vizsgálniuk a vallási tradíciókat, és adaptálni azt a korhoz, legalábbis azokat, amelyeknek már semmi értelmük, vagy egyenesen életellenes cselekményekhez vezetnek.

G: A tradicionális utak guruinak a véleménye: *When traditions are over, starts society's disorder.*¹⁰

R: A szavaknak teremtető erejük van. Ezt a tételt meg kellene változtatni. *When traditions are ending, starts the understanding.*¹¹ Az álszent magatartás nem segít tisztázni sem a lehetőségeket, sem az összefüggéseket.

G: Engem is visszaküldenél Indiába? – (Mosoly.)

R: Nem, soha. Te vagy a leghaladóbb guru, akiről valaha is tudomást szereztem.

¹⁰ Amikor a tradíciók véget érnek, megkezdődik a társadalom széttzilálódása.

¹¹ Amikor a tradíciók bevégeződnek, akkor kezdődik a megértés.

G: Én tradicionális úton értem el a megvilágosodást, de amint megvalósítható alternatívával találkoztam azonnal annak a képviselőjévé szegődtem.

R: A legmélyebb tiszteletem és szeretetem ezért. Mi volt a fő motivációd erre?

G: A krisztusi út megvalósítása, amely a szeretetre, és nem a tradíciókra építi az ember felemelését.

R: Nem gondolod, hogy vannak, akik úgy vélik, elhagytad az utat?

G: Buddha tanítása szerint a csónak (tan) átkelésre, nem pedig megtartásra való.

R: Köszönöm a beszélgetést.

Az emberi személyiség fejleszthetőségéről

R: Korábban már említetted, hogy a jelenlegi emberi forma nem Isten teremtménye. Ez azért lényeges, mert sokan, a hívők közül is, azzal mentik fel magukat az önfejlődés alól, hogy őket Isten ilyenek teremtette.

G: Ennek a folyamatnak a megértéséhez vegyünk példát a robot-technológiából. Az ember alkot egy önfejlesztő robotot, és szabad akaratot ad neki. A robot önálló életet kezd élni, és olyan döntéseket hoz, amely által szembefordul a teremtőjével. Az elszakadás miatt egyre távolabb kerül az eredetileg teremtett formájától és feladatától. Akkor ki a felelős ezért, és ki teremtette őt ilyenek?

R: Megoszlik a felelősség.

G: Istennek annyi a felelőssége, hogy ez előre látható volt, és még így is vállalta. Istennek az a feladata ebben, hogy biztosítania kell a teremtett lények számára a visszatérés lehetőségét a kijelölt útra. A többi viszont már a teremtett lények dolga. Ha ők félreprogramozták magukat, és emiatt téves program fut rajtuk, akkor nekik kell mindent megtenniük ennek kijavítása érdekében, és erre minden lehetőségük meg is van, hiszen úgy lettek tervezve.

R: Melyek azok a külső és belső mechanizmusok, amelyek az önfejlesztést hivatottak ellátni?

G: Először is az isteni lényeg az atman, amely örök, nem teremtetett, Isten része, így egylényegű vele. Minden egységelvvel szembeni cselekedet, az atmannal való egység ellen irányul, így magára a teremtményre fordul vissza. A második a paramatman, ami egy éltető, lényegét illetően szeretet energia, amely áthatja valamennyi létezőt. A paramatmant a kereszténységben leginkább Szent Léleknek lehetne fordítani. A paramatman minden szintre letranszformálja magát, így jelen van a növényekben és az állatokban is. Az állatoknak van érzelemtestük, a növényeknek pedig nincs. Ez nem azt jelenti, hogy a növény nem képes érzékelni. Érzékel, de az érzékelése nem eredményezi az érzelemtest fájdalommal való feltöltődését, mert nem rendelkezik ezzel. Emiatt fontos, hogy az emberi táplálkozás ne eredményezzen fájdalomtesteket, mert ezek jelen maradnak az emberi környezetben, és hatnak az emberek érzelemtestére. Tehát az emberi asztrális mező átfed az állati asztrális mezővel, és a kölcsönhatás

karmát eredményez azok számára, akik az állatok bántalmazásában részt vesznek. Ahhoz, hogy ez az energia ne hasson, magasabb szintű tudatossággal kell rendelkeznie az embernek, mint az asztrális szféra. Márpedig az emberek túlnyomó része az érzélemtestével azonosítja magát. A harmadik beépített mechanizmus az agykéregben található, általad parancsikonoknak nevezett, programok, amelyek a makrokozmosz megfelelő entitásával kapcsolják össze az emberi tudatot.

R: Ha ezen hármas beépített mechanizmus ellenére sem képes az emberiség Isten útját követni, akkor itt valami nagyon félrebillent!

G: Nos, ennek tanúi vagyunk. Ha a tudat az asztrális-mentális testben rögzül, ami gyakorlatilag elmeközpontúságot jelent, mivel az érzelmek generálója is az elme, akkor az emberek sem az atmant, sem a parancsikonokat nem találják meg önmagukban, mert sem elég mélyre, sem elég magasra nem képesek önmagukba pillantani. A paramatman helyét, ami az abszolút szeretet az emberben, formálisan átveszi a ragaszkodás, a sajnálat, a szájalom és egyéb érzelmek, amelyeket az emberek a szeretet jeleiként azonosítanak. Emiatt, ha egy szenvedő lényt látnak, akkor azt szájalommal reagálják le, és sajnálatból segítenek, ami egyáltalán nem veszi figyelembe sem a lény valódi érdekeit, sem a helyes megoldást.

R: Amikor azt mondtam, hogy szájalom nélkül megyek el a hajléktalanok mellett, pontosan ezt értettem alatta. A szájalom nem segít, mert senki helyett sem lehet elvégezni a feladatát. A feladat pedig az, hogy neki kell megtanulnia kikapaszkodni a helyzetéből, hiszen pont azért van ott, mert vétett az egységelv ellen.

G: Akiknek a tudatossága az asztális-mentális síkon rögzített, nem értik ezt. Közömbösnek, sőt kegyetlennek tarthatnak.

R: Ismerős a helyzet. Amikor arról beszélek, hogy krisztusi út, akkor az emberek úgy gondolják, mindenemet szét kellene osztanom a szegényeknek, mert Jézus is ezt csinálta. Én meg azt mondom, Jézus nem ezt csinálta.

G: Jézus sok mindent cselekedett, és ebből mindenki a saját tudatosságának megfelelő elemeket fogta fel.

R: Jézus felhívta a gazdagok figyelmét az adományozás fontosságára egy olyan társadalomban, amelyben nem létezett szociális háló. A modern társadalmakban a jövedelemadókból kellene fenntartani a szociális hálót, nem az adományokból. Már az adó is adomány. Ám ha az adót az állam nem a szociális háló fenntartására, hanem

önmaga finanszírozására fordítja, az egy más kérdés. Akkor rosszul működik.

G: Jézus tettei nem függetleníthetők a kortól, amelyben élt, így cselekedeteinek mechanikus másolása nem eredményezi ugyanazt a hatást. Az alapelveket kellene helyesen alkalmazni. A jézusi cselekedetek közül a legfontosabbak nem kerültek be a köztudatba, és ezek pont az önfejlesztésre vonatkoznak.

R: Csak nekem van olyan érzésem, hogy a keresztény egyház kiherélte Jézus tanításait? – (Nevetés.)

G: Másképp fogalmaznék.

R: Te mindig kifogástalanul sugalmazol, csak én nem mindig vagyok képes érzékeltetni a finomságnak és az erőteljességnak azokat az árnyalatait, amelyek megjelennek ebben a sugalmazásban.

G: Gyakorold. Jézus több szintű tanítást adott át, és ebből a tömegeknek szóló ment át a köztudatba. A tanítványoknak szóló tanítás nem maradt fenn, vagy nem nyilvános. Lehet, hogy a szerzetesek képzésein tanítanak olyan lelki gyakorlatokat, amelyek által közel lehet kerülni Istenhez, de ez nem köztudott, és sajnos a keresztény papságon sem látszik. A hívők számára ezek nem hozzáférhetők, és ha valaki valóban szeretné istent elérni, akkor más vallások felé fordul. Ez a kereszténység egyik legnagyobb problémája.

R: A kereszténységben valóban nem kaptam semmiféle hatékony eszközt, ezért is kerestem másfelé. Olyan érzésem volt, mintha a papok Isten és közém álltak volna, hogy csak rajtuk keresztül juthassak el valódi megtapasztaláshoz. Mondtam is Jézusnak: Uram, a papjaid olyan távol helyeztek tőlem, hogy kénytelen vagyok Krisnához fordulni! – (Nevetés.)

G: Csak az a vallás vezethet sikeres istenmegtapasztaláshoz, amely istent egészen közel viszi az emberekhez, beléjük helyezi. Mindazonáltal az út iránti komoly elkötelezettség nélkül sehol sem adnak át meghatározó léptékű tanítást.

R: Miért?

G: Mert a tanítványért csak akkor tudnak felelősséget vállalni, ha a kijelölt úton megy. Ha olyan ösvényen halad, amelyet a mester nem ismer, hogyan vállalhatna felelősséget? A széles utak csak se-

kély tudást adhatnak, míg a keskeny ösvények a tudás elmélyülését eredményezik. Jézus azt mondta, a szűk kapun menjete be¹².

R: Említetted, hogy én ösvények között kalandoztam, ezért nem tudott vállalni senki? Volt olyan ösvény, amelyet nem ismertél?

G: Nem volt. Ám a mestereknek nem szokásuk alkalmazkodni a tanítványhoz; azon az úton vezetnek, amelyet ők valósítottak meg.

R: Ilyenkor mi a teendő?

G: Lehet ragaszkodni a tradíciókhoz, és lehet nézőpontot váltani. A szeretet felülírja a tradíciót.

R: Köszönöm, hogy velem tartottál. – (hosszú csend) – Visszatérve ahhoz a három mechanizmushoz, amelyet említettél, hogyan lenne lehetőségük az embereknek a saját személyiségük kijavítására, fejlesztésére?

G: Bármely spirituális út felhasználható az elinduláshoz, amely közelebb visz az említett három mechanizmus valamelyikéhez. Az UKTM tanfolyamai¹³ is ehhez nyújtanak segítséget. Mester, tanító vagy lelkipásztor nélkül kicsi az esély a sikerre, és téged is ez készítetett tananyagok kidolgozására, mert nem láttál más lehetőséget, mint egy szisztematikus képzés felépítését, ami megfelelő alapok lehelyezését követően léphet működésbe. Nekem a legfontosabb feladatomban itt és most azt kimondani, hogy Isten nem jön be magától az ajtón, az embernek kell megtenni az első lépést, sőt lépések sorozatát. Komoly és elkötelezett szándékot kell kinyilvánítani a leendő tanítványnak akár egy ima közben, vagy egy templomban vagy egy szent helyen. Másfelől az ember jelenlegi személyisége, tulajdonságainak összessége nem Istentől eredően adott, hanem a sokszoros leszületések során előálló tévedések, karmikus kötelezettségek torzították. Ezeket helyre lehet hozni, ki lehet fejleszteni olyan adottságokat, amelyek közelebb visznek az isteni lényeghez. Erre soha nincs késő, a személyiségfejlődés nemcsak a jelen életben, hanem az örökévalóságig folytatható. A szellemi irányvonalakhoz történő csatlá-

¹² „Uram, avagy kevesen vannak-é akik idvezülnek? „Igyekeztek bemenni a szoros kapun...” Lukács ev. 13.23-24 Újszövetség, Szent Biblia

¹³ „IQ-EQ-SQ” spirituális életmód tréning és „Tat-Tvam-Asi” jógaiskola I, II fokozat

kozás lehetővé teszi a halált követő képzési formákban való részvételt, amely már a jelen élet alatt elkezdődhet.

R: Mennyire feladata ez az embernek? A vallási rendszerek elsősorban az önmegadást, alázatot, hitet, vallásos életformát hangsúlyozzák, és nem az önmegismerést.

G: „*Sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak.*”¹⁴ A tömegek változatlanul az ősegység istene által kinyitott kapun keresztül fognak bejutni magasabb világokba, amelyhez a fenti feltételek a legfontosabbak. Aki ennél többre vágyik, mélyebben kell magába pillantania.

R: Köszönöm a mai beszélgetést!

¹⁴ Máté, 22. 14. Újszövetség, Szent Biblia

Tudományról, művészetről

R: Mióta az ember öntudatra ébredt, létezik tudomány és művészet. Mi ezek szerepe az emberiség történetében, és mi lenne a valódi funkciójuk?

G: A tudomány és a művészet az önmegvalósítás, önmegismerés eszközei. Művelőik a tudomány és művészet módszereinek segítségével kerülnek közelebb az önvalójukhoz. Ez a folyamat akkor lehet sikeres, ha az alkotás során valódi elmélyülésre, meditatív állapot megvalósítására képesek. Az eredmény, akkor lesz időtálló, ha az alkotó önmagán kívül, másokat is képes eljuttatni az ihletettségre, a katarzis vagy az önmegismerés állapotaihoz. Az ihlet mindig egy magasabb tudatállapot jele, amit a költők múzsának tekintenek, valójában saját felsőbb énjük. Bár a tudományos, művészeti alkotás magas szintű szellemi tevékenység, nem feltétlenül jár együtt önmegvalósítással a szó spirituális értelmében.

R: Én napjainkban ennek a tevékenységnek a degradációját érzékelem. A művészetekben a közönségigény vagy a politikai megbízó elvárásainak kielégítése, a tudományban pedig az önadminisztráció, a tudományos előmenetelhez szükséges feltételeknek való megfelelési kényszer vette át az ihlet szerepét.

G: Ha a tudóst vagy a művészt nem a felemelkedés iránti belső késztetés motiválja, akkor az már nem tudomány, és nem művészet, hanem annak az imitációja. Nem hiteles és nem is kell vele foglalkozni. A művészetet helyettesítő szórakoztató ipar, és a kutatást helyettesítő tudományos adatgyűjtés nem az a kategória, amely marandó alkotást hoz létre. Ezek pénzszerzési tevékenységek.

R: Csodálatos alkotásokat látunk régi korokból, amelyek szintén a Káli jágában születtek, tehát nem feltétlenül a korszak határozza meg az alkotás minőségét. Mi változott?

G: A régi korokban az alkotásoknak főleg Isten volt a témája, és mivel Istentől a szponzorok is akartak néha valamit, ezért támogatták az alkotókat. – (Nevetés.) – Ma Istentől alig akarnak valamit, de annál többen hivatkoznak rá.

R: Van-e kibékíthetetlen ellentmondás a tudomány eredményei és a vallások állításai között?

G: Nincs. – (Szünet.)

R: Egy sokak által istenített spirituális tanítómester szerint ember sosem járt a Holdon, a Nap forog a Föld körül, ami lapos, és legjobb lenne, ha a gépek helyett az asszonyok mángorlóval mosnának a folyókban.

G: Most jól megnevettettél!

R: Ez nem vicc Yukteswar, te tudod, hogy kire gondolok. És többek között ez vezetett oda, hogy nem maradtam a rendszerükben. Úgy érzem, hogy az anyagi és a szellemi világnak konzisztensnek kell lennie. Nem vonatkozhat más az egyikre, mint a másikra.

G: Így igaz. Az anyagi és a szellemi világ átfedi egymást, ezek nem diszkrét világok, hanem folyamatos kölcsönhatás áll fenn közöttük. Az átlalatok is ismert kozmikus elv (Amint fent, úgy lent...) egyértelműen alátámasztja ezt. Ha bármi történik az anyagi világban, akkor az hatással lesz a szellemire és fordítva. Az események szinkronicitásban vannak ezek között a világok között. Ez teszi lehetővé a világ megismerhetőségét bármely szintjén kezdünk neki a tanulmányozásának. Ezért, ha valaki az anyagi világ törvényszerűségeit kutatja, és azt valódi odaadással teszi, eljuthat a szellemi szintű megismeréséhez. Te, mint kutató sokszor tapasztalhattad ezt.

R: Nem értem, hogy egy – egyébként a védikus szentírás ismeretében – kimagasló tudással rendelkező személyiség, akinek magam is sokat köszönhetek, hogyan állíthat ostobaságokat, illetve hogyan juthat el egy rendszer a dogmatizmusnak olyan fokára, hogy egy spirituális vezető valamely állítása megkérdőjelezhetetlen tény a követők számára, és aki kételkedni mer, azt kirekesztik, vagy jobb esetben csak tudatlannak bélyegzik?

G: Sosem ismertem a magyar nyelvet, de most, hogy veled dolgozom, érzékelem. Amit sugalmazok, megjelenik a gondolataidban, leírod, majd nekem visszaolvasod. Így ellenőrzöm, hogy sikerült-e áttenni beszélt nyelvre a gondolatot. A magyar nyelv zseniális. Olyan képi megjelenítő erővel bír, ami ritkaság. Nos, az emlegetett gurunak „csörlátása” volt. – (nevetés) – Adott egy magas szintű kapcsolat, ahonnan az információ származik, azt lehozza, és nem integrálja semmilyen más szemlélettel. Ez egy fókuszálási probléma. Amikor fényképezőgépet használtok, és lefényképeztek egy házat, akkor elhanyagoljátok a környezetét, mert a házra fókuszáltok. Amikor megnézed a fényképet a házról, nem tudhatod, hogy a ház egy pusztában áll, vagy mérhetetlen sok ház van körülötte. Ha azt akarod,

hogy a környezet is benne legyen a képben, akkor a ház kisebbnek fog látszani. A fókuszálási kérdésen túl, a másik a nézőpontkülönbség. Ha te az anyagi világból nézed, mondjuk a Naprendszer működését, akkor a tudósok megállapítása teljesen helytálló, de van olyan nézőpont is, ahonnan ez pont fordítva látszik. Nézd meg az UKTM szellemi Birodalmát, milyennek látod?

R: Egy oázis, amit sivatag határol, és a szellemi Földön helyezkedik el.

G: A szellemi Föld gömbölyű, vagy lapos?

R: Lapos.

G: Mi van a szélén?

R: Óceán.

G: Mi forog körülötte?

R: A Nap és a csillagos égbolt.

G: Nem érdemes azon vitatkozni, hogy melyik a helyes, mert valójában mindkettő teremtett valóság. Semmi köze sincs egyiknek sem az abszolút valósághoz. A szellemi Föld ilyennek lett megteremtve azok által, akik már előtted ott jártak! Te egymagad nem fogod tudni megfordítani. Ezzel szemben az anyagi világbeli Föld ennek a tükörképe. Amikor belenézel a tükörbe, akkor a jobb arc fed a baloldalon látszik. Igaz? A csillagászok már számtalan tükrözödést fedeztek fel az anyagi Univerzumban is. Megfelelő tükör felhelyezésével még egy kicsinyke szoba is végtelennek látszik. Optikai csalódások sorozata az anyagi világ.

R: Ezek szerint ő más szintről beszél?

G: Igen, de ezt nem tisztázza. Az indiai guruk körében elég gyakori ez. Számukra az anyagi Föld szóra sem érdemes légy piszok az Univerzum vetítővásznán.

R: Mi a helyzet az 'Isten hat nap alatt teremtette a világot' kijelentéssel?

G: Igaz, de nem földi nap volt. Ez logikus. Nem lehet az időszámítás alapjává tenni olyat, ami később lesz megteremtve, mint ahogy a folyamat elindult.

R: Amit a legjobban hiányolok a vallási szövegek magyarázataiban az éppen a logika. Erre az a szokványos válasz, hogy a szentírásokban hinni kell és pont. A hit kizárhatja a logikát?

G: Sokaknál kizárja – (nevetés). Ha nem, akkor két eset van, vagy a vallást istennel együtt kidobják az ablakon, vagy csak az adott

vallást vetik el, és keresnek egy másikat. De a logikával rendelkező ember a másokban is talál előbb-utóbb következtetlenséget. Ez a folyamat elkerülhető, ha valaki a belső úton járva ismeri meg Istent. Ekkor benne a hitvallás fokozatosan együtt fejlődik az átfogóképességgel, vagyis ahogy tágul a tudata, úgy szélesednek az ismeretei az egész teremtről, és annak mozgatójáról. Így idővel minden ellentmondás feldolgozásra kerül.

R: Szinte minden vallás rendelkezik dogmákkal, olyan állításokkal, amelyek az adott rendszeren belül megkérdőjelezhetetlenek. Itt a hangsúly az 'adott rendszeren belül' kifejezésen van, ugyanis egy vallás előszeretettel vonja kétségbe a másik állításait, ami miatt ellentmondanak egymásnak, ez pedig valamennyi vallás hitelességét aláassa, mert ha mindegyik isteni kinyilatkoztatásként definiálja magát, hogyan fogalmazhat meg mégis ellentétes tételeket? Ez beindítja a vetélkedést a vallások között, ami hovatovább az istenek küzdelmévé alakul.

G: Tudom, hogy a különböző szentírásokban az istenek (angyalok) gyakran vetélkednek egymással. Ez azonban csak az emberek fejében történik. Az istenek, akik a Legfelsőbb Létező részei, programként vannak jelen az emberi elmében. Ha valakiben több ilyen istenprogram elindul, akkor vetélkedéssé válik, mivel a programok összeakadhatnak. Ha valaki felismeri ezeket a programokat, akkor előfordul, hogy elveti őket, azt gondolva, hogy valaki (rajta kívül álló személy) azt rátöltötte, szülő, pap, guru stb. Valójában az istenprogramok (te istenfüggvényeknek nevezted egy írásodban) a makrokozmosz szintjén jelen levő információs mezők, amelyek kivetülnek az emberi elmébe. A szülő, pap, guru csak aktiválja ezeket, de nem ő tölti fel. Ha tehát ezek jelen vannak a makrokozmoszban, akkor honnan kerültek oda? Nyilván még magasabb szintről. Ha valaki programozza az embereket, akkor az mindenképpen csak magasabb intelligenciájú entitás lehet. Ezt a legmagasabb intelligenciát nevezzük Istennek. Amikor te különböző istenprogramokat elindítottál önmagadban, mi volt a tapasztalatod velük?

R: Összeakadtak. Komoly belső küzdelmek kellettek ahhoz, hogy harmonizáljam magamban őket. Amikor tanúja voltam, hogy beléptél a Buddha tudatállapotba, az brutális volt. Egy hétig lefagyott az elme-computerem, mivel képtelen voltam összeegyeztetni a zsidó

kabbalisztikus hagyományokkal és a hindu tantrikus tanításokkal – (Nevetés.)

G: Azt a kaput kell bedönteni, ami zárva van. Nyitott kaput minek döngessek?

R: Hihetetlen élmény így utólag érzékelni; az elme olyan szinten kiakadt, mint amikor a lemezjátszó tűje megugrik a bakelit lemezen, és mindig ugyanazt a két taktust ismétli, mert nem tud továbblépni.

G: Az én időmben még gramofon volt, de az is el tudott akadni. – (nevetés)

R: Azon már csak guggolva röhögök, hogy ezen a könyvön hányan fognak kiakadni? Ez olyan, mint egy reklámszöveg, lemarad, ha elakad... – (Nevetés.)

G: A válasz a kérdésre: a dogmák oka, az elme-computer programjainak merevsége. Ha az elme valamit nem ért, de bevésszódik pl. az ismétlések által, az dogmaként van jelen. Mivel nem jött létre megértés, amikor az egyén egy olyan tétellel találkozik, ami nem egyeztethető össze a dogmával, akkor az elme kiakad, az egyén pedig felháborodik, megbotráncozik, „távozz tőlem sátánt” kiállt.

R: Megoldás?

G: A hétköznapi elme spirituális elmévé alakítása. A spirituális elme, egy hűséges szolga, szintetizál és analizál, és ha valamit nem ért, tudja hová kell fordulnia (kauzális és buddhi tudatosság).

R: Volt még ennek a gurunak egy keményvonalas kijelentése, ami ide kapcsolódik: Nem lenne szabad kívágni az erdőket, hogy papírt készítsenek belőle, legfeljebb csak azért, hogy a védikus szentírást nyomtassák rá, mert minden más fölösleges.

G: A földlakók valóban sok haszontalan dolgot teremtettek. A szellemi birodalmakban sürgősségűnek a gépek vagy a nyomtatott könyvek. Az anyagi világban azonban ezek a mindennapi élet velejárói. Amikor az emberek hasznosítják a környezetükben található anyagokat, akkor azzal önmegismerést, végső soron teremtetési játékot folytatnak. A fejlesztő játékhoz Isten biztosítja a feltételeket. Ha valaki azt mondja, semmi mást nem kell tudnunk, csak a legrövidebb úton visszatérni Istenhez, akkor kár volt eljönni, akkor kimarad abból az önmegismerési folyamatból, ami a velejárója annak a küzdelemnek, ami a létfeltételek megteremtéséért folyik a durva anyagi világ körülményei között. Ez egy hasznos játék, ami felkészít egy adott szolgálatra. Az UKTM szellemi birodalmában is rendszeresen ta-

pasztaljuk, hogy szentté avatott személyek, akik pár száz vagy ezer évvel ezelőtt távoztak innen, alkalmatlanok a mostani emberek tanítására, mert szó szerint nem értenek semmihez, sem a problémákról, sem a megoldásokról nincs elképzelésük. Először én is visszautasítottam azokat az eszközöket, mint gondolati alakzatokat (pl. számítógép, repülő lakosztály), amelyeket a rendelkezésemre bocsájtottak, mondván, hogy a szellemi világban minek teremtünk tárgyakat, de beláttam, hogy akik leszületésre készülnek, azok nem feltétlenül bambuszkunyhóban fognak élni a Földön, tehát fel kell őket készíteni a legmodernebb technikára, sőt olyanokra is, amelyek csak ezt követően lesznek felfedezve. Mindazonáltal arra is meg kell tanítani őket, hogy a Föld kizsákmányolása helyett azzal egységben folytassák a teremtésüket, ellenkező esetben a pusztulás elkerülhetetlen. A Föld most egy gennyes csomó Isten testében, amely meg lesz tisztítva, és ami a tartalmából nem szublimálható, az ki lesz dobva egy még távolabbi szemétdombra.

R: Köszönöm a beszélgetést!

Szellemvilágról, szellemtudományról

R: A vallások csak Istennel és az emberrel foglalkoznak, és a köztes világ lényei mintha nem is léteznének. Pedig elég abszurd azt képzelni, hogy a teremtésnek csak ez a két végállapota jött volna létre. Még azok a vallások is, amelyek említést tesznek, mondjuk angyalokról, félistenekről, kevés figyelmet fordítanak ezekre a szférákra. Miért?

G: A szentírást mindenki számára befogadhatóan kell átadni, és ezekbe nem férne bele. Istenhez bárki imádkozhat, nem lesz baja belőle, a szellemi világgal való kapcsolatfelvételhez képzettség szükséges. Még így is többen foglalkoznak a kérdéssel, mint ahányan felkészültek erre. A szellemi világgal való kapcsolatfelvétel olyan, mintha bekapcsolnál egy világvevő rádiót, amely a Föld összes rádióadóját képes fogni. Nagyon szűk frekvenciasávok választják el ezeket egymástól, amelyre finomhangolással kell ráállni, aki erre nem képes, annak téves helyről származó információk kerülnek a birtokába, és ez még a legkisebb probléma, ami előállhat. Te hogyan készültél erre?

R: Én valóban kaptam egy alapképzést. Ennek következtében megkülönböztethetővé vált számomra a buddhi testben létező szellemi segítők (akik emberként éltek), az angyalok és az arkangyalok szintje. Úgy vizualizáltam ezt a folyamatot, mintha a világvevő rádiómon beállítottam volna három konstans sávot, és ezekhez képest helyeztem el a többi lényt. Az általános tapasztalatom, hogy az angyalok, és a tőlük fölfelé létező lények nem hazudnak, és nem is tévednek, de mivel szimbólumokban kénytelenek kommunikálni velünk, ezért a megértésükbe csúszhatnak hibák. Ettől lefelé, a szellemi segítők legmagasabb rétege (buddhi testben létezők) nem hazudnak, de tévedhetnek, ennek oka a sajátos nézőpont. Lefelé haladva, a kauzális régió lényei egyre szűkebb a látóköre, míg az asztrál-mentál világ lényei saját rögeszméjüket közvetítik igazságként, sőt vannak közöttük kifejezetten hazudósak. Ígéretekkal, megtévesztéssel próbálják rávenni az embereket az együttműködésre, ami számukra vélt előnyökkel jár. A Földi dimenzió alatti lények pedig alattomosak, veszélyesek, támadó magatartást is tanúsíthatnak.

G: Honnan tudod, hogy kivel beszélgetsz?

R: Az elmúlt évtizedek során kialakult egy finomhangolási képességem. Megtanultam az adott entitásra, illetve az adott síkra koncentrálni. Veled pedig nagyon sokszor dolgoztam együtt, ami alapján megismerem az információs meződet. Ezen túlmenően mindig számíthatok az angyalokra, mint összekapcsoló erőkre, akik az adott entitás és köztem csatornát képeznek, ha a koncentrációképességem a folyamat során ingadozna. Átestem egy elméletisztulási és elmeszabályozási folyamaton, amelynek következtében képes vagyok a gondolatnélküliség állapotában maradni, illetve meg tudom különböztetni, ha az elme beszél, sőt azt is, hogy annak mely részéről (pl. a tudat vagy a tudatalatti) származik a gondolat. Egy hétköznapi élet-helyzetben, ha éppen nem vagyok ezekre a funkciókra képes, akkor megfigyelem, és utólag, meditáció során, azonosítom be az információ forrás helyét. Vagyis nem tulajdonítok minden, a fejemben megjelenő gondolatnak, jelentőséget, tudomásul veszem, hogy az elme időnként cseverészik. Volt egy alap képességem, amit évtizedek során, fokozatosan fejlesztettem, de még mindig nem tekintem magamat tisztán hallónak. Pl. az itt leírtakat esténként a veled való meditációban ellenőrzöm, és másnap az esteleges hibát kijavítom.

G: Sokat kell-e javítani?

R: Általában pár szót, ugyanannak a szónak a szinonimáit, hogy árnyaljam a mondanivalót. Amikor saját gondolataimat írtam le sosem használtam szinonimaszótárt, mert saját szókincsemre támaszkodtam. Ha közvetítek, akkor olyan szavakat is szükséges használnom, amelyek nem képezik az alapszókincesmet. Időnként néhány mondatot át kell írni. Ezeknél tudom, hogy belső feldolgozásra volt szükség, ami következő alkalomra születik meg. Ha ilyet észlelek, csak akkor lépek tovább, amikor az adott terület kitisztult. Illetve vannak olyan esetek, amelyeknél olyan gyors az információ átadás, hogy nem tudom írással követni. Ilyenkor leírom ragozás nélkül, ahogy jön, és később finomítok a nyelvhelyességen és a szórenden.

G: Helyesen jársz el. Kevesen vannak, akik így dolgoznak.

R: Manapság nagyon sok különböző szintű médiumi munka születik. Ha az emberek különbséget szeretnének tenni ezek között, meg kellene tanulniuk a tudatos olvasást. A következő kérdésem, kikkel érdemes az embereknek szóba állni a szellemi világból?

G: Képzés nélkül senkivel. A jóga úton járók ezt tanácsolják. A guruk nem szoktak könyveket diktálni vagy kérdésekre válaszolni.

Amit most veled csinálunk, egyedi és kivételes eset, amit az tesz lehetővé, hogy hozzájárulással, pár évvel ezelőtt megtörtént az ego program törlése az elméből. Erre egyébként a harmadik (Rudra) granthin való áthaladás miatt is szükség volt. Amíg az első két granthin saját erődből léptél át a kundalinival, addig a harmadikon beavatás segítségével. A beavatás nem eredményez azonnali hatást, mert a csomó kioldása fokozatosan következik be, a tanítványnak magának kell dolgoznia rajta.

R: Mi a helyzet az angyalokkal való együttműködésről?

G: Más az együttműködés és más a kommunikáció. Minden ember számára ajánlott, hogy angyalényekkel vagy spirituális gu-rukkal, meditáljon, imádkozzon vagy kérésekkel forduljon feléjük. A kommunikációt azonban tanulni kell. Bármely kommunikációs kurzus előtt (vagy után) célszerű egy olyan kurzus elvégzése is, amely az elmeszabályozással függ össze, hogy az illető képes legyen saját gondolatait megkülönböztetni a sugalmazástól.

R: Szerinted kik az angyalok? Különböző vallások más-más értelmezésben tesznek említést róluk.

G: Az eltérés abból származik, hogy a különböző vallások nem ugyanazt értik angyalok alatt. Nincs egységes definíció az angyalokra, ezért többféle entitás is bekerülhetett ebbe a kategóriába. Ha valaki elég tudatosan él, akkor az a legjobb megoldás, amit te is elvégeztél, hogy definiáltad magad számára, neked mit jelentenek az angyalok, innentől kezdve, ha angyalt hívsz, más nem jelenhet meg. Én csak azt tudom megismételni, amit már korábban leírtál, ami egyébként tőlem származik, az angyalok Visnu-tattvák, Istennek nem-elkülönült-teljes-részei. A nem-elkülönült azt jelenti, hogy nem a duális világhoz tartoznak, a teljes-rész pedig azt, hogy noha önmagukban teljesekek, mégis Istennek csupán részahalmazát képviselik. Keresztény kultúrkörben megfelelő az a megállapítás is, hogy a Szentlélek részegységei. Minden más definíció nem az angyalokra utal. Ha valaki angyalokat hív, és nem tudja mit jelent ez a szó, akkor más entitás is magára értheti. A szellemvilággal való kapcsolatfelvételhez rendkívül fontos, hogy precízen meghatározzuk, mit szeretnénk elérni, mert olyan lényeket fogunk magukhoz vonzani, amilyenek a vágyaink. A fenti definíció szerinti angyalok feladata az emberi lények visszavezetése Istenhez, és segítése abban, hogy a földi élet során ne feledkezzenek meg a feladatukról, ezért számukra megengedett egészen

közel kerülni az emberhez, hogy hatást tudjanak kifejteni. Ezt a közelséget azonban csak ideiglenesen veszik fel, utána visszatérnek saját rezgésszintjükre.

R: A ti jogarendszeretekben van-e példa az angyalokkal való együttműködésre?

G: Igen, Lahiri Mahasaya jelenlétében rendszeresen láttak angyallényeket. Én magam is számos Visnu-tattva formával állok kapcsolatban.

R: Mi a helyzet Mahavatar Babajival? Ő angyal vagy valami más kategória?

G: Az angyalok Isten női minőségének kiterjedései. Soha nem volt emberi inkarnációjuk, vagyis eleve angyaloknak lettek teremtvé. A félistenek Isten részhalmaizai, akik bizonyos feladatok elvégzésére szakosodtak. Ők kivételhetnek úgy, hogy szétválhatnak női és férfi entitásra, de maradhatnak együtt is. A félistenek létrehozhatnak saját kiterjedést, aki egy adott részfeladatot vállal pl. az anyagi vagy szellemi világ különböző szintjein. Mahavatar Babaji félisteni inkarnáció, akiben a férfi és a női minőség együttesen van jelen (nem vált szét), ezen túlmenően viszont egységben van saját Visnu-tattva minőségével, vagyis megvalósította saját anyagi természetét. Lényegében nem angyalnak lett teremtvé, de azzá vált.

R: Az UKTM-jógaiskolájában az érdeklődők olyan tanítást kapnak, ami alapján könnyebb lesz az eligazodás a szellemi világban. A jógaiskola a te személyes felügyelet alatt áll, ott a spirituális érdeklődés és szint alapján kiválasztásra kerülnek azok a tanítványok, akik beiskolázhatók lesznek magasabb fokozatokba. Mondanál valamit az alsóbb síkokról, mivel az emberek többsége számára ez sokkal közvetlenebbül megtapasztalható?

G: Most nyilván a halott emberi lelkekre gondolsz. Ez sokáig nem volt probléma, mert a holtak békén hagyták az élőket. Az ősi kultúrák nagy súlyt helyeztek arra, hogy a halottaik távozzanak az élők világából, ezt lehet nyomon követni pl. a Tibeti vagy az Egyiptomi Halottaskönyvben. A kereszténységben is számtalan rituálé hivatott arra, hogy ezt elősegítse. Minél vallástalanabb egy kultúra, annál nagyobb az esély, hogy a holtak nem követik a számukra kijelölt utat, és a ragaszkodásaik következtében Föld közeli szférában maradnak. A hozzátartozók számára pedig, akik érzékelik őket, ez lesz a természetes, sőt ez lesz a szellemi világ. Számos élő halott

hozzátartozói vezetnek, ami olyan, mint amikor vak vezet világta-lant, mert hogyan vezethet az, aki maga is eltévedt. Erre a helyzetre ráépül egy piac, egy alacsony szintű spirituális kultúra, a halottlátók, szellemidézők, akik az eltévedt szellemek megidézésével foglalkoz-nak, holott egyetlen feladatuk lenne velük, elvezetni őket a földi lét-síkról. Sohasem eredményez spirituális fellendülést, ha az Élők és a Holtak Birodalma átfed. Az isteni törvényeket követő lelkekkel nem történhet meg, hogy az élők síkján maradjanak.

R: Az olvasóban felvetődhet egy kérdés, hogy miért nem vezet-heti őt az elhunyt férje, és miért vezethetsz te engem, ha ez minden érintett beleegyezésével történik?

G: Ez a kérdés nagyon jó! (Nevetés.) – Természetesen vezetheti, de messzire nem fognak jutni.

R: Az előző kérdés abból adódik, hogy az emberek nem tudják, mit jelent a Holtak Birodalma, és mi ezzel a feladat?

G: Ha valaki nem zárta le a karmáját, akkor a halálát követően, a Törvény értelmében, át kell haladnia a Holtak Birodalmán. Vannak, akik tudatosan lépnek be ide, hogy szembesüljenek a feldolgozatlan helyzeteikkel, de a többség számára olyan élménnyel jár, mint egy zuhanás a sötétségbe, az öntudatlanságba, ami olyan, mint egy mély álom. Ez többnyire annyira félelmetes az elhunytak számára, hogy belekapaszkodnak egy élő hozzátartozójukba, hogy elkerüljék a zu-hanást. Ezért maradnak a földi létsíkon. Ha a kapcsolat egy élővel létrejön, akkor a holtat az élő energiája tartja ébren, ami az élőtől dupla energia felvételt igényel, önmaga és az elhunyt számára. A helyzet eredménye előbb-utóbb az lesz, hogy az élő is meghal, és együtt zuhannak majd még mélyebbre. Vannak, akiknek nem kell ide belépniük, mert életükben ledolgozták a karmájukat, ők azonnal ma-gasabb síkok felé haladnak. A halált követő pillanatokban eldől, hogy valakinek lesz-e további megtestesülése, avagy nem. A jógik tudatosan halnak, vagyis miután lezárták a karmájukat, a lélekszikrát (atman) a fejtetőn kiemelik. Ezt nevezzük mahaszamádinak. Előfor-dul, még ebben az esetben is, hogy egy pillantást kell vetni a Holtak Birodalmára, de a tudatosság következtében nem jön létre álomszerű állapot és zuhanásélmény. Ha a jógi egy pillanat alatt felismeri, hogy a látvány nem valóság, és el tudja engedni, akkor tovább mehet. Van olyan eset is, mint Jézusé, aki tudatosan szállt alá a Holtak Birodal-mába, hogy kivezesse azokat a lelkeket, akik hajlandók követni.

Visszatérve egy átlagemberre, ha belezuhan ebbe az álomszerű állapotba, akkor nagyon „rosszakat” álmodik. Ezek az álmok a tudatalatti feltáratlan területeinek megelevenedéséből származnak. Az is lehetséges, hogy éveket, sőt évtizedeket tölt ebben az állapotban. Amikor mindent végignézett, és elszenvedte, amit másokkal cselekedett, akkor kitisztulhat a kép, és megjelenik egy vezető fény, amit követve magasabb szintre léphet. Vannak kegyelmi lehetőségek, amelyeket pl. az UKTM is nyúlt. Ekkor egy megfelelően kiképzett entitáshoz csatlakozva (aki lehet anyagi testben élő, mint pl. te vagy buddhi testben létező, mint pl. a birodalmi vezetők) a Holtak Birodalmába való belépés nélkül bekerülhet az UKTM birodalmába, ahol álomba merül, majd később vezetett folyamatban nézheti végig a tudatalatti tartalmakat. Ez utóbbi esetben a folyamat kevésbé traumatikus. Ezzel a kegyelemmel akkor tud élni, ha vállalja, hogy a későbbiekben a tudatosság útjára lép, és fejleszti magát.

R: Mi történik, ha belépett az UKTM birodalmába, de később mégsem hajlandó az önfejlesztésre?

G: Erre te adj választ.

R: Kikísérjük az UKTM birodalmán kívülre, és visszahelyezzük abba a tudatállapotba, amiben a halálát követően volt, a belépés előtt.

G: A pedagógiai módszer rendkívül hatékony, még mindenki visszakíváncozott. – (Nevetés.)

R: A szellemtudományt nem érintettük.

G: Ez arról szól, hogy hogyan lehet ismeretekhez jutni szellemi úton, pl. meditációval. A jógaiskolában tanítjuk a számjoga, számjama és számapatti szinteket. Ezek tudatos alkalmazását meg lehet tanulni. Ha a szellemtudományt nem kapcsolják össze egy olyan jóga-folyamattal, amely a magasabb tudatállapotok elérését teszi lehetővé, akkor az egész nem más, mint bolyongás az elmében, annak a tudatalatti illetve tudattalan szféráiban. Ez a bolyongás átterjedhet ezen szférák kollektív területeire is. Önmagában jó dolog, ha valaki egy ilyen önfeltárást végez, ha tudja kontrollálni a folyamatot, és nem téved el saját elmeszüleményeinek végtelen ösvényein¹⁵. Ha

¹⁵ Idézetek Patanjali Jóga-szutráiból (R. V. M. fordításában)

4.19. Az elme-tudat nem tud önmagára rávilágítani, mivel maga is csupán megismerendő objektum.

ebből tanít, akkor nagy eséllyel csak téveszméket terjeszt, mert a meditációja nem haladja meg az elme szintjét, amely nincs megtisztítva a helytelen információktól.

R: Köszönöm a beszélgetést!

4.21. Ha az elme-tudat megismerhető lenne egy másik része által, ami (mint az elme-tudat tudatossága jelenne meg), akkor az a memóriák tömkelegében összezavarodna.

Földi és földönkívüli intelligenciáról

R: A mai témánk a földi és földönkívüli intelligencia, illetve ennek összefüggései. Hogyan született a földi intelligencia?

G: Csak földön kívüli intelligencia létezik. Az emberi lények csupán hordozói ennek a földön kívüli intelligenciának, ahogyan egy adathordozó csupán hordozója az adatnak. Az adathordozó az elme. Az emberi elmék olyanok, mint a számítógép, amelyek különböznek gyorsaságban, a háttértár méretében, az operatív memória nagyságában, a kihasználtság fokában stb. Vannak pl. gyors felfogású emberek, de felületesek, ebben az esetben gyors a processzor, de nem megfelelő a kapcsolat a háttértárral; ha nincs mentés, akkor az információ nem marad rajta az adathordozón. A mai korban az emberek legnagyobb problémája a háttértár telítettsége, ami az információs bőség miatt alakul ki. Nincs elég hely, ami miatt a memória gyengülni látszik, holott a mai emberek nagyobb elmekapacitással rendelkeznek, mint a régi korok emberei. A legmagasabb szintű intelligencia, amit én Istennek nevezek, kivételést hoz létre a teremtesbe, és lények milliárdjait alkotja, akik megtestesítői lesznek az Ő végtelen intelligenciájának. Azáltal, hogy a lények önálló létezést nyernek, képessé válnak saját intelligenciájuk megismerésére, így fogalmat alkothatnak a végtelen intelligenciáról is, aki őket létrehozta.

R: Mit lehet tenni ahhoz, hogy ez a látszólagos memóriagyengülés ne következzen be?

G: Sok mindent: szelektálni lehet a bevitt információt, azaz szűkíteni az érdeklődési kört a fontos területekre; rendszeresen takarítani kell a háttértárat a már bevitt információk ismételt előhívásával és feldolgozásával; gyorsítani lehet az elmeműködést, vagyis a bevitt, feldolgozást és a törlést; bővíteni lehet a memóriát.

R: Az emberek a mesterséges intelligencia kifejlesztésében vélik megtalálni a megoldást.

G: Lehet úgy is, de az más eredményhez vezet.

R: Ez egy nagyon izgalmas téma. Haladjunk lépésről lépésre. Hogyan lehet megvalósítani az általad felsorolt lehetőségeket?

G: Ez a jogafolyamat egy eddig kiaknázatlan lehetősége. Mivel az indiai jogik csak megvilágosodni akartak a joga gyakorlása által, ezért őket nem érdekelte ez a terület. Éppen ezért gondoltuk úgy,

hogy azok számára fogjuk átadni, akik vállalkoznak arra, hogy a földi poklot mennyországgá formálják át. Ők Istennek a teremő aspektusát képviselik, és arra törekcsenek, hogy spirituális tudásukat az anyag transzformációjára használják fel. Ez a transzformáció vonatkozik mind a külső, mind a belső világra; a környezetükre, a személyiségükre, sőt a saját testükre. Ennek elemeit már tanítjátok az UKTM tanfolyamain. Ennek hatásairól te tudnál többet mondani, mert te már hosszabb ideje gyakorlod.

R: A kundalinival való munka az agyban valóban beláthatatlan lehetőségeket nyit, de ez nem a tömegek útja lesz, ha csak arra gondolok, hogy nekem milyen próbatételeken kellett átmennem. Van-e olyan megoldások, amelyeket egy hétköznapi halandó is képes megvalósítani?

G: Nyilván igen. Az érdeklődési kör szűkítése csak döntés kérdése. Fölösleges megnézni az összes akciófilmet a TV-ben, lehet helyette meditálni is. A meditációnak van egy olyan speciális változata, amely a feldolgozást segíti elő, és napi rendszerességet igényel. A speciális légzéstechnikák és a koncentráció gyakorlása pedig gyorsítja és bővíti a memóriát.

R: Térjünk vissza arra a kérdésre, hogy a mesterséges intelligencia milyen hatással lehet az emberiség fejlődése?

G: Mivel a mesterséges intelligenciát az emberi elme hozza létre, ezért az elmtevékenység intenzitását fogja növelni. Az elme azonban egy Istentől elszakított részegysége az emberi lénynek, vagyis az elszakítottság növekedni fog, és a technikai civilizáció még inkább előretör a spirituális kultúrával szemben. A mesterséges intelligenciát fel lehetne használni, hogy az emberek életkörülményei javuljanak, de az embereknek be kellene lépni a spirituális tudatossági mezőbe, hogy szabályozni tudják az elmét, és ezzel együtt a mesterséges intelligenciát is. A spirituális tudatosság térhódításának a gátjai pedig éppen a vallások. Pont a vallási dogmák azok, amelyek előírják a gondolkodás nélküli hitet. Ha egy valláson belül nem lehet vita tárgyává tenni a hittételeket, akkor a mélyebb megértés sem következik be. Az igaz, hogy a tudatlanok is bejutnak egy bizonyos szintre a hitük által, de ki hozza létre, és tartja fenn a tudatlanok számára ezeket a létsíkokat? Kellenek a tudók, akik képesek ezt biztosítani.

R: Eddig olyan a földönkívüli intelligenciáról beszéltünk, amely Istenhez és a magasabb szellemi dimenziókhoz kapcsolódik. Az olvasókat az is foglalkoztatja, hogy létezik-e olyan földönkívüli intelligencia, amely anyagi formát öltött?

G: Előfordul, de messze nem olyan gyakori, mint az energetikai és az információs mező szintjén megvalósuló létezés. Vagyis a durva anyagi forma, amelyben most ti vagytok, csak egy szélsőséges, nem preferált megoldása a teremtfüggvényeknek.

R: Van-e esély arra, hogy ilyen létformával felveszük a kapcsolatot?

G: Már megtörtént. A földi hatalmak ebben is versenyt folytatnak egymással, ezért a nagy titkolózás.

R: Származik-e az emberiségnek ebből előnye?

G: Amíg egymás kárára akarnak előnyre szert tenni, addig nem. Az univerzális törvények mindent áthatnak. Nem létezik úgy előnyre szert tenni, hogy ne kelljen viszonzást adni. Ki mit ad azért, hogy vélt előnyökre tegyen szert? Mit lehet tanulni egy olyan civilizációtól, amely töletek technikailag fejlettebb, és még mindig anyagi formában van? A még nagyobb technikai fejlődést, és a még drámaibb elszakítottságot a valódi lényegeteiktől. Hiszen ők is pont azért vannak ebben a formában, mert elszakadtak a teremtmőjüktől. Az emberiségnek döntenie kell, hogy milyen irányban akar fejlődni. Lesznek olyanok, akik a szellemi birodalmak felé haladnak, míg mások a technikai fejlődés irányába. Az egyre nagyobb elszakítottság az isteni életenergiától a fizikai test csökevényesedését eredményezi, amit mesterséges végtagokkal, szervekkel kell majd pótolni. Az emberiség egy része fokozatosan átmehet egy robotszerű lénybe, akiknek az elméje a mesterséges intelligenciával van összekapcsolva. Ez is egyfajta létezés, de nem szolgálja az emberi élet végső célját, ami a visszatérés Istenhez.

R: Azok, akik így gondolkodnak, nem hisznek Istenben és Teremtőben, tehát számukra ez egy inspiráló megoldás lehet, amit szeretnének kipróbálni.

G: Szabad nekik.

R: Minden létformának ugyanaz a teremtmője?

G: A Legfelső Teremtő egyetlen, de Ő egyes részhalmazaira bízta a további teremtetést. Ha a legalsó szintről nézzük, akkor már nem egy teremtmőt látunk, hanem minden civilizáció közvetlenül a saját

teremtőjéhez kapcsolódik. A másodlagos teremtők teremtet világai nem fednek át, tehát nem lehetséges egy másik teremítő teremtményeivel találkozni, legalábbis nem egyszerű, de értelme sincs. Az viszont előfordulhat, hogy egy civilizáció a saját teremítőjének egy korábbi teremtési ciklusából származó lényeivel találkozik. Mivel a másodlagos teremtők tanulják a teremtést, és fokozatosan tökéletesítik azt, ezért a korábbi teremtési ciklusaikból származó teremtmények és teremtési helyzetek kevésbé tökéletesre sikerültek, de kegyelemből nem pusztítják el ezeket, legalábbis amíg be nem töltik az idejüket.

R: Ha mi anyagi létformát öltöttünk, akkor ezek szerint nem vagyunk a legsikeresebb teremtés alanyai?

G: A legjobbak mindig egy következő, tökéletesebb teremtési ciklusba kerülnek át, és ott fejlődhetnek tovább, míg a lemaradók az alacsonyabb szintű létformákban ragadnak, és egyre nehezebb lesz onnan kijutniuk. A jelenlegi földi civilizáció egy része már a sokszorosan lemaradó kategóriába tartozik, de mindig adódnak hozzájuk újonnan emberi testet öltő entitások, illetve születnek közéjük un. segítő lelkek, hogy a lemaradók ismét esélyt kapjanak a felemelkedésre.

R: Hát ez elég megrázó.

G: Ne keseredj el, sokan vannak még utánad is. – (Nevetés.)

R: Itt az ideje, hogy megköszönjem a mai beszélgetést!

Az emberiség múltjáról, jelenéről, jövőjéről

R: Az előző részben említetted, hogy már sok teremtetési cikluson keresztül vezetett az emberiség útja idáig. Melyek azok a legfontosabb múltbeli események, amelyek a jelen helyzet kialakulásához vezettek?

G: A hindu szentírás szerint négy korszak (júga) váltogatja egymást Brahma egy napján belül. Jelenleg a Káli-júgában él az emberiség a Földön a durva anyagi dimenzióban. A júgák időtartama földi években kifejezve vitatható, annál is inkább, mert durva anyagi Föld nem mindig létezett, így erre időszámítást alapozni a szellemi világban nem egyértelmű. Másfelől te magad is tapasztalod, hogy míg a durva anyagi Földön Káli-júga van, addig magasabb dimenziókban magasabb júgákba léphetsz. Legutóbb alkalmad volt bepillantani a Satya-júgába, holott itt élsz a Földön.

R: Éppen ezért kérdezek erről, mert a védikus szentírás magyarázatait olvasva nem sikerült ezt megértenem. Olyan benyomásom volt ezekről a júgakról, hogy egyidejűleg zajlanak, csak különböző létsíkokon.

G: Három teremtetett világ van, amelyek egymást átfedik. A zsidó misztikusok kifejezéseit használom, mert talán többek számára lesz ismerős. A legmagasabb, örökkévaló világban (Acilút), ami a teremtetett világok fölött helyezkedik el, mindig Satya-júga van, és így lefelé haladva a három teremtetett világban, a Berijában Tréta-júga, a Jecirában Dvapara-júga és az Aszijában Káli-júga. Ezek tehát egyidejűleg zajlanak. Viszont a létezés nem mindig terjed ki a teremtetett világokba. Ha a létezés visszahúzódik az Acilútra, akkor csak Satya-júga lesz. Jelenleg a létezés kiáradt a legalsó világig, ezért az összes júga egyidejűleg megfigyelhető. Akik tudják ezt, azok számára elvileg belépési lehetőség nyílik a magasabb világokba, ezáltal a magasabb júgákba, vagyis nem szükséges kivárniuk a Káli-júga végét. A Káli-júga, és a legalsó világ azt a célt szolgálja, hogy a legkisebb tudatossággal rendelkező emberi lények is öntudatra ébredhessenek. Ha őket egy magasabb világba emeljük, akkor egyszerűen elalszanak. Az UKTM szellemi birodalmában szerzett tapasztalataid alátámasztják ezt.

R: A legteljesebb mértékig. Az UKTM szellemi birodalma a Jecirá és Berijá világokra terjed ki. Amikor az elhunyt lelkeket a Jecirába emeljük, elalszanak, kivéve, akik olyan tudatosságot fejlesztettek ki, hogy ébren tudnak maradni. Ők lesznek azok, akik tovább képezhetők ebben a dimenzióban.

G: Tovább árnyalja a helyzetet, hogy egyetlen emberi lény maga is több dimenzióban (világban) létezik egyidejűleg. Ám a többség csak egy világban képes öntudatra ébredni. Jelen van egy világban, amelyben létezés tudattal rendelkezik, és az összes többiben alszik. Legutóbb egy komoly zenei koncerten ültél az Aszijában, és közben beléptél az Acilútba. Ez mutatta számunkra, hogy minden szinten egyidejűleg tudatos tudsz lenni, legalábbis korlátozott ideig.

R: Kicsit meglepődtem, és nem is akartam veletek menni, mert nem éreztem alkalmasnak a helyzetet, de végül mégis megpróbáltam. Köszönöm a lehetőséget.

G: Nem foglalkozhatunk azzal, hogy neked éppen alkalmas-e? Babaji jött, és vele mentem, mert egységben léteünk. Neked sem volt más választásod, mert kijelentetted, hogy mindenhová velem jössz. Ha nem tudsz tudatosan belépni, akkor öntudatlan maradsz, de akkor is ott vagy. Ez esetben elaludtál volna a koncerten. – (nevetés) – Az eddigiek alapján érzékelhető, hogy az idő egy relatív fogalom, és nem egyértelműen definiálható, hogy mi a múlt, és mi a jövő, hiszen hasonló módon a múltba is be tudsz lépni.

R: Ez óhatatlanul felveti azt a kérdést, hogy belépve a múltba megváltoztatható-e a jövő?

G: Igen, de nem abban az értelemben, ahogyan azt a sci-fi filmekben látjátok. Vegyünk egy példát a te életeidből. Beléptél egy 1500 évvel ezelőtti életbe, ahol karmikus kötelékben voltál egy bizonyos személlyel, akit ebben az életben is ismersz. Ott lezártad a karmádat, azzal hogy megbocsájtottál neki. Mi történt ezt követően?

R: Szinte azonnal eltűnt az életemből és a gondolataimból. Ezen kívül azt is megértettem, hogy miért kellett elszenvednem tőle azt, amit tett. Teremtettem egy helyzetet, és ezt a szerepet osztottam rá. Az ő lehetőségeit figyelembe véve, én tudtam volna másképpen cselekedni, de ő nem.

G: Ez a felismerés tette lehetővé, hogy ebben az életben eloldozódj. Már nem adsz neki szerepet. Mindenki a saját adottságai szerint játszik, nem úgy, ahogy te elvárod. Ha valakivel együtt akarsz ha-

ladni, akkor aszerint válogatod meg a társaidat, hogy képesek-e és hajlandók-e szerepet vállalni a játékodban, és ha igen, akkor mit. Ezt jelenti az egység. Másképpen, nem azzal játszunk, akivel akarunk, hanem – ahogy te fogalmaztad – aki velünk jön, és elfogadjuk, hogy úgy játszik, ahogy tud.

R: Sokszor volt olyan benyomásom az életeimet szemlélve, hogy olyan, mintha egyszerre játszanék több filmben különböző szerepeket, amelyek különböző korokban, de egyidejűleg zajlanak, és „áthallás” van ezen szerepek között. De képtelen vagyok felfogni, hogy ha ez így van, akkor hogyan lesz ebből az egész emberiséget tekintve történelem?

G: Az idő relativisztikussága adja meg a magyarázatot. Ha az anyagi világból nézed, akkor az egymást követő események sorozata megrajzolja az emberiség történelmét. Ha egy magasabb dimenzióból szemléled, akkor az események olyan szoros közelségbe kerülnek, hogy szinte egyidejűnek látszanak, emiatt a jövő sem különül el élesen. Vagyis olyan, mintha a jövő előre meg lenne írva. Ha azonban hosszabb ideig figyeled, akkor látod, hogy a jövő aszerint változik, ahogy a jelen zajlik. Minden ember számára az a jelen, ahol a tudatossága legnagyobb részével éppen tartózkodik, és ehhez képest definiálja a múltat és jövőt. Ha az emberiség múltjáról kérdezel, akkor az számomra az eddigi emberi tudatosságok összessége, ha a jövőjéről, akkor az a jövőben elérhető tudatosságok összessége lesz. Másképpen a jövőt az határozza meg, hogy milyen lesz egy adott időpillanatban az összemberi tudatosság szintje. Az összemberi tudatosság ugyanúgy fluktuál, mint az egyéni emberi tudatosság, emiatt nem lehet pontosan kiszámítani a jövőt. Minél stabilabb az összemberi tudatosság, annál kiszámíthatóbb a jövő, mert nem befolyásolják a fluktuációk. Ez pedig akkor teljesül, ha minél több ember hajlandó a tudatosságát rögzíteni és növelni koncentrációval, imával, mantrával vagy, ahogy akarja. Jelenleg erre teszünk kísérletet a szellemi birodalmakban történő képzések elindításával.

R: Visszatérve egy korábbi gondolatra, Káli-júgára, és a legelső teremtett világra azért van szükség, hogy minden emberi lénynek lehetősége legyen öntudatra ébredni?

G: Igen, ha alszik, nem tud fejlődni. Felébredni pedig csak egy alacsony rezgésszintű világban képes. Ha így tekintjük, akkor a teremtés ezen szintjének azért kellett létrejönnie, mert az emberiség,

a szabályozatlan szaporodása következtében, olyan alacsony rezgésminőségű információs mezőkbe hívott be entitásokat, akik számára csak ez a létsík teszi lehetővé az öntudat legalsó szintjének megtapasztalását.

R: Van-e arra elvi lehetőség, hogy ez a durva anyagi létsík, amin jelenleg élünk, teljesen megszűnjön, és magasabb létsíkokon folytatódjék a fejlődés?

G: Van.

R: Mi kell ehhez?

G: Az emberi lelkek többségének akarata, és isteni kegyelem.

R: Köszönöm a mai beszélgetést.

Az emberi élet céljáról vagy céltalanságáról

R: Hogyan fogalmaznád meg az emberi élet célját?

G: Ha csak annyit mondanék, hogy visszatérés az Egységbe, vagy Istenhez, akkor ez még nem fejezné ki a lényegét. Ha valaki ugyanúgy tér vissza, mint ahogyan elment, akkor az egésznek semmi értelme nincs. Sokan úgy gondolkodnak erről, hogy a távozás az Egységből bűnbeesés vagy lezuhanás volt. Ez egy emberi elképzelés az isteni világról. Az isteni dimenzióban nem lehet bűnbeesni, mert bűn nem létezik, lezuhanni sem lehet, mert Isten a legmagasabb megtartó erő.

R: Akkor mégis mi történt?

G: Isten egyes részhalmazainak (félistenek) született egy vágyuk az önmegismerésre. Erre kaptak lehetőséget azáltal, hogy teremtővé válhattak. Az ő részeik ugyanettől a vágytól vezetve ugyanezt ismételték meg. Így terjedt ki a teremtés egyre alacsonyabb szintre, mivel egyre kisebb részegység teremtett. Ennek a folyamatnak a végén áll az ember, mint elemi egység (atman), a maga teremtésével, ami eleve nem lehet teljes, mert az elemi egységnek nincs rálátása az egészre. Ebből következik, hogy **a teremtés célja nem az, hogy tökéletes legyen, hanem az, hogy önmegismerésre vezessen.** Az önmegismerés csak azáltal jöhet létre, hogy mások tükrében megfigyeljük magunkat, adott esetben a teremtésünket, és úgy tökéletesítjük, hogy ötleteket veszünk egy másik lény megvalósításából. Így a teremtés nemcsak önmagunk, hanem Isten még mélyebb megismeréséhez is elvezet. Ami igaz a félistenekre, az igaz az emberre is kicsiben. Ebben az értelemben az emberi élet célja az önmegismerés, és ezzel egyidejűleg Isten megismerése. Az Isten megvalósítása pedig azt jelenti, hogy az egyéni atman egyes isteni tulajdonságokat, képességeket kifejleszt magában, és azokat az egyetemes teremtés, illetve magának Istennek a szolgálatába állítja. Egy hasonlattal élve, a gyermek megszületik, felnő, otthagyja a szülői házat, és a családi vállalkozást. Elmegy szakmát tanulni, majd visszatér, és a megnövekedett tudásával a családi vállalkozást továbbfejleszti. Ez az ember útja a családban és ugyanez Istenben.

R: Ez annyira felemelően hangzik, hogy nem is értem, az emberek miért nem találnak életcélt, illetve miért válnak céltalanná, útjukat vesztették, vagy tűznek ki értelmetlen célokat?

G: Bár látszólag értelmetlenek ezek a célok, nagyobb összefüggésekben szemlélve mégis összeállnak a mozaikok egy összefüggő képpé. Ha visszagondolsz arra az életedre, amikor nem fogadtad el a felkínált szerzetesi életformát, inkább lettél vándorénekes, ami végül koldulásban és fagyhalálban végződött, akkor ennek mi értelme volt?

R: Jelen tudásommal értem ezt, de sok száz év kellett ahhoz, hogy valamelyest összeálljon a kép.

G: A te akkori lelki tanítómestered, a pálos rend egyik vezetője, pont ilyen értetlenséggel nézte a vergődésedet, mint te a többiekét most, mivel látta, hogy esélyed sem lesz a társadalomba való beilleszkedésre, ha elhagyod a rendet, és a vállalkozásod eleve kudarcra van ítélve. Mégis segített, ahogy tudott.

R: Szünetet kérek, nem bírom folytatni. Teljesen rám törtek azok az emlékek... – (hosszú szünet).

G: Most, te egy szellemi birodalom alapítója vagy, és te tanítod a szellemi dimenzióban azokat a szerzeteseket, akik befogadtak, és felneveltek. Akkor egy útszélére kirakott csecsemő voltál, akit megszántak, és a könyörületességüknek köszönhetted az életedet. Csak ennyit láttak belőled, azt nem tudhatták, hogy miért kerültél oda? Azóta olyan tudás birtokába jutottál, amellyel ők nem rendelkeznek, mert nem járták végig azokat a lépcsőfokokat. Ha akkor szerzetes maradsz, most nem lehetnél az, aki vagy. Te nem maradhattál szerzetes, mert tudtad, hogy neked más az utad!

R: Nem tudom magamat felmenteni...

G: Nem vagy mintakövető, már akkor sem voltál. Az új mintát, akivé válni akartál, csak több élet alatt tudtad kifejleszteni, és ezért nem tudtál integrálódni a társadalomba sem.

R: Azóta ez az első élet, amelyben sikerült tovább élnem, mint 30-40 év, de itt is rezgett a lé.

G: Megérte?

R: Most már azt mondom, senkivel sem cserélnék.

G: Ha úgy tekintesz az életeidre, hogy nem sikertörténetet akarsz belőlük fabrikálni, hanem a megtapasztalások mélységére figyelsz, amelyek kitörölhetetlenül beléd égtek, akkor minden a helyére kerül.

R: Azt hiszem most érkeztem el arra a pontra, hogy már senkit sem akarok megmenteni önmagától, sem a szenvedéstől.

G: Adott egy spirituális tudás, amit le kell vinni a legalsó világba. Nem tudod anélkül megvalósítani, hogy ne tudd, mi a szenvedés. Sem Buddha, sem Jézus nem úszta meg a szenvedés megismerését, mert ha nem tudod, mitől szenvednek a többiek, akkor nem tudsz számukra kivezető utat mutatni.

R: Ez most helyén van. Köszönöm. Szóval a céltalanság és útke-resés velejárója az emberi létformának ezen a síkon?

G: Az útkövetők hamarabb célba érnek, mert egy csoporthoz csatlakoznak. A csoport egyben védelem is, és egyfajta integrációs lehetőség, ezáltal csökkenti azt az univerzális magányt, ami az útke-resés során előáll. Akik most szenvednek, azok még nem találták meg az útjukat, vagy azért, mert az ő útjuk csak egy későbbi projekt keretei között realizálódik, vagy azért (és ez a többség) mert nem is keresik.

R: Minden úthoz, valláshoz, csoporthoz stb. való csatlakozás visszavezet-e Istenhez vagy vannak tévutak, téveszmék?

G: Isten zsenialitása abban is megnyilvánul, hogy noha vannak tévutak és téveszmék, mégis mindegyik visszavezet. Istenhez a pok-lon keresztül is el lehet jutni. Az emberek azonban félnek új utakhoz csatlakozni, különösen, ha azt még kevesen követik. A többséghez való csatlakozás mindig biztonságérzettel jár, noha nincs rá garan-cia, hogy hatékonyabb.

R: Mi a biztosíték arra, hogy bármi is történjék, vissza lehet térni? Egyes vallások papjai az örök kárhozattal fenyegetik a hívei-
ket, ha letérnek az általuk kijelölt ösvényről.

G: Ezek a papok a saját félelmeiket adják át, ahogy a szülő átad-ja a meg nem értett megtapasztalásokból származó félelmeit a gyer-mekeinek. Ne nyúlj a tűzhöz, mert megéget! A megtapasztalás átadá-sa hasznos, de megértéshez nem vezet. Kellenek olyan személyek, mint te is, akik belenyúlnak a tűzbe, megtapasztalják, megértik, majd elmagyarázzák azoknak, akik erre nyitottak, hogy a tűz miért éget meg. Csak olyanok képesek bármilyen megtapasztalást vállalni, mint pl. Jézus, akik tudják, hogy a visszatérés biztosított.

R: Még egyszer, mi biztosítja a visszatérést?

G: Ennek megfogalmazását rád bízom. – (Szünet.)

R: Az ember konstrukciója! Zseniális! A lelki testet Istenanya adja, a lelket pedig Isten. A lélek (atman) alászáll a fizikai testbe, a lelki test (Visnu-tattva forma) fenn marad az égben. A kettő közötti örök kapcsolat biztosítja a visszatérést.

G: Am, ha valaki nem keresi az örök kapcsolatot, végtelen idő alatt sem jön rá. Van még itt egy tényező, a technika, mert mi emeli fel a lelket a lelki testbe?

R: Az erő, amely a gyökércsakrában nyugszik, és amely aktiválódik, amikor az istenkereső szándéka komollyá válik. Ez az erő a kundalini.

G: Ez a válasz a kérdésre.

R: Ez az egyetlen mód?

G: Igen. Átmeneti létsíkokra nélkül is el lehet jutni. Lesznek, akik a legalsó teremett világban képessé válnak a visszatérésre, míg mások csak a magasabb dimenziókba belépve. Idő pedig bőven áll majd rendelkezésükre.

R: Még egy utolsó kérdés ezzel kapcsolatban. Az aktív kundalini garancia a visszatérésre?

G: Önmagában nem, mert az aktív kundalini csak egy technika. A garancia a kapcsolat, és az összefüggés ismerete.

R: Köszönöm a mai beszélgetést.

Vallásokról, vallástalanságról

R: Mi a vallások szerepe az emberiség történetében?

G: Ha a kérdést így teszed fel, akkor a válaszom az, hogy egy olyan, istentől eredeztetett szabályrendszer sugalmazása, amelynek a segítségével könnyebb rendet tartani a földi társadalomban. A mindenkori uralkodóknak, történelmi koroktól függetlenül, mindig az a szolgálata, hogy a társadalomban egyfajta törvényesség fennálljon. Ha az együttélési szabályokat istentől vezetik le, akkor kevesebb erőszakszervezetre van szükség a rend fenntartása érdekében.

R: Mi köze van ehhez Istennek?

G: Van köze, olyan értelemben, hogy ha egy társadalomban káosz van, az ököljog uralkodik, az igazságtalanságra épül, akkor abban nem lehet sem élni, sem fejlődni, sem istent megvalósítani, a csoport karma növekedni fog, és az egész társadalom lejtőre kerül. A rendnek biztosítania kell az együttélés lehetőségét annak érdekében, hogy a csoport (nép, ország) túlélése biztosított legyen, és a csoport, (nép, ország) karma ledolgozásra kerüljön. Ha a kérdés úgy hangzik, hogy mi *kellene* legyen a vallás szerepe az emberiség történetében, akkor a válaszom más összefüggésre mutat rá.

R: Ha a kérdést így teszem fel, akkor tudom mi a válaszod: a vallás szerepe, hogy visszavezessen Istenhez.

G: Igen. A vallásnak ez az egyetemes célja. Ezen kívül a tömegek számára egy erkölcsi értékrendet közvetít, hogy ne verjék egymást agyon bunkósbottal. Amikor te egy távoli ország királynője voltál, hogyan kezelted ezt a kérdést?

R: Azidőtájt sokan vállaltunk hasonló feladatot primitív népeknél. Esélytelen lett volna egy nomád életformát folytató, iskolázatlan népnek elmagyarázni, hogy mi a helyes. Felhasználtam a vallást arra, hogy rendet tegyek. Sőt azokat a sámánokat, akik nem az általam képviselt rendet támogatták, véletlenül eltalálta egy eltévedt nyílvevő.

G: Gyűjtöttél ezzel karmát?

R: Nem foglalkoztam ezzel. A szándékom tiszta volt, fel akartam emelni a népemet, és szolgálni Istent. Képes voltam felmenteni magamat a halálomkor azokért a tettekért, amelyeket elkövettem.

G: Már beszéltünk erről, semmilyen isten nem ítél, hanem mindenki önmaga felett ítélkezik a halált követően egy magasabb tudatosság szemszögéből megvizsgálva az eseményeket. Sikert-e felemelni a népet?

R: Két generáció, én és a fiam uralkodási ideje, nem volt elég a tartós felemelkedéshez. Ettől függetlenül voltak maradandó hatások, pl. a nomád vándorló életforma helyett sikerült őket letelepíteni. Ahhoz, hogy egy-két generáció alatt változást hozzunk létre, szó szerint tűzzel-vassal kellett uralkodni. Nem kívántam többször ilyen feladatot.

G: Az, hogy az uralkodó osztály mire és hogyan használja fel a vallást, önmagában nem kérdőjelezi meg a vallásnak sem a létjogosultságát, sem az isteni kinyilatkoztatás tényét, sem magának Istennek a létét.

R: Én úgy látom ugyanakkor, hogy ha az uralkodó osztály hiteltelenül, öncélúan használja fel a vallást, akkor az emberek számára a vallás, sőt maga Isten is hiteltelenné válik, és ez egyik fő oka a vallástalanságnak. Szerinted mi az oka annak, hogy az emberek egyre nagyobb százaléka vallástalan?

G: Senki sem vallástalan. A különbség annyi, hogy ki miben hisz. A materialistának pl. az anyag az istene. Ha valaki nem követ egy tételes vallást, akkor a többiek vallástalannak mondják. Te vallásos vagy?

R: Nem követek tételes vallást.

G: Hívó vagy?

R: Saját belső hitem szerint, igen.

G: A vallástalanság és a hitetlenség oka az, hogy a régi, elavult formulákban már nem tudnak hinni, az újat pedig még nem találták meg. Vannak ilyen átmeneti időszakok. Isten megtapasztalása, ami átemelhetne a hiten, az emberek számára, ritka kegyelem. Ha ez megtörténik, akkor a hit szerepét átveheti a tudás, Isten ismerete. Te ezért nem követsz tételes vallást, és élheted a belső hitedet, mert átestél több istenmegtapasztaláson.

R: Akkor, ha jól értem, a vallás a bárányok terelgetésére való, akik kinőnek a báránykorból, azok hívővé válnak, akik kinőnek a hitből, tudóvá válhatnak.

G: Sarkosan fogalmazva, igen. Ezek a lépcsőfokok nem hagyhatók ki. Manapság az emberek kikérik maguknak, hogy őket birka

módján terelgessék, ugyanakkor ahhoz, hogy tudóvá váljanak még nem nőttek fel, mert ahhoz képezni kellene magukat. A nyájszellemhez nem kell képzés, csak a pásztor követése; a hithez nem kell tanulás, csak az önátadás; a tudáshoz viszont fejlődni kell.

R: Hogyan befolyásolta a tudomány fejlődése a vallások követését?

G: Nincs egyértelmű összefüggés. Egy vallás követése sokkal inkább családi vagy társadalmi minta kérdése, semmint műveltség vagy iskolázottságé.

R: Gyakran megkérdezik tőlem, hogy összeegyeztethető-e a tudományos szemlélet a vallással?

G: És, igen?

R: Szerintem igen. Mivel nem egy vallási mintát követek, hanem kialakítottam a saját nézetrendszeremet, és ebben feloldottam az ellentmondásokat.

G: A legtöbb ember nem ezt csinálja. Ha tudományos pályán dolgozik, akkor materialista üzemmódba kapcsol. Ha hitérettel foglalkozik, akkor pedig hívő üzemmódba. A két üzemmód nem áll összefüggésben egymással. Ha szembesítik azzal, hogy mit mond tudósként és hívőként, akkor maga is meglepődik az egymásnak ellentmondó állításokon. Azt mondja: ezt így tudom, de így hiszem.

R: Számomra ez elképzelhetetlen lenne az egységes szemlélet hiánya miatt. Ezért nekem fel kellett adni a hagyományos vallásosságot, illetve azt hiszem soha nem is voltam az.

G: Nálad volt egy hosszú fejlődési folyamat. Te úgy tekintettél az Univerzumra, mint egy megismerendő objektumra, és ugyanígy tekintettél Istenre is. Vagyis Isten nem valaki, aki valahol van, és imádkozni kell hozzá, hanem Isten az, akit meg kell ismerni. Ahhoz pedig, hogy bárkit megismerhessünk, először önmagunkat kell feltárni, ha pedig önmagunkat megismertük, akkor esélyünk van arra, hogy megtaláljuk Istent önmagunkban, ez pedig elvezet a makrokozmosz Istenének megtapasztalásához. Ez a belső út. A kiválasztottság első fokozata.

R: A materialistának az anyag az istene – mondtad. Kifejténéd ezt?

G: Az anyag materialista definíciója: Az anyag tudatunktól függetlenül létező objektív valóság¹⁶. Ez azt jelenti, hogy az anyag örök, mindig volt, mindig lesz, a tudatunk kialakulása előtt már volt, belőle származik a tudat. Valójában, semmi bizonyítékunk nincs arra, hogy az anyag tudatunktól függetlenül létező objektív valóság. Mert, ha nincs tudat, akkor nincs, ami felfogja. A materializmus anyag definíciója egy axióma, amit minden bizonyítás nélkül illik elfogadni, ha valaki materialistának vallja magát. Ha az anyagot Istenre cseréljük, kapunk egy másik tételt, ami szintén axióma. Isten létének soha, semmilyen anyagi bizonyítékát nem fogjuk megtalálni, mivel nem anyag. Ha az axiómát azzal akarjuk bizonyítani, hogy az anyag mindenki által megtapasztalható, tehát létezik, ugyanez vonatkoztatható Istenre is. Isten is mindenki által megtapasztalható (elvileg), mindezenetre elég sokan megtapasztalták, tehát a megtapasztalhatóságot nem lehet figyelmen kívül hagyni.

R: Az ateizmus azonos a materializmussal?

G: Nem, mert az ateizmus a teizmus ellentéte. A teizmus a mindenható teremtő Istenbe vetett hit, az ateizmus ezt tagadja. A buddhizmus eredeti formája is ateizmus.

R: Milyen hatása van a hitnek az ember személyiségére?

G: A hitet vagy vallást meg lehet valósítani formálisan, vagyis a minták szintjén. Ebben az esetben nincs jelentős hatása, és ez a magyarázata annak, hogy a papok vagy a hívők miért nem tartják be a saját vallásuk szabályait. A megélt vallás, vagyis ami a teljes önátadáshoz vezet, mélyreható, személyiségformáló hatású.

R: Ha arra gondolunk, hogy a vallások évezredek óta masszívan tartják magukat a tudomány, technika, a műveltség, iskolázottság stb. fejlődése ellenére, akkor ennek mi lehet az oka? Lehet azt mondani, hogy a vallás egy lelki szükséglet?

G: Igen. Ez a lelki szükséglet az ember személyiségének felépítéséből ered. Az ember személyiségében, rejtetten, van egy isteni lényeg (atman), amely istenkeresésre kész. Akikben még nem lé-

¹⁶ „Az anyag filozófiai kategória, amely az érzeteinkben feltároló, érzeteinkkel lemásolt, lefényképezett, visszatükrözött, érzeteinktől függetlenül létező objektív valóság megjelölésére szolgál.” Lenin Összes Művei, 18. kötet, 116. o.

pett működésbe, azok az elszakítottság állapotában élnek. Sok-sok megtestesülést követően történhet egy olyan sorsforduló, amelynek következtében aktiválódik bennük az atman, és istenkeresőkké válnak. Egy materialistában az isteni lényeg inaktív, ezért az ő számára az anyag önmozgása hozta létre az Univerzumot, az életet, a tudatot. Ahogy létrehozta úgy meg is szüntetheti. Az anyag önmozgásának nincsen célja, kitüntetett iránya, benne céltalanul sodródik az ember. Egyetlen cél az élet minél teljesebb kiélvezése lehet, hiszen mindjárt vége és mindjárt meghal. Ez a szemlélet nagyon önközpontúvá teszi a személyiséget. Ez vezet a javak mértéktelen felhalmozásához, mások azokból való kirekesztéséhez, illetve a Föld erőforrásainak pazarlásához. Az ateizmus lehet materialista és idealista. Ez utóbbi valamely ideát tüntet ki. Pl. a buddhizmusban a Törvény (dharma) az idea. Ám a dharma mozgásának nincs iránya, nem tart sehonnan sehová, ebben az egyetlen fejlődési lehetőség kijutni a dharma hatása alól, a létkörforgásból, bejutni a nirvánába, ahol már nincs kötelék, de változás sem. Korábban az életet úgy definiáltam, mint változást, a halált pedig úgy, mint a változatlanságot. Ezért a nirvána tulajdonképpen halál. Olyan értelemben halál, hogy a nirvána lakója meghal a többiek számára, mivel a dharma mozgásai nélküle folytatódnak. A teizmusban van személyes Isten, aki irányt szab a dolgok menetének, akihez fordulni lehet, akit meg lehet ismerni vagy valósítani. Ilyen értelemben célt és értelmet ad a létkörforgásban való bolyongásnak, és a végső cél a megpihenés Isten országában. Mindenki szabadon választhatja ki, hogy őt mi teszi boldoggá. A te fejlődésed azért példaértékű, mert egyetlen élet alatt lezongoráztad az összes lehetőséget, a materializmust és az idealizmust, az ateizmust és a teizmust, és a teizmuson belül is számos lehetőséget. Amikor azt állítom, te Istent ismered, akkor erre gondolok. Sokkal több aspektusát élted át Istennek, mint akár egy megvilágosodott. Vannak, akik egy szűk ösvényen haladnak, és érnek el Istenmegvalósítást, míg mások ösvények sorozatát tárják fel, és teszik járhatóvá mások számára.

R: Személyes fejlődésem során valóban azt tapasztaltam, hogy egyedül a teizmus, azon belül a Legfelső Teremtőbe vetett hit tett boldoggá, és tartott meg az életben. Isten nélkül semmi értelme nincs a létezésnek. Ha egy gondolkodó eljut eddig, és hű akar maradni önmagához, akkor két lehetősége van, vagy hívővé válik, vagy

felköti magát az első fára, mert ha a létezésnek semmi értelme nincs, akkor mi készítetné arra, hogy folytassa?

G: Sokan felhagynak azzal, hogy a létezésnek értelmet tulajdonítsanak. Őket a létvágy tartja mégis életben, és a létvágy miatt keresnek valami illuzórikus átmeneti célt, ami lehet akár nemes is. Mikor eddig eljutottál, benned már kihunytt a létvágy. Ezen a ponton alkalmas lett volna a buddhizmus is...

R: Nem. Egyszerre jártam három úton: kereszténység, Krisna tudat és buddhizmus. A buddhizmus azért esett ki, mert nem volt benne jelen a szeretet. Istent lehet szeretni, de mit szeressek a dharma-n!? Jézus istenszeretetét és a Krisna iránti szerelmet már könnyű volt összeegyeztetni.

G: Könnyű...?

R: „Az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű...”¹⁷,
Köszönöm a mai beszélgetést.

¹⁷ Máté ev. 11.30. Újszövetség, Szent Biblia

Jógáról, meditációról

R: Töprengtem, hogy feltegyem-e azt a triviális kérdést egy jóginak, hogy mi a jóga? – (nevetés).

G: A kérdés annyiban jogos, hogy amit egy átlagos nyugati ember tud a jógáról, az a testtartások, talán a légzésszabályozás és a meditáció. Ez egyik sem a jóga. Ezek technikák, amelyek a jóga céljához közelebb visznek.

R: Talán így jobb lesz: Mi a jóga célja?

G: Kezdjük az elején. A jóga olyan fizikai és lelki-szellemi gyakorlatok összessége, amely által a végső cél az atman (isten) megvalósítás elérhető. Az ember központi idegrendszere a nagyagyból és a gerincvelőből áll. Az idegrendszer hordozója a tudatnak, de nem azonos vele, a tudat függetlenül létezik az idegrendszertől. Az emberi tudat többrétegű, és a legmagasabb tudatréteg (atman) nem a nagyagyban került elhelyezésre, hanem a gerincvelő központjában (Anahata). A nagyagy hordozója az elme-tudatnak, az agykéreg pedig a buddhi-tudatnak. Így az atman és a buddhi tudatrétege közé ékelődik az elme, és az elme zajossága miatt a két tudatréteget nem lehet egyesíteni. Jógagyakorlatokkal azért lehetséges ezt a célt megvalósítani, mert megzabolázzák, lecsendesítik, iskolázzák az elmét. Ha valaki megtanulja kikapcsolni az elme-tudatot, amely a hétköznapi élethelyzetek megoldásáért felelős, akkor az atman és a buddhi kapcsolatba kerülnek egymással, és az entitás egy magasabb spirituális tudatállapotot kezd kifejleszteni, képessé válik kiszakadni a hétköznapi élet illúziókkal terhelt világából.

R: Ha jól tapasztalom, akkor a két legmagasabb tudatréteg egyesítése több lépésben megy végbe. Melyek ezek a lépések?

G: Azáltal, hogy az elme lecsillapszik, az atman teret nyer, és elkezd átalakítani mind az elme-, mind a buddhi-tudatot. Ez az első lépés. Ekkor az atman még a helyén marad. A második lépés, amikor az atman beemelhető lesz a buddhi-tudatba és ott valameddig tartózkodik. Az utolsó lépés pedig, ha az atman már nem száll ismét alá. Minden fokozat önmagában is több lépésből áll.

R: Ezek szerint a meditáció végső célja az atman fölemelése lenne?

G: A meditációnak sokféle célja lehet. Az első szint kezdetén csak az elme lecsillapítása a cél. Ez már önmagában számos előnnyel jár. A személyiség nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb lesz, megtanulja nemcsak az elme-tudat szemszögéből nézni a világot. Az első szint végén a cél az ego-program törlése. Ezért meditálnak a jógik úgy, hogy a szemöldökök közé rögzítik a figyelmüket. Az adzsna csakra szintjén található az én-tudat központ, ez az elme-tudat székhelye, ebből a központból árad ki az az információ, ami az egyéni és elkülönült önazonosítást teszi lehetővé. Az összpontosítás ereje vagy beavatás törölheti ezt a programot. Ezzel elhárul annak akadályja, hogy a kundalini fölemelkedjék az agyba. Ezzel kezdetét veszi az átalakulás második fokozata. A sorozatos gyakorlás révén a kundalini elmozdítja, majd beemeli az atmant a buddhiba, és így tovább. A harmadik fokozatban további célokat lehet kitűzni, de ezt sokan elmulasztják.

R: Az első fokozat vége elég emlékezetes számomra, hiszen itt akadtam el. Az összpontosítás következtében fölemelkedő kundalini megpróbálta áttörni ezt a központot, ami komoly rosszullétekkel járt. Akkor kezdtem el komolyan mestert keresni. Az első, akihez fordultam a következőket mondta: „Aki meg akar világosodni vagy üljön hajóra, és győzze le a tengeribetegségét, vagy szálljon repülőgépre és győzze le a tériszonyát.” – (nevetés). – Persze, ha valaki szimbólumokban beszél, akkor ne csodálkozzon, ha másképp értik, mint ahogy ő gondolta. Mindenesetre én repülőre szálltam, és Indiába utaztam, pedig lehet, hogy ő lett volna a hajó. A példánál maradva, az világos volt számomra, hogy nem az utasok jutnak célba, hanem a személyzet, vagyis vagy matróz leszek vagy stewardess.

G: Mi döntött?

R: Akkor már kapcsolatban állhattam veled, de nem tudtam ki vagy, és fogalmam sem volt, kit keressek. Kaptam sugalmazást?

G: Nem befolyásolhattalak.

R: Ez nagyon udvariasan hangzik, de e mögött a 'nem vállalom felelősséget érted' húzódik meg.

G: Pontosítok: nem vállalhattam felelősséget érted.

R: Indiában az döntötte el a kérdést, hogy meglátom-e Krisnát és követem-e, vagy sem.

G: A jógik nem Krisnához szoktak folyamodni.

R: Tudom, Sívához, de én így döntöttem. Mikor hazajöttem már tudtam, hogy hová kell konkrétan fordulnom. Babaji csak annyit

mondott: addig mehetsz, ameddig bírsz; vagyis csak saját teherbíró képességem lesz a korlát.

G: Ezt követően már megadhattam neked a beavatást.

R: Most már teljesen világos, hogy miért van ez így. Ha valaki nem adja át magát a gurunak, akkor valamely archetípussal kell ezt megtennie, különben jó esély van rá, hogy az ego-törlést követően eltéved, mint az a bizonyos tehén, amelyről Buddha beszél, aki nem hogy az új legelőt nem találja meg, de még a régre sem talál vissza. Esetünkben nem lehetett szó a gurunak való önátadásról, mert akkor személy szerint még nem ismertelek.

G: A guru és a tanítvány közötti kapcsolat ritkán ér el olyan mélységet, hogy a tanítvány tökéletes önátadása megvalósuljon. Ha pedig ez megtörtént, akkor az olyan mélység még ritkább, ahol a guru teljesen feltárja magát a tanítvány számára. Egyetlen tanítvány volt eddig rajtad kívül, akivel ezt megtettem.

R: Yogananda.

G: Igen.

R: Számomra viszont te vagy az első. Ha azt mondom, szerelmes vagyok beléd, akkor valójában nem a személyedbe vagyok szerelmes, hanem abba, amit képviselsz, az információba, amit hordozol, a sat-chit-anandába...

G: Ugyanaz – (Hosszú szünet.)

R: Térjünk vissza a meditációhoz.

G: Amikor megfigyeltem az utadat és a helyzetedet, akkor jöttem rá, hogy másképpen kell tanítani nyugaton és keleten. Én a tradicionális jógameditációkat folytattam. Ez nálad kivitelezhetetlen volt. Értelmetlen lett volna elvárni, hogy a napi munka, a háztartásvezetés, gyereknevelés után két-három órát a gondolatnélküliség állapotában tartózkodjál. Az a módszer, amit kidolgoztál teljesen működőképesnek bizonyult. Ráadásul egyáltalán nincs ellentmondásban Patandzsali jóga-szutráival. A figyelem tudatos áthelyezésének megtanulása különböző központokba tökéletesen helyettesítheti a gondolatnélküliség megvalósítását. Ezzel megdöntöttél minden tradicionális meditációs mintát.

R: Jártam különböző jóga körökbe, és azt láttam, hogy a tanítványok felvesznek egy jógi-mintát. Elkezdnek úgy viselkedni, mintha jógik lennének, és ez először külsőségekben nyilvánul meg, öltözkö-

dés, viselkedés, gesztusok. Csinálnak valamit, ami olyan, mintha meditálnának. Én legalább nem teszek úgy...

G: Ez előny vagy hátrány? – (Nevetés.)

R: Ha azt vesszük, ki hiszi el rólam, hogy jógi vagyok, akkor talán hátrány. Amúgy, mivel az vagyok, aki vagyok, és nem kell szerepet játszanom, előny.

G: A másik lényeges eltérés a tradicionális minta és, mondhatom így, az UKTM minta között, az archetípusok tudatos használata. Ezzel újabb szabály íródott felül. Ahogy te definiáltad az archetípusokat modern nyelven, mint parancsikonokat a buddhi-tudatban, ez egy átlagos tanítvány számára is érthetővé teszi, hogyan függ össze a mikrokozmosz és makrokozmosz szintjén létrejövő istenmegtapasztalás.

R: A mesterek általában azt tanítják, és ez teljesen természetes, ahogyan ők mentek végig egy úton. Így keletkeznek az ösvények. Mindenki valamilyen mintává válik a többiek számára. Én mégis arra törekszem, hogy csak a szükséges ideig legyek minta, és minél előbb megtaláljuk mindenkinek a saját képességei szerinti utat. Sőt kifejezetten nem javaslok, hogy valaki az úttalan utat kezdje járni, amin én elindultam. Nekem van egy született adottságom, amit nem kellett kifejleszteni, az, hogy tűzön-vízen, árkon-bokron keresztülmegyek, hogy elérjek egy célt, amit a célba érés előtt lazán elengedek. Ha ez valakiben nincs meg alapból, akkor az én mintám alkalmatlan a számára. Viszont sok tapasztalatot szereztem, ami segít kialakítani egy járható ösvényt mások számára, amin biztonságos a haladás. Ehhez hozzátartozik az is, hogy újradefiniálok fogalmakat, ezek megértéséhez kétségtelenül kell egy adott szintű iskolázottság.

G: Nekem tetszik a jógaiskolád, noha köze nincs a tradicionális vonalhoz, amit én gyakoroltam, sőt más jógaiskolákhoz sem. Ezt hindu nem lett volna képes kidolgozni, éppen ezért ők nem is fogják érteni. Az, pl. hogy tanítasz logikát és szimbolikát értelmezhetetlen lesz egyes hindu mesterek számára – (nevetés).

R: Tudod, hogyan zajlik a tanítás egy hindu guru tanítványai körében? Világhírű mesterek jönnek, elmesélnek egy sztorit a védikus szentírásból (általában kívülről tudom). Gyakorlatilag egy esti mesét tartanak. Az első sorban ülő közeli tanítványok mosolyogva bólogtatnak, ők már sokszor hallották. A szavakat értik, de a mély szimbolika rejtve magad előttük, és a guru sem oldja fel.

G: Talán arra vár, hogy felismerjék.

R: Lehet, hogy a guru érti a szimbolikát, és talán azt hiszi, hogy mindenkinek értenie kellene. Csakhogy egy más kultúrkörbe szocializálódott személynek nem megy át a védikus szimbolika. Ha a tanítvány azt hallja, hogy „sugárzó tehén”, akkor nem gondol az istenek anyjára. Rosszabb esetben nincs mit átadni, mert a guru sem szimbolikusan, hanem szó szerint értelmezi a szentírást, hasonlóan, mint a keresztény papok. Ám a kereszténységből kiábrándult tanítványoknak nem tűnik ez fel, mert még nem töltöttek el évezredek a hinduizmusban. Hát ezért tanítok logikát és szimbolikát.

G: Az UKTM jógaiskolájának erőssége a célorientáltság, a képességfejlesztés, és a spirituális utak szintézise. A jóga eddig kiaknázatlan lehetőségei is megjelennek benne.

R: Aki járt már jógaiskolába, abban felvetődhet, ez nem az; mások pedig mi alapján tudnák értékelni? – (nevetés).

G: Miért csinálod?

R: Szerелеmből.

G: Ez az! Te megvilágosodsz általa, és akinek nem kell, keresen más utat. Ám, ha egy kaput kinyitottak, az örökre nyitva marad, és ritkán szokott előfordulni, hogy azon csak egy ember menjen át.

R: Köszönöm az egységet!

Szenteokról, csodákról

R: Yukteswar, téged szentként tisztelnék, de én annyira közel érezlek magamhoz, hogy sosem tudtam hozzád úgy viszonyulni, mint egy szenthez szokás.

G: Szerencsére. Szegényebb lennék pár megtapasztalással.

R: Örülök, hogy én is tudok adni valamit. – (Nevetés.)

G: A szenteket az emberek gyártják. Maguk fölé emelik, csodálják, imádkoznak hozzájuk, ahelyett, hogy követnék őket. Egyetlen ember sem lett életében szentté avatva, sőt gyakran épp az ellenkezője történt, ez egy halál utáni elismerés. Mi azonban jobban szeretnénk, hogy a tanítványok odaadással kövessék az utunkat, inkább, mint szentként csodáljanak. Amúgy te mindig megadtad a tiszteletet, csak kendőzetlenül hozzáfűzted a véleményedet. – (Nevetés.) – Én pedig tiszteltelek ezért, mert segített abban, hogy megértssek. A tanítványok azt gondolják, hogy meg kell felelniük a guru valamely elvárásának, ezért nem őszinték a mesterükhöz. Megpróbálnak tökéletesebbnek látszani, mint amilyenek valójában. Te sosem törekedtél erre, mindig jelezted, hogy éppen hol tartasz. Ez az alapja a fejlődésnek. Pontosan tisztában lenni azzal, ahol vagy, mert csak biztos alapról lehet továbblépni. Én is mindig nyersen őszinte voltam hozzád. Ezzel együtt azt mondom, senkinek sem kívánok jobb tanítványt, bár téged egy guru sem bírt volna elviselni. – (Nevetés.)

R: Ismerem a stílusodat, úgy dicsérsz, hogy dorgálsz. Visszatérve a témánkra, ki a szent? Kit lehet szentnek tartani?

G: Az emberek körében az okozza a zavart, hogy összekeverik a szentet és a szentéletű embert. Szentéletű az, aki mindenféle lemondásokat végez azért, hogy valamilyen szabályrendszer szerint haladva, istennek tetsző életmódot folytasson. Itt a hangsúly a szabályok betartásán és a lemondásokon van. A szabályok egy vallási rendszeren belül tradicionálisan adottak. Ha valaki teljes odaadással elmerül a szabályok betartásában és vezekléseket végez, akkor szentéletű. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy megvalósította istent. A kereszténységben a szentté avatás intézményesített, hozzá csodákat kell tenni. A hinduizmusban, annyiban más a helyzet, hogy a szentté válás nem intézményesített, ha elég sokan szentként kezdenek tisztelni valakit, vagy valamely szaktekintély kijelenti, akkor ez elfogadásra

kerül, és elterjed. Ténylegesen akkor tekinthető valaki szentnek, ha isten valamely formáját megvalósította. Jelenleg sem minden szentnek tekintett személy valósította meg istent, és nem minden istent megvalósított személyt tekintenek szentnek.

R: Mi a szentek szerepe, feladata?

G: Az emberek Istenhez vezetése. Ilyen értelemben mindegy, hogy szigorúan véve megfelel-e a definíciónak valaki, ha egyébként hisznek benne, akkor betölti a feladatát. Az emberek nem tudják megállapítani azt, hogy ki valósította meg istent, és ki nem, illetve milyen szintű ez a megvalósítás, ezért más kritériumok alapján döntenek. Ezek pedig a csodatételek. Az emberek úgy gondolják, hogy ha valaki halála után csodát tesz, akkor szent, lévén a legtöbb ember erre nem képes.

R: Te hogyan lettél szent?

G: Két összetevője van. Az egyik, hogy megvalósítottam az atmant. Ám ez Isten és köztem maradna, ha nem szereznek róla tudomást mások. Yoganandának köszönhetem elsődlegesen, aki nemzetközi szaktekintéllyé vált, és kijelentette rólam a megvalósítottságomat. Ezen kívül megjelentem másoknak, mint ahogy neked is, akik emiatt hittek bennem.

R: Ahhoz, hogy valakit szentnek tartsanak, Földközeli síkon kell maradnia? Ha simán bemegy Istenbe, senki észre sem veszi?

G: Ha valaki képes *simán* bemenni Istenbe, akkor akadnia kell legalább egy tanítványnak, aki észreveszi – (nevetés). – Egyébként azért maradunk Földközeli síkon, mert ez a feladatunk, és ez hatással lesz az anyagi világra.

R: Térjünk vissza a csodákhoz. Már az is csoda az emberek számára, ha valaki a halálát követően meg tud jelenni?

G: A csodatételhez mindig két ember kell. A csodatévő és a csoda fogadó. Ezért követők nélkül senki sem lesz szent, mert nincs akire hatással legyen. Legalább egy évtizedig nem tudtad ki vagyok, pedig többször megjelentem. Természetesen engem nem az motivált, hogy szentnek tartsál, hanem a feladatomat végeztem. Sokan vannak olyan segítők, akiknek a nevét senki sem ismeri, soha nem lesznek az emberek által szentté avatva, csak csendben tevékenykednek. A legnagyobb szent sem tud csodát tenni, ha nincs olyan személy, aki éppen akkor kinyílna a csodára. Ezért a legtöbb csoda a gyógyulással kapcsolatos, mert ez az, ami dokumentálható, illetve a gyógyíthatat-

lan betegek hajlamosak kinyílni a transzcendens felé, és velük lehet csodát tenni, ami által Isten mintegy kinyilvánítja magát. A szent, vagy szolgálattevő csak eszköz Isten kezében. Rajtad keresztül is történt már csoda, csak senki sem dokumentálta, esetleg nem is tulajdonítottak benne szerepet neked. Az emberek kritikus helyzetben szentekhez is fordulhatnak, hogy segítséget kérjenek, és ha megtörténik, akkor ez egy dokumentált eset lehet. Sok esetben azonban az emberek nem konkrét személyhez fordulnak, mégis megérkezik a segítség, gyakran olyan szolgálattevőkön keresztül, akik ismeretlenné maradnak.

R: Mit nevezhetünk csodának?

G: Csoda a valóságban nincs. Ami az emberek számára nem magyarázható az anyagi világ törvényszerűségei alapján, azt csodának tekintik. Csoda akkor történhet, ha egy magasabb világ átnyúlik az anyagi világba, és mintegy felülírja az itt érvényes törvényeket. Ez azonban nem a törvények tényleges felülírása, hanem arról van szó, hogy az emberek csak részlegesen vagy egyáltalán nem ismerik a magasabb világok törvényeit. Ami számukra csoda, az nekünk természetes. Amikor Maturában találkoztál Krisnával csodaként élted meg?

R: Nem. Pedig még a gyógyulásom is bekövetkezett. Azért mentem oda, hogy találkozzam Vele. Az lett volna a csoda, ha nem történik meg, mert akkor megbuktam a hitemben.

G: Te tudtad, hogy csak Krisnától remélhetsz kegyelmet, mert előtte már mindenki elutasított, és tudtad, hogy meg fogod kapni. Nem volt benned kétség. Csoda az, amikor valaki éppen feladja a kétségeit, kinyílik egy esemény bekövetkezéséhez, és ez megváltoztatja az eddigi hozzáállását. A csodát a kétkedés, majd annak feladása hozza létre, míg a csoda és a tudás kizárják egymást.

R: Sokan próbálják Istennel vagy a Transzcendenssel való kapcsolatukat csodával bizonyítani. Lehet-e, helyes-e ezt tenni?

G: Mint mindenben itt is a tiszta szándék a lényeg. Ha a szolgálattevő eszközként tekint saját magára, akkor mindig fogja tudni, hogy helyesen cselekszik-e, vagyis megteheti-e? Mi értelme lenne csodát tenni valakivel, aki úgysem hinné el? Jézus szerint, ez a gyöngyök disznók elé szórását jelentené. Adott valaki, hisz benned, éppen kinyílik a csodára, akkor megteheted. Manapság nehéz csodát tenni. Több a csodatévő, mint a csodafogadó! – (nevetés).

R: Az előző kérdésemben az is benne volt, hogy vannak ál csodatévők. Hogyan lehet erre rájönni?

G: Azt tanácsolom mindenkinek, hogy ne féljen a csodáktól, mert a csoda mindenkiben magában rejlik. Ha valaki hisz egy alkalmatlan személyben, a csoda akkor is megtörténhet vele, mert a csodát sosem a személy teszi, hanem a transzcendenshez való kapcsolódás hozza létre. Veled is megtörtént, hogy nem-megvalósított személy átadott egy tanítást, ami neki nem működött ugyan, de nálad működésbe lépett.

R: Megtévesztő volt, mert úgy tűnt, hogy tőle kaptam a lehetőséget, és kitartottam mellette szinte a végsőig, miközben istennel való saját kapcsolatomnak köszönhettem a kibontakozást. Sok mesztől kaptam úgy tanítást, hogy csak később jöttem rá, ők nem is voltak tisztában azzal, amit tanítanak. Ezért nem is tudhatták, hogy rám a tanításuk milyen hatást fejtett ki.

G: Ha ilyen kapcsolatod volt egy személlyel az részben karma. Megadtad neki a lehetőséget, hogy törlesszen. Másrészt sokan tanítanak médiumként, és nem feltétlenül tudják, mit és miért mondanak éppen. Ha később valaki rákérdez az elhangzottakra, nem is emlékezik rá. Amit ezzel kapcsolatban még hangsúlyozni szeretnék, senki sem véletlenül kerül téves útra, csaló mesterekhez, hiteltelen papokhoz, csodatévő ál-mágusokhoz. Ez beleilleszkedik a vállalt megtapasztalásai sorába, hogy megtanuljon különbséget tenni. Ez a felnőtté válás útja. Ahogy át kell esni egy testi fejlődésen, úgy kell végbemennie egy pszichikai, szellemi, spirituális fejlődésnek. Isten senkit sem óv meg önmaga tévedéseitől. Amikor ránézel valakire, és látod, hogy megbízhatatlan, vállalhatatlan személyiség, akkor az önismeret. Az önismeret pedig abból fakad, hogy szembenéztél önmagadban azzal a személyiségvonással, döntöttél, és elvetetted. Nem fognak csalók bejönni az ajtódon, mert te nem vagy az, nincs, amit megmutassanak. Innentől kezdve nincs velük tovább dolgod.

R: Köszönöm, hogy vagy!

Üdvözülésről, megvilágosodásról, elkárhozásról

R: Az üdvözülés, megvilágosodás fogalmak tisztázására szeretnélek kérni.

G: Isten arcainak három fő megvalósítása lehetséges, és ezeknek is többféle szintje és formája létezik. A zsidó misztikusok 22 kapunyitó félistent különböztettek meg, és ezek voltaképpen alapelvek. Ha valaki tökéletesen megvalósított egy alapelvet, akkor az adott kapu számára kinyílik. A hinduizmusban több kapunyitó félisten van, és ezek folyamatosan szaporodnak, de ezek mindegyike visszavezethető ugyanarra a 22 alapelvre. Ez azért van így, mert a hinduk entitásban gondolkodnak, nem alapelvben. Ha valaki egyszer elért egy megvalósítást, és bejutott a félisteni síkra, az kapunyitó félistenként létezik a többiek számára, és rajta keresztül lehet átlépni az adott kapun. Mindezen alapelvek között három kitüntetett van: az abszolút szeretet, az odaadó szolgálat és a tökéletesség. Ez a három együtt a Krisztustudat. Ezek után az üdvözülés alatt azt értjük, ha valakinek a kapuk közül legalább egy kinyílt, a megvilágosodás fogalmát pedig a tökéletesség elérése tartjuk fenn. A kundalini csak a tökéletesség eléréséhez szükséges, mert csak ezen az úton szembesül a tanítvány a szakadékkal, amelyen önerőből át kell haladnia, mert ezen a ponton nincsenek segítő fénylények. Sem az üdvözülés, sem a megvilágosodás nem jelenti azt, hogy automatikusan a transzcendentális világba kerül a megvalósított, hanem csak egy olyan átmenti birodalomba, ahonnan már nem kell ismét a durva anyagi világba alászállnia.

R: A megvalósítás szintje alatt azt értjük, hogy melyik világba jutott át az illető?

G: Ha valakinek kinyílt egy kapu, akkor automatikusan egy finomanyagi világba kerül, és a helyzete attól függ, hogy milyen további szolgálatra hajlandó a fejlődése érdekében. Aki elért egy megvalósítást az hajlamos nem tudomást venni a többiről, és ebből keletkezik egy olyan érzete, hogy beérkezett. Ebben az esetben az elért szinten várakozik. Számomra több kapu is nyitva állt már az anyagi létezésben, de a Krisztustudathoz még hiányoztak megvalósítások, amelyek csak ezután következtek. Te magad is tapasztaltad, amikor támogatókat kerestél az UKTM Szellemei Birodalmához, hogy nem igen álltak kötélnek az üdvözültek és a megvilágosodottak, mert nem

ismerték fel, hogy a Krisztustudat megvalósításához további szolgálatot kellene vállalniuk.

R: Az emberek az anyagai világban azt gondolják, hogy egy üdvözült vagy megvilágosodott mindent tud, és mindent ért. Meglepetés volt számomra, hogy ez nem így van.

G: Egy üdvözült vagy megvilágosodott sem tud mindent. Egy szűk kapun belépett egy világba, és elmerült abban a megvalósításban, amit elért. Amíg nem történik valami, addig ebben az állapotban marad. Ez a valami pl. hogy kölcsönhatásba kerül valakivel, aki behívja egy feladatba. Ha nem reagál, akkor ezzel jelzi, hogy nincs veled dolga. Minden korszaknak megvan a maga princípium együttese, amelynek a megvalósítására mód nyílik. Amikor felismerted ezt, azonnal elkezdted társakat keresni. Különösebben nem meglepő, hogy alig találtál, mert a Krisztustudat alatt sem ugyanazt értik az emberek.

R: Gondolom, ez azzal lehet összefüggésben, hogy a jézusi megvalósítást nem értik vagy tévesen értelmezik.

G: Pontosan. A jézusi princípium lényegéből nem sikerült mindent beépíteni az emberek tudatába az elmúlt 2000 év alatt, ezért kell ez a második lépés.

R: Amikor a Birodalom szervezésével elkezdtem foglalkozni, akkor azzal is szembesülnöm kellett, hogy az üdvözültek vagy megvilágosodottak, bár lehet, hogy szívesen vállalnának további szolgálatot, azért nem tudnak, mert semmihez sem értenek.

G: Én viszont értelek – (nevetés). A legtöbb üdvözült az Ösegység princípium megvalósítása által lépett át a finomanyagi síkra, és ez az egyetlen, aminél valóban semmihez sem kell érteni. Ez a gyermek megvalósítás vagy másképpen a teljes önátadás. A gyermekek egy kegyelmi állapotba kerülnek, őket megvédi Isten minden további nehézségtől, és ha maguk nem igyekeznek, akkor az idők végezetéig gyermek állapotban maradnak. Nem kell képességeket kifejleszteniük, mert nekik minden szükségeset megad az Isten.

R: Felvetődik a kérdés, hogy nem ez-e a helyes végállapot, és esetleg én vagyok az, aki tévutakon kalandozik?

G: Neked az ősegység princípium már régóta megvan, ezért kaptad meg Krisnától az első szóra, semmi erőfeszítésedbe nem került ebben az életben, csak folyamodnod kellett érte ismét. Vannak, akik az ősegység princípium birtokában sem maradnak a finomanyagi

világban, hanem szolgáltatot vállalnak a durva anyagi síkon, és a további megtapasztalásaik alapján ráébrednek, hogy léteznek más megvalósítások is. Miközben ezzel foglalkoznak, bejárják a három világot, sőt alászállhatnak az alsóbb világokba is. Az eddigi megtapasztalásaid alkalmassá tesznek arra, amit most elindítottál, de ez nem jelenti azt, hogy mindenki automatikusan alkalmas erre, aki most valamely magasabb dimenzióban tartózkodik. Az alkalmasság alatt bizonyos képességek (sziddhik) kifejlesztését kell érteni, és te rendelkezzel ilyenekkel.

R: Waw! Jó hogy mondod, nem is tudtam róla, hogy vannak sziddhijeim. Nem tudok sem levitálni, sem materializálni, sem vízen járni, sőt térugrásra sem vagyok képes... – (nevetés).

G: Ezek a képességek a finomanyagi világban már a birtokodban vannak, máshol pedig sürgősen kell. Bármennyire is látványosak ezek a durva anyagi síkon, sok hasznuk nincs, nem növelné az emberek hitét. A legfontosabb képességed a kapcsolataidban rejlik, vagyis abban, hogy bejáratos vagy a három felső és a három alsó világba. Találtál zárt kaput?

R: Buddha nem nyitott kaput. Te bementél, és engem kívül hagytál.

G: Nem ez történt. A kapu nyitva volt, te kívül maradtál. Miért nem jöttél?

R: Nem egyszerű kitalálni nálad, mi a feladat...

G: Nem kitalálni kell, hanem azt tenni, amit érzel.

R: Nem tudtam bemenni. Igazából attól féltem, hogy nem tudok kijönni!

G: Amikor én bementem, téged Buddha női megfelelőjének megvalósításához vezettelek. A buddhizmusban különül el leginkább a két princípium. Ezáltal valamennyi mahavidya erejét képes vagy használni, vagyis hozzáférsz. A feladatod annyi, hogy növelni tudd az időegység alatt lehívott, és mozgásba hozott energia mennyiségét.

R: Ezzel együtt semmi csodát nem tudok tenni. Ha valóban vannak bizonyos képességeim, akkor ezekből nem kellene valaminek manifesztálódnia a durva anyagi világban is?

G: Mennyi időt fektettél ebbe?

R: Szinte semmit.

G: Fogsz?

R: Nem kaptam ilyen feladatot.

G: Patandzsali egyértelműen kimondja, hogy a sziddhik kötőerőt képeznek¹⁸. A kötőerő azáltal jön létre, hogy a jögi ragaszkodni kezd valamely képesség szabad akaratából való megnyilvánításához. Vagyis a képességét nem rendeli alá az isteni szándéknak és a kozmikus törvényeknek. Ebben az esetben a képesség fontosabb, mint a szolgálat. Ha viszont valakinek a szolgálat fontosabb, mint a képesség, akkor nem jön létre kötődés, és a jögi eszközzé válik Isten kezében. Valóban nem tud csodát tenni, mert nem ő tesz csodát, hanem rajta keresztül Isten tesz csodát, ha akar.

R: Értem, és ez nekem tökéletesen megfelel.

G: Tanúsítom, hogy olyan képességet nyilvánítottál meg, amire még én is azt mondtam, hogy lehetetlen, amikor a társadat visszahoztad a személytelen Brahman megvalósításból.

R: Tudtam, hogy neki nem ez a megvalósítás a vágya, csak elvétette az utat. Miért várjon ezer évet arra, hogy helyrehozza?

G: Mások a személytelen Brahman megvalósításra úgy tekintenek, mint a legmagasabb fokra. Te pedig fogod magad, és visszahozol valakit ebből. Ki vagy te?

R: Eszköz, ahogy mondtad. Felelősnek éreztem magamat azért, hogy elvétette az utat, és nélküled nem tudtam volna helyrehozni. Ez egy olyan pontja volt az együttműködésünknek, amely már túlmutat a hagyományos guru-tanítvány kapcsolaton. Egyetlen guru sem tette volna meg, túlmegy a guru kompetenciáján.

G: Néha, túllépünk a kompetenciánkon...

R: Ez az, amit mindig kerestem, egy bevállalós, vagány gurut! Mihez kezdenék egy megvilágosodottal, aki megvalósított egy pontoszerű istent (atman), és fél kiterjedni a teremtésben, mert két tyúkléppel arrébb, már nem tudja, mit kell csinálni? – (nevetés).

G: Veled élvezet a létezés. Unalomba meditáltam magam eddig! – (nevetés).

R: Említetted az alsóbb világokat. Ezek azok a síkok, ahová a kárhozottak jutnak? Létezik-e és milyen formában az elkárhozás?

¹⁸ **3.38.** Ezek (*a sziddhik*) akadályai a szamádinak, bár kifelé irányítva erőknél tekinthetők. (Patanjali jóga szutrái R. V. M. fordításában)

G: Az alsóbb világokba azok a lelkek kerülnek, akik súlyosan vétettek az egységtörvény ellen. A halál pillanatában a létező mindig szembesül a cselekedeteivel. Ez annyira meglepő és traumatikus lehet, hogy elfut a szembesítés elől. Ezzel azonban csak súlyosbítja a helyzetét, mert kizárja magát a kegyelemből. Az alsóbb világokban szintén rétegesen helyezkednek el az entitások, a cselekedeteik súlya szerint.

R: Van-e ebből visszaút és hogyan?

G: Az alsóbb világok történései már nem Isten által lettek teremtvé. Ezek a síkok az emberek tudatalattijának kivételései, ilyen értelemben Isten nem kompetens, hogy oda betekintsen. A szabad akarat törvényének értelmében Isten és a fénylények (angyalok) nem tekinthetnek bele az emberi lények tudatalatti szféráiba. Ha egy emelkedett entitás ilyen síkon akar segítséget nyújtani, akkor emberi alakot kell öltenie. Ezt tette Jézus is, aki a keresztre feszítést követő mahászamádi állapotában végigment az alsó világokon, és felszabadította azokat, akik hajlandók voltak követni. Ez azonban csak egy egyszeri aktus volt, ezek a síkok tele vannak. Az alsó világok kapui egymás után nyílnak fel, és ezekről a síkokról is történhet inkarnálódás anyagi testbe, mivel az emberek nem szabályozott szaporodást folytatnak, és egyre több a nemi erőszak, amely vonzza az alsó világbeli lényeket. Emiatt az földi emberek energetikai minősége fokozatosan romlik. Isten nem teheti meg, hogy ezeket a kapukat örökre bezárja, vagyis nem létezik örök kárhozat. Ezeknek a lelkeknek is biztosítani kell az anyagai testben való megtapasztalás lehetőségét. Az alsó világokban szenvedés van, de nincs halál. Az itt tartózkodó emberi lények úgy kínozzák egymást halálosan, hogy közben nem tudnak meghalni. Ha erről a síkról megszületik valaki egy anyagi testbe a Földre, és halálra kínozza egy embertársát, majd azt mondja nem tudta, hogy meg lehet halni, akkor igazat mondhat. Itt a földi dimenzióban tud szembesülni azzal, hogy a kínzásba bele lehet halni. Ez azonban sajnos nem vigasztalja azt, aki meghalt, és nem menti fel azt sem, aki a halálát okozta. Évezredek óta probléma, hogy hogyan lehet ezeket a síkokat kitakarítani. Az UKTM hosszú távon megoldást nyújt erre, ezért támogatjuk. Te jól ismerted fel, hogy ehhez Siva támogatását is meg kell nyerni, mivel Ő a démonikus lelkek fölött uralkodik. Saját tapasztalataid mit mutatnak erről?

R: Az első alkalommal angyalok kísérték a kapuig, majd közölték, hogy nem jöhetnek tovább. Segítség nélkül kellett odaát boldogulnom. Ez a kiképzésem része volt. A későbbi belépéseim során, amikor mélyebbre kellett szállni, energiaszinóron keresztül tartottak, és ugyanez történik azokkal, akik a Birodalomból alászállnak, hogy kivezessék azokat, akik segítségért könyörögnek, és letelt a karmájuk. A Birodalommal való kapcsolat a biztosíték a segítőnek, hogy bármi történjék, vissza tudjon térni. Nyilván Jézusnak nem volt erre szüksége, de nekünk igen. Hiába a sok szentté avatott, és megvilágosodott, alig akad, aki ilyen tevékenységet képes és hajlandó lenne elvégezni.

G: Ilyet csak a Krisztustudatot megvalósítani szándékozók fognak elvállalni. Az képes rá, akiben nincs semmilyen ítélet azokkal kapcsolatban, akik oda jutottak, továbbá az abszolút szeretetben és az odaadó szolgálatban áll. A tökéletesség abszolút szintje nem követelmény, ezért kell az energetikai biztosíték, de ha valakinek megvan, akkor saját erejéből is alászállhat, ameddig a képességei engedik.

R: Köszönöm a mai beszélgetést!

Istenről, mennyországról, Sátánról, poklóról

R: Ki és mi Isten, és milyen viszonyban van az emberrel?

G: Isten a legfelső ideaminta, az emberi lelkek atmanjai pedig az egyéni ideaminták. Így Isten valamennyi egyéni ideaminta összessége, és ezen túl önmaga lényege. Ez azt jelenti, hogy létezik Legfelső Önvaló formájában, és valamennyi teremtet világ az Ő teste, a lények pedig a részei, sejtjei vagy szervei. A legfontosabb tulajdonságok szerint is jellemezhető, ezek: az abszolút tökéletesség állapotában való létezés (Sat), az abszolút tudatosság és tudás (Chit), az abszolút boldogság és szeretet (Ananda).

R: A vallási vezetők, hittudósok vitatkoznak a személyes vagy személytelen forma felsőbbrendűségén. Milyen formái lehetnek Istennek és mi ennek a jelentősége?

G: Mivel az emberi lény személy és egyéni lélek, ezért számára fontos lehet, hogy Istent személyként kezelje. Isten bármilyen formát felvehet, személyeset és személytelent, ezek úgy viszonyulnak egymáshoz, mint a fény részecske és hullám természete, egymásba átalakulhatnak, és a megfigyelőtől függ, hogy melyiket észleli. Ha részecskeként nyilvánul meg, akkor entitás jelleget, ha hullámként, akkor mező jelleget ölt. Isten rendszeresen megnyilvánul a teremtésben, személyes formában, ilyenkor nevekkal illetik, és ezek a nevek egy megnyilvánított tulajdonság és képesség együttest, csomagot hordoznak. A nevek egy információs mezőt képviselnek, amely vonzó lehet egy-egy embercsoport számára, így ők az adott formát tüntetik ki, és hozzá imádkoznak vagy őt akarják elérni, megvalósítani. Lényeges, hogy Istent függetlenül tudjuk értelmezni attól az információs mezőtől, ezáltal névtől, amelyben megnyilvánult, mert nem azonos vele, hanem több annál. Isten a már megnyilvánult és a jövőben megnyilvánuló valamennyi entitás és mező együttesen.

R: A kereszténységben emlegetett Mennyország vagy Paradicsomkert egy nagyon leegyszerűsített elképzelés a teremtés magasabb szintjeiről. Hogyan lehetne összefoglalni, mit takar ez a fogalom?

G: A teremtés három világon keresztül áradt ki, amelyek egymással átfedésben vannak. A Paradicsomkert vagy Éden a második (Jecirá), a Menny pedig a legfelső teremtet világot (Berijá) jelenti.

Ez utóbbi fölött helyezkedik el a transzcendentális világ, amely nem teremtett, itt minden létező Visnu-tattva formában van jelen, ezek azok az ideaminták, amelyek kivetülnek az alacsonyabb dimenziókba, abból a célból, hogy önálló tudatosságot és önálló tevékenységi kört fejlesszenek ki.

R: Te hogyan értelmezed a keresztény tanmesét a Paradicsomból való kiűzetésről?

G: A tanmese egyrészt az engedelmességről szól, másrészt a felelősségvállalásról. Aki még nem tud felelősséget vállalni a tetteiért, annak engedelmeskednie kell egy magasabb minőségnek, aki viszont képes a felelősségvállalásra, az magának alakíthatja ki a szabályokat. Ha valaki sem felelősséget nem tud vállalni, sem engedelmeskedni nem képes, annak el kell hagynia azt az otthont, amit számára teremtettek, és saját magának kell gondoskodnia önmagáról. Ez így van, kicsiben és nagyban. Amíg a szülő gondoskodik a gyerekről, addig ő adja a szabályt, ha a gyerek felnő és önálló lesz, akkor a szülő már nem adhat szabályt.

R: A bűnbeesés az engedelmesség megtagadása vagy más is történt?

G: Isten minden megadott volna, a tudást is, csak még nem adta oda, ehhez ugyanis hosszabb tanulási folyamatra lett volna szükség. A kígyó, mint kísértő a kundalini szimbóluma, ami a tudáshoz vezet. Ha túl korán felébred, és nem rendelik alá egy magasabb tudatosságának, akkor olyan teremtést lehet általa előidézni, ami nem kívánatos. Ilyen teremtés pl. a nem kívánt utódok megjelenése is. Miután az ősatya és az ősanya nem volt kiképezve ennek az erőnek a használatára, így nem volt más lehetőség, mint megszakítani a kapcsolatot a magasabb világokkal. A kiűzetés szimbolikusan azt jelenti, hogy a kundalini vezeték leszakadt a szahaszrárról, ezáltal a lények tudatossága lezuhant, és egy mélyebb világban ébredtek öntudatra.

R: Az emberpárban inaktív volt a kundalini, és ezt felébresztették?

G: A vezeték fel volt kötve, de a technika nem volt átadva. Így amikor a technikát megismerték, teremtővé váltak az Édenben, de mivel nem voltak az Istennek való önmegadás állapotában, ezért el kellett távozniuk. Távozáskor a vezeték leszakadt, és most összete-keredve pihen a Muladhára aljában.

R: Van ennek az egésznek valami köze a szexhez, ha egyszer minden vallás ezt tiltja vagy próbálja szabályozni?

G: Egyértelmű. A korlátlan és szabályozatlan szaporodás következtében az Édent teleteremtették volna az utódaikkal, akik szintén az engedetlenség állapotában születnek. Ugyanakkor Istennek az utódokról is gondoskodnia kellett volna. Így most mindezt a földi dimenzióban lehet elkövetni. Ám a lehetőség mindenkinek nyitva áll, hogy a kundalini vezetéket ismét visszakösse, és ehhez meg kell tanulnia az önálló felelősségvállalást a tetteiért, illetve az engedelmességet a kozmikus törvényeknek vagy közvetlenül Istennek. Ha ez megvalósul, akkor elhárul az akadály az Édenbe való belépés elől.

R: A kígyó, mint kísértő, azonos a Sátánnal?

G: A kígyó, a kundalini, az önálló tudatosság kifejtésének szimbóluma, nem azonos a Sátánnal. A szimbolika félreértése vezetett oda, hogy azonosnak vélik. A Sátán egy másik szimbólum, az engedelmesség megtagadásának szimbóluma. Létezik a makrokozmoszban, és entitás jelleget tulajdonítanak neki. A makrokozmoszban, mint fény hiány jellemezhető. A fénylények, amelyek Istenből kiáradnak, nem töltik ki folyamatosan a teret, és a vakanciák sötétségként jelennek meg a megfigyelő számára. A fénylényeket anyagoknak nevezik, az ürességeket ördögöknek vizualizálják az emberek. Ördögök tehát nincsenek, de fény hiány igen. Ha valakiben nagy a sötétség, akár a tudatlanság, akár az engedetlenség miatt, akkor démonikus entitásokat vonz magához, akik szintén engedelmesség megtagadók. Az emberben, mint mikrokozmoszban, szintén jelen van a fény, mint tudatosság és a sötétség, mint tudatlanság, mivel az ember információs mezeje a makrokozmosz leképezéseként jön létre. A kiüzetés pillanatában, mikor a tudatosság lezuhan, egy elszakadás program keletkezett. Ezt hívjuk most ego programnak, ami az atman és a buddhi tudatosságot elválasztja. Ez hozza létre a sötétséget és a tudatlanságot. Amikor ez a program feladásra kerül az emberi lényben, akkor az elszakadás helyett a visszatérés irányába fordul a személyiségejlődés.

R: Az ego program hogyan szüntethető meg?

G: Teljesen megszüntetni csak törléssel lehet. Ehhez viszont előbb kell találni egy magasabb tudatossági központot, amiből az elme szabályozható. Az emberek jelenlegi fejlődési szintjén az elme az ego központ által szabályozott, vagyis az elme ez ego programhoz

viszonyítva definiálja önmagát. Ha ez a központ megszűnik, akkor az elme nem tud mihez képest tükröződni, és emiatt összezavarodik, az emberi lény megőrül. Magasabb tudatossági központ kifejlesztése esetén, ha abban az entitás stabil, akkor az ego program szükségtelen és törölhető lesz. A törlésen kívül lehetséges az erőteljes háttérbe szorítása. Ezzel elsősorban a szerzetesek körében próbálkoznak mantrával, imával, vezeklésekkel, istennek való önátadással. Mivel ez mindaddig elfojtással jár, amíg a magasabb központ nincs kifejlesztve, ezért az ego kitörésére mindig számítani kell, ha valaki egy vallásos úton halad. Ezek a visszaesések elég gyakoriak, de mivel titkoltak a nyilvánosság előtt, ezért nem köztudott, hogy milyen pszichológiai zavarokhoz vezet a szerzetesek körében, ha a kérdést nem tudják kezelni. A kundalini áthaladása az ego központon, akár saját erőből akár a kundalini mester beavatása által, automatikusan törli azt. A beavatással a guru felelősséget vállal a tanítványért mindaz ideig, amíg a mester-tanítvány kapcsolat fennáll. Ezt azonban csak a tanítvány szakíthatja meg, ezért nagyon meggondolandó, hogy kinek adjuk meg ezt.

R: Említés történt arról, hogy én megkaptam ezt tőled. Hoztalak olyan helyzetbe, hogy megbántad?

G: Nem. Ha néha elküldtelek, annak pedagógia okai és céljai voltak. Ha valakit hosszú pórázon tartanak, az kedvére ficáncol. Néha meg kell ismernie a szabadesést, hogy megtanulja megtartani magát. – (nevetés). – És neked volt olyan pont, amikor megbántad?

R: Soha. A módszereidet találtam időnként meredeknek, de ezek nem tántorítottak el.

G: Aki nem mintakövető, az ne kérje számon, ha nem sémák által tanítják. Amúgy egyáltalán nem kaptál kemény nevelést.

R: Aha! Erre inkább nem mondok semmit, különben megkapom, hogy keressek más gurut.

G: Igen. A kundalini a felnőttek játéka, nem gyerek kezébe való.

R: Amint a magasabb világok az Édenbe illetve a Mennybe vezetnek, úgy az alacsonyabb világok a Pokolba?

G: Az alsó világok legalsó szintjeit hívják Pokolnak. Isten azonban senkit sem ítél Pokolra, főleg nem örök kárhozatra, hanem mindenki önmagát ítéli Pokolra. Pontosan emiatt senki sem várhatja azt, hogy kérés nélkül megváltsák önnön sötéttségétől.

R: Mi történik azokkal a lelkekkel, akik nem tudnak, vagy nem akarnak kijönni ezekből a világokból?

G: Rengeteg idejük van erre. Am egyszer az adott teremtetési ciklus véget ér. Ha ez az idő eljön, akkor, aki addig nem tud magasabb világokba belépni, annak az információs mezője törlődik. Felszabadul belőle az atman, és a személytelen Brahman sugárzásba visszakerül. Ő azonban mivel nem tudatosan valósította meg az atmant, ezért a következő teremtetési ciklusba semmilyen információt nem vihet tovább az előző életeiből. Nulláról indul.

R: Számítógépes példával élve formattálódik a winchester?

G: Vannak teljes illetve végleges memóriavesztéssel járó ciklusok. Ha végleges, akkor semmilyen módon nem lehet az információt visszanyerni.

R: Ez kegyelemként is felfogható. Kit tesz boldoggá az, hogy a Pokolban él? Miért nem kapják meg előbb?

G: Bárki, aki kéri, megkaphatja előbb!

R: A beszélgetéseink végére értünk. Megköszönöm, hogy entitásként létezel közöttünk, és velünk maradsz még egy ideig. Megköszönöm továbbá mindazt, amit nyújtottál személyesen nekem, a tanítványaidnak, és az egész emberiségnek. Köszönöm, hogy megismerhettelek, megtapasztalhattalak, hogy szerethetlek, és viszont szeretsz. Köszönöm, hogy melletted megmaradhattam az utamon, és így is elfogadtál. Számomra semmihez sem hasonlítható élmény a Veled való közös munka, és boldog vagyok, hogy ennek egy parányi részét közreadhattam. Befejezésül, kérek, zárd le néhány mondatban az eszmecserénket.

G: Szeretném megköszönni neked, hogy vállaltad a gondolataim tolmácsolását az embertársaimnak. Mindenki, aki önátadással olvasza ezt a könyvet, meg fogja tapasztalni az igazságtartalmát. Aki ajánlja másoknak, kegyelmi állapotban részesül. Aki az itt leírtak megvalósításba kezd, az a Szellemi Birodalom lakójává, aki megvalósítja, vezetőjévé válik. Legkésőbb ott találkozunk!

Mindig Veletek leszek!

Függelék

Az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalom Egyetemes Szellemi Birodalmának (továbbiakban Birodalom) céljai és szabályai

I. A Birodalom céljai

A) Biztosítani az emberi lények (továbbiakban entitások) spirituális fejlődését és további felemelkedését saját isteni ideamintájukhoz.

Ennek érdekében a Birodalom a szellemi dimenzióban bent lakásos iskolarendszert tart fenn, amelyben többszintű, mind elméleti, mind gyakorlati képzés történik.

A Birodalomba az entitások földi halálukat követően ötféleképpen kerülhetnek be:

- 1) a Birodalom felsővezetői általi meghívás alapján a magasabb dimenziókból, más Birodalmakból,
- 2) saját akaratukból, saját tudatosságuk által,
- 3) az angyalokat tudatosan követve,
- 4) a Birodalom kijelölt vezetői (mesterei, tanítói, megbízottjai) által vezetve, továbbá az angyalokat öntudatlanul követve a földi lét-síkról,

5) a 4) pont alatti vezetők által felemelve a pszichedelikus világból (bardó, alsó világok).

A Birodalom központja az életfa harmadik kertjében (felső éden, alsó menny) helyezkedik el, de mind lefelé, mind felfelé kiterjed, így valamennyi kertet átfogja. Az entitások a fejlettségi szintjüknek megfelelő kertben helyezkednek el, és az adott szinten működő iskola-rendszerbe kerülnek beiskolázásra.

B) Biztosítani az entitások felkészülését a földi leszületéshez.

Ennek érdekében az iskolarendszer olyan képzési formával rendelkezik, amely során az entitások megtanulhatják és kipróbálhatják eljövendő földi feladataikat, így ezekre felkészülhetnek. Ennek alapja egy olyan komputer szimulációs program, amely valóságghű szituációkat hoz létre, amelyet megtapasztalva és átélve az entitás megért-

heti, megváltoztathatja és kiválaszthatja a személyiségvonásait, továbbá felkészülhet eljövendő munkakörére.

C) Megtisztítani az entitásokat. A megtisztítás a pszichedelikus (alsó világokban) és a földi világban elszenvedett asztrális és mentális szennyeződésektől való megszabadítást jelent, addig a mértékig, ami lehetővé teszi a beiskolázást. A megtisztulás további fokozatait magának az entitásnak kell elvégeznie a további spirituális felemelkedése érdekében.

II. A Birodalomba való integrálódás menete

a) Az 1) módon bekerülőket a Birodalom felsővezetőinek egyike vagy a területi felsővezető fogadja. Ő vagy megbízottja végigvezeti a Birodalmon, kijelölve számára lakhelyet, munkahelyet, feladatot, szolgálattevőket.

b) A 2) és 3) módon bekerülőket szervező mesterek fogadják, akik alapinformációt szolgáltatnak a Birodalom működéséről, majd elhelyezik az entításokat egy ideiglenes szálláson, ahol a további útmutatásig tartózkodhatnak. A várakozási idő alatt szabadon mozoghatnak a Birodalomban a tudatosságuk által átfogható területeken, betérhetnek a könyvtárba, részt vehetnek rendezvényeken, találkozhatnak és kommunikálhatnak a lakókkal, így önállóan is információkat szerezhetnek. Várakozniuk addig kell, amíg a lakók közül kapnak egy személyes instruktort, aki segít a tartós elszállásolásban és a beiskolázásban. Amint a személyes érdeklődési kör körvonalazódik az instruktort felváltja a tanító, akinek a tanulócsoportjába, valamint a munkavezető mester, akinek a munkacsoportjába kerül a befogadott.

c) A 4) és 5) módon bekerülő entítások a befogadó központba kerülnek, ahol elsősegélyben és alapinformációkban részesülnek. A befogadó központot önállóan nem hagyhatják el. A sérülésük alapellátását követően vagy az egészségközpontba (revitalizációs központ) vagy az ideiglenes szálláshelyre kísérik őket. Azok az entítások, akik a Birodalom második kertjében sem ébreszthetők öntudatra mindaddig az egészségközpontban maradnak, amíg sorsukról döntés születik. Az egészségközpontban tartózkodók csak azt követően

tekinthetők befogadottnak, miután az ideiglenes szálláshelyet megkapták.

d) A Birodalom szabályainak betartása minden lakos számára kötelező. Aki a szabályokat többszöri figyelmeztetés után sem tartja be, vagy hozzáállásában fejlődést nem tapasztalnak a vezetői, azt az entitást a felsővezetők felszólítják a távozásra, adott esetben a rendfelelős mesterek kikísérik a Birodalom határain túlra. Ezen kívül minden entitás szabad akaratából elhagyhatja a Birodalmat, ebben az esetben távozásáról maga gondoskodik, visszakérülése a már említett módozatokon (1-5) történhet.

III. A Birodalom lakóinak jogai és kötelességei

Általános szabályok:

1) Minden lakónak a saját szintjén joga van a fejlődéshez és a tanuláshoz, és ugyanez a kötelessége is, vagyis minden lakónak kötelessége részt vennie a tanulás és a munka valamely vele egyeztetett formájában.

2) A Birodalomban lakóknak (a meghívottak ld. I.1 pont, a legfelső vezető és a felsővezetők kivételével) alanyi jogon semmi nem jár, nekik a lakóhely, ellátás, környezet stb. kialakításában képességeiknek és a vezetők instrukcióinak megfelelően részt kell venniük.

3) A lakóknak joguk van segítséget kérni saját fejlődésükhöz, problémáik megoldásához, ennek érdekében az instruktorhoz, a tanítóhoz, a munkavezetőhöz fordulhatnak első körben. Amennyiben ők nem tudnak segíteni, akkor második körben meghallgatást kérhetnek a Birodalom vezetőitől, harmadik körben a Birodalom felsővezetőitől. Ebből a célból „elektronikus” úton jelzik a kérésüket.

4) A lakóknak joguk van felhasználni az iskolarendszeren kívüli lehetőségeket is (előadás, továbbképzés, szakkör, rendezvények, könyvtár stb.) a fejlődésükhöz, de ezek nem kötelezőek.

5) A lakóknak joguk van a képességeik szerint elvárható mértékű nyugodt, békés tanuláshoz és fejlődéshez, valamint kötelességük ugyanebben nem zavarni másokat.

6) A lakók közötti kapcsolatokban törekedniük kell a barátság, szeretet, együttérzés, segítőkészség kialakítására. Mindenféle negatív

érzelmet joguk és kötelességük feldolgozni, és ehhez segítséget kérhetnek és kaphatnak.

7) Joguk van összeköltözni és szétköltözni, iskolát, munkahelyet változtatni.

8) A gyermekkorú entitások a gyermek befogadó központban kerülnek elhelyezésre. A gyermekek megtisztítást követően várakozhatnak a leszületésre, vagy a lakókhoz, mint nevelőszülőkhöz, kerülhetnek kihelyezésre, és földi születésük során a nevelőszüleikhez inkarnálódhatnak. Tanításuk, fejlesztésük a koruknak megfelelő szinten folytatódik, nevelőszülő hiányában a Birodalom munkatársai által.

9) Az ölés tiltott, a Birodalomból való azonnali kiutasítással jár. Bármely élőlény zaklatása, ingerlése, üldözése, testének károsítása az elkövető elkülönítésével jár, akit a továbbiakban a revitalizációs központ megfelelő osztályának gondozói kezelésben részesítenek, majd gyógyulását követően visszaintegrálnak a lakók közé.

10) A lakóknak kötelességük a növényvilágot tisztelni és ápolni, az állatvilágot megbecsülni. A második kertben nincsenek jelen állatok, a harmadik kertben az állatok, mint jelképek, a negyedik kertben pedig ősképekként vannak jelen.

11) A lakók, amennyiben még táplálékra van szükségük, akkor kizárólag energetizált folyadékot (szentelt víz, gyógytea, gyógynövény leves), továbbá növényekből és azok kivonatából készült globulusokat, gyümölcsöket, zöldségeket, magvakat nyersen és szárított formában fogyaszthatnak. Mivel ezek energiaként vannak jelen, így teljesen felhasználódnak a szervezetükben és belőlük salakanyag nem képződik.

12) A második kert lakói közötti a szerelmi viszony megengedett, amennyiben az elősegíti a fejlődésüket és a kölcsönösségen alapul. Ezen szinten a szexuális kapcsolat bármely formája a Birodalomból való távozást, és földi leszületést von maga után. A szexuális kapcsolat hagyományos formája azért tiltott, mert az alsó csakraszinteken történő energia kihelyezése negatívan befolyásolja a Birodalom energiarendszerét. Ennek kijavítása fölösleges plusz terhet ró a Birodalom felsővezetőire.

13) A harmadik kert lakói számára a szexuális kapcsolat tantrikus formája megengedett, energia kihelyezés nélkül, amennyiben az energiát minimum a négyes csakra fölé tudják emelni. Ez alatti csak-

ra aktivitások esetén a második kert lakói közé kerülnek, és rájuk azon szabályok lesznek érvényben. A tantrikus szexuális gyakorlatokat tanulmányaik során elsajátíthatják és partnerükkel gyakorolhatják.

14) A negyedik kert lakói szabályok fölött állnak, nem igényelnek sem ételt, sem italt, számukra az egység a legfőbb törvény.

IV. A Birodalom legfelső vezetője és felsővezetői

- A Birodalom egyetemes legfelső vezetője: Sri Yukteswar Giri,
- Az UKTM földi vezetője: Rhasoda Varga Margit
- egyetemes felsővezető: Rhasoda Varga Margit,

Az egyetemes vezetők csak a fölöttük álló entitások által válthatók le, és a Birodalomból nem rekeszthetők ki. Kötelesek egymással, saját vezetőikkel illetve az isteni törvényekkel egységben tevékenykedni. Az egyetemes vezetők választják ki a területi felsővezetőket, akik kötelesek egymással és az egyetemes vezetőkkel együttműködni. A területi felsővezetők kiválasztása folyamatosan zajlik.

- A vezetőket a felsővezetők és a legfelső vezető jelölik ki.
- A megbízást a kinevezett visszautasíthatja, de amennyiben elfogadta, akkor visszavonásig (vagy visszaadásig) az elvállalt feladatot köteles teljes odaadással ellátni.

- Legfelső vezető csak az lehet, akinek kapcsolata van az ötödik kerttel, felsővezető csak az lehet, akinek kapcsolata van a negyedik kerttel, vezető csak az lehet, aki a harmadik kert lakója.

- Az egyetemes vezetők és a felsővezetők a III. pontban ismertett szabályok fölött állnak, ám kötelesek saját isteni ideamintájuk elérése érdekében, és annak irányítása alatt tevékenykedni.

- A legfelső vezetőnek és a felsővezetőknek kötelességük biztosítani a Birodalom céljainak megvalósítását figyelembe véve a mindenkori isteni szándékot és a kozmikus törvényeket.

(A Birodalom egyetemes vezetői)

További információk:

honlap:

www.uktm.org

facebook:

<https://www.facebook.com/Univerz%C3%A1lis-Krisztustudatoss%C3%A1g-Mozgalom-343736558987837>

A szerzőről

Varga Margit (avatott nevén: Rhasoda May) 1957. július 22-én született Gyöngyösön. Az UKTM alapítója, vezető jógamestere és tanítója. REIKI-, AROLO-, Aktív Szellemgyógyászat mester-tanár, Angyaltanfolyam vezető, esszénus mester. Járatos a buddhizmus, hinduizmus, taoizmus, kereszténység vallási-filozófiai rendszereiben. Ismeri továbbá a modern pszichológiai irányzatokat és alternatív gyógyítási módszereket. Társszerzője a *Természetgyógyászati alapismeretek* (1998, Salgótarján) c. természetgyógyászati tankönyvnek. Természetgyógyásként indult, de később belső útja már más irányba vezette.

Természettudományos végzettsége: gyógyszerész és matematikus, gyógyszerész egyetemi doktor, valamint a kémiai tudomány kandidátusa.

A Fény Gyermekai Magyar Esszénus Egyház alapító tagja, majd avatott papja volt. Később belső útját követve elhagyta az Egyházat. Négy évig volt személyes tanítvány a Dharam Vir Mangla által alapított God- & Selfrealization Foundation (India, Delhi) szervezetben, amelynek a guruja a világhírű jógi Paramahansa Yogananda. A Yogoda satsang nemzetközi mestere által beavatást kapott a kriya jógába is. Jelenlegi guruja és lelki tanítómestere Sri Yukteswar Giri.

Ezen a köteten kívül még számos könyvet írt és jelentetett meg.

Az UKTM további kiadványai

Rhasoda Varga Margit: 22 Atlantiszi beavatási út I-II rész (Versek)
Zene: S. Jancsó Miklós.

Lao-ce: Tao Te King - (Rhasoda Varga Margit: fordításában)

Rhasoda Varga Margit: **Dimenziókapu**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete I.**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete II.**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete III.**

Rhasoda Varga Margit: **Jézus életének és spirituális küldetésének értelmezése**

Rhasoda Varga Margit: **Illúziók nélkül**

Rhasoda Varga Margit: **Az ég a Földdel összeér**

Kérdések és nem sztereotip válaszok:

- születésről, életről, halálról
- párkapcsolatról, szexualitásról, cölibátusról
- szaporodásról, fogamzásgátlásról, abortuszról
- táplálkozási formákról
- az emberi személyiség fejleszthetőségéről
- tudományról, művészetéről
- szellemvilágról, szellemtudományról
- földi és földönkívüli intelligenciáról
- az emberiség múltjáról, jelenéről, jövőjéről
- az emberi élet céljáról vagy céltalanságáról
- vallásokról, vallástalanságról
- jógról, meditációról
- szentekről, csodákról
- üdvözülésről, megvilágosodásról, elkárhozásról
- Istenről, mennyországról, Sátánról, poklokról...